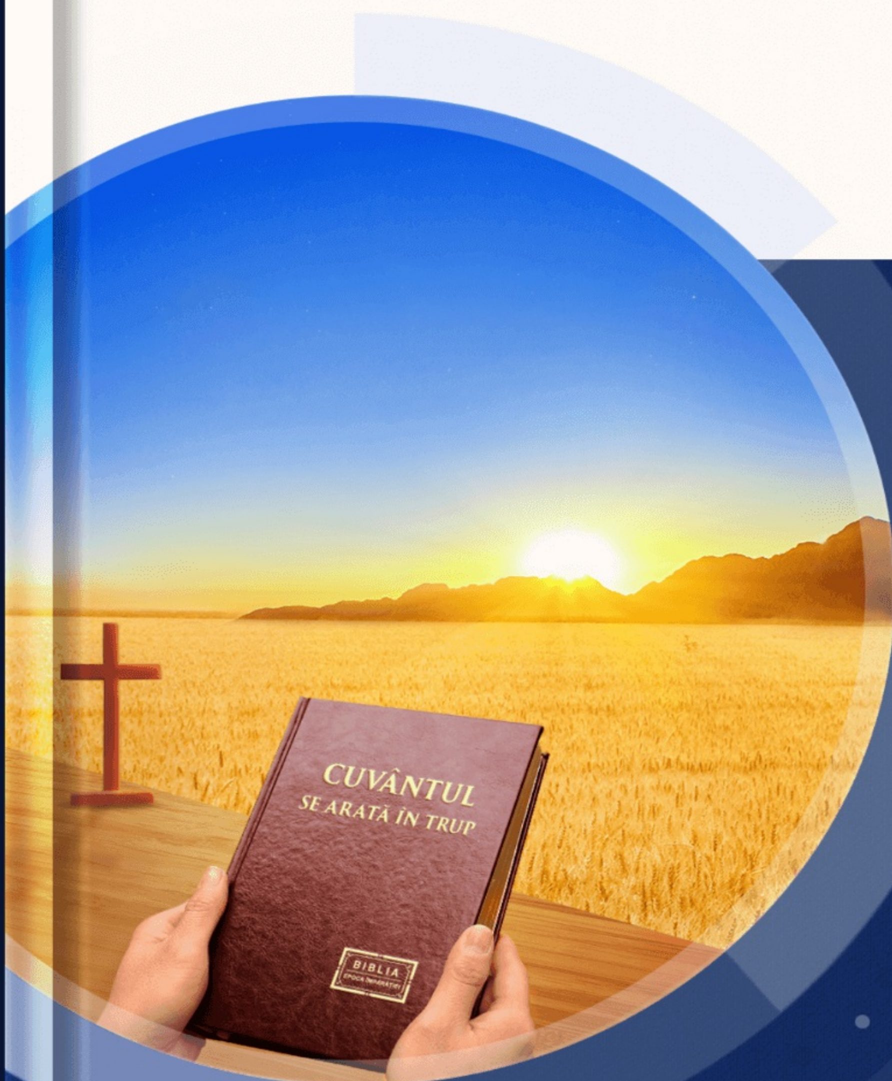
ÎNTREBĂRI ESENȚIALE ȘI RĂSPUNSURI
DESPRE EVANGHELIA ÎMPĂRĂȚIEI

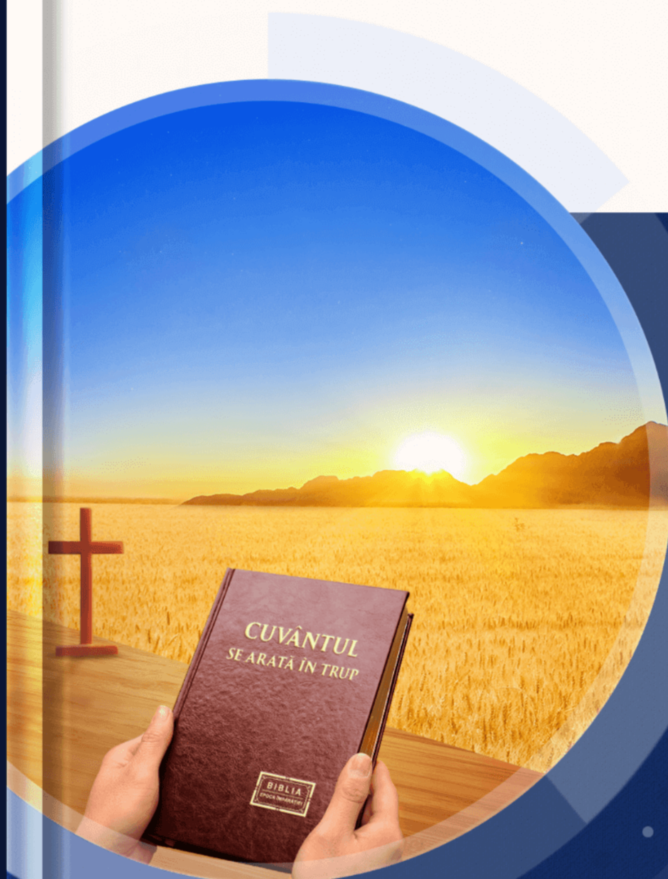
FRAGMENTE

- NU TE AMESTECA ÎN TREBURILE MELE
- REEDUCARE „ROȘIE” LA DOMICILIU
- PERICULOS ESTE DRUMUL CĂTRE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR
- MINCIUNILE COMUNISMULUI
- MOMENTUL SCHIMBĂRII
- CINE ESTE DOMNUL MEU
- RUPE CĂTUȘELE ȘI FUGI
- VISUL MEU DESPRE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR
- RUPEREA VRĂJII
- ȘI ALTELE

ÎNTREBĂRI ESENȚIALE ȘI RĂSPUNSURI
DESPRE EVANGHELIA ÎMPĂRĂȚIEI

FRAGMENTE

- NU TE AMESTECA ÎN TREBURILE MELE
- REEDUCARE „ROȘIE" LA DOMICILIU
- PERICULOS ESTE DRUMUL CĂTRE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR
- MINCIUNILE COMUNISMULUI
- MOMENTUL SCHIMBĂRII
- CINE ESTE DOMNUL MEU
- RUPE CĂTUȘELE ȘI FUGI
- VISUL MEU DESPRE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR
- RUPEREA VRĂJII
- ȘI ALTELE

II. Întrebări și răspunsuri despre metoda venirii Domnului (în taină și public)

Întrebare 1: Domnul a promis că Se va întoarce pentru a ne ridica în Împărăția cerurilor și, totuși, voi sunteți martori că Domnul S-a întrupat deja pentru a face lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Conform profeției din Biblie, Domnul va sosi pe nori, plin de putere și glorie: de ce această sosire e diferită de sosirea Domnului în taină, întrupat, căreia voi i-ați fost martori?

Răspuns: Spuneți că Domnul i-a promis omului că va veni iarăși să-l conducă în Împărăția cerurilor. Asta așa este, deoarece Domnul este credincios. Își va respecta promisiunile, fără excepție. Dar trebuie să lămurim mai întâi că a doua venire prin întrupare a Domnului în zilele de pe urmă pentru a face lucrarea de judecată are legătură directă cu modul în care suntem răpiți în Împărăția cerurilor. Dacă citim Biblia mai atent, nu e greu să găsim dovezi în acest sens. În diferite pasaje din Biblie, se prorocește foarte clar că a doua venire a Domnului va fi prin întrupare. De pildă: „**Deci, fiţi pregătiţi şi voi, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă aşteptaţi !**” (Luca 12:40). „**Căci aşa cum iese fulgerul şi luminează de la o margine a cerului la cealaltă, tot aşa va fi şi cu Fiul Omului (în ziua Sa) ! Dar mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie**” (Luca 17:24-25). Toate aceste prorociri vorbesc despre „Fiul omului” sau despre „venirea Fiului omului”. Expresia „Fiul omului” se referă la Cel care e născut din om și are umanitate normală. Deci Duhul nu poate fi numit „Fiul omului”. De pildă, Iahve Dumnezeu e Duh și de aceea nu poate fi numit „Fiul omului”. Unii oameni au văzut îngeri, iar îngerii sunt și ei ființe duhovnicești, așa că nu pot fi numiți „Fiul omului”. Toți cei care au înfățișare de om, dar formează un trup spiritual, nu pot fi numiți „Fiul omului”. Domnul Isus întrupat a fost numit „Fiul omului” și „Hristos”, deoarece El S-a întrupat din Duhul lui Dumnezeu și, astfel, a devenit un om obișnuit și normal care trăia alături de alți oameni. Deci,

când Domnul Isus a spus „**Fiul omului**” și „**venirea Fiului omului**”, El se referea la venirea lui Dumnezeu prin întrupare în zilele de pe urmă. Mai ales când a spus: „**mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie**” acest lucru dovedește și mai limpede că, la a doua venire, Domnul vine prin întrupare. Dacă nu ar veni în formă trupească, ci într-un trup duhovnicesc, nu ar trece prin nicio suferință și, cu siguranță, nu ar fi respins de generația aceasta. Fără îndoială. Deci întoarcerea Domnului Isus se face categoric în forma unei întrupări și vine să facă lucrarea de judecată în zilele de pe urmă.

Mulți oameni întreabă: „Nu a promis Domnul că va veni iarăși ca să ne ducă în Împărăția cerurilor ?” Când vine, de ce mai trebuie să facă lucrarea de judecată începând de la casa lui Dumnezeu ? De fapt, Domnul săvârșește lucrarea de judecată pentru a forma biruitorii, adică să-i răpească pe sfinți la cer. Dacă ne uităm cu atenție, găsim multe dovezi în Biblie care explică de ce trebuie să facă Domnul lucrarea de judecată când vine în zilele de pe urmă. Prorocirea că Dumnezeu va veni din nou în zilele de pe urmă să facă lucrarea de judecată apare cel mai adesea în Biblie. Sunt cel puțin 200 de mențiuni și există multe scripturi care prorocesc întruparea lui Dumnezeu făcând lucrarea de judecată. De pildă, „**El va judeca între neamuri şi va hotărî pentru multe popoare**” (Isaia 2:4). „înaintea Domnului, Care vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate şi popoarele cu nepărtinire!” (Psalmii 98:9). „**El spunea cu glas puternic: «Fiţi temători de Dumnezeu şi daţi-I slavă, pentru că a sosit ceasul judecăţii Lui !»**” (Apocalipsa 14:7). „Pentru că a stabilit o zi în care urmează să judece lumea cu dreptate, prin Omul pe Care L-a desemnat pentru aceasta” (Faptele Apostolilor 17:31). „**Şi I-a dat autoritate să facă judecată, pentru că este Fiul Omului**” (Ioan 5:27). „**Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata I-a dat-o Fiului**” (Ioan 5:22). „**Pe cel ce Mă respinge şi nu primeşte cuvintele**

Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă” (Ioan 12:48). În Epistolele lui Petru aflăm că: „**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**” (1 Petru 4:17). Și sunt multe altele. Aceste scripturi ne ajută să înțelegem clar că întruparea lui Dumnezeu va avea loc cu certitudine în zilele de pe urmă pentru a face lucrarea de judecată.

Întruparea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă se face prin exprimarea cuvântului Său pentru a judeca, a purifica și a mântui omenirea. Cei care aud vocea Domnului Isus la întoarcere și Îl caută și Îl acceptă sunt fecioarele înțelepte care vor merge cu El la ospățul nunții. Astfel se împlinește prorocirea Domnului Isus: „**La miezul nopţii a răsunat un strigăt: «Iată mirele ! Ieşiţi-i în întâmpinare !»**” (Matei 25:6). Fecioarele înțelepte aud vocea Domnului și vin să-L întâmpine; în clipa următoare, ele sunt aduse de Domnul în fața tronului pentru a fi față în față cu El. Ele acceptă judecata, purificarea și desăvârșirea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, iar în final, prin judecata după cuvintele lui Dumnezeu, firea lor coruptă e purificată și sunt desărvârșite în biruitori. După cum vedeți, dacă vrem să ajungem la ceea ce a făgăduit Domnul, trebuie mai întâi să venim în fața lui Hristos din zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic, să acceptăm și să ne supunem judecății și mustrării lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, pentru a fi purificați și desăvârșiți de El. În caz contrar, nu suntem vrednici să fim răpiți în Împărăția cerurilor. Să citim câteva pasaje din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Știi doar că Isus va coborî în zilele de pe urmă, dar cum va coborî El mai exact? Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu ești socotit ca păcătos datorită mântuirii**

lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu eşti păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, ești împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă eşti doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășeşti din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct moștenirea lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”). „**Hristos din zilele de pe urmă aduce viață și aduce calea trainică și veșnică a adevărului. Acest adevăr este cărarea prin care omul va dobândi viața și singura cărare prin care omul Îl va cunoaște pe Dumnezeu și va fi aprobat de Dumnezeu. Dacă nu cauți calea vieții oferite de Hristos în zilele de pe urmă, atunci nu vei obține niciodată aprobarea lui Isus și nu te vei califica niciodată să pășești prin porțile Împărăției cerurilor, deoarece tu ești atât o marionetă, cât și un prizonier al istoriei**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). „**Cei care doresc să dobândească viața fără să se bazeze pe adevărul rostit de Hristos sunt cei mai ridicoli oameni de pe pământ, iar cei care nu acceptă calea vieții adusă de Hristos sunt pierduți în fantezie. Și astfel spun că acei oameni care nu-L acceptă pe Hristos din zilele de pe urmă vor fi mereu disprețuiți de Dumnezeu. Hristos este poarta omului către împărăție în timpul zilelor de pe urmă, pe care nimeni nu o poate ocoli. Nimeni nu**

poate fi desăvârșit de Dumnezeu decât prin Hristos” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic ne arată deja calea către Împărăția cerurilor. Hristos din zilele de pe urmă este poarta de intrare în Împărăția cerurilor. Dacă omul nu trece prin lucrarea de judecată a lui Hristos în zilele de pe urmă, el nu poate fi purificat și desăvârșit și nu va intra niciodată în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este autoritatea manifestată de Dumnezeu întrupat. Acest lucru dovedește că, la a doua venire a Domnului, El sigur va fi întrupat pentru a face lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Dumnezeu a înfăptuit deja acest lucru. Dacă mai există unii care cred că pot fi răpiți în Împărăția cerurilor fără să treacă prin lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, acesta e un simptom al concepțiilor și fanteziilor lor ce nu se va fructifica niciodată.

Unii spun dacă Domnul chiar a venit întrupat, atunci cum se face că multe pasaje din Biblie spun că El va veni pe nori să-L vadă toți ? Cum explicați asta ? În Biblie există mai multe prorociri care spun că Domnul va veni pe nori cu putere și mare slavă. Așa este. Dar sunt și mai multe pasaje în Biblie care prorocesc că Domnul va veni în secret. De pildă: „**Eu vin ca un hoţ**” (Apocalipsa 16:15). „[…] **pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă aşteptaţi!**” (Matei 24:44). „**Dar despre ziua şi ora aceea nu ştie nimeni, nici îngerii cerurilor, (nici Fiul), ci numai Tatăl**” (Matei 24:36). După cum vezi, sunt două modalități în care Se întoarce Domnul: una e fățișă, iar cealaltă e în secret. Lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic întrupat în zilele de pe urmă pe care am mărturisit-o astăzi este lucrarea Domnului când vine în secret. Deoarece întruparea lui Dumnezeu a venit printre oameni sub forma unei persoane normale, obișnuite, în fața omului, El Se arată în secret și nimeni nu Îl recunoaște ca fiind Dumnezeu, nimeni nu Îi cunoaște adevărata identitate. Abia când Fiul omului Își începe

lucrarea și vorbește, cei care-I pot distinge vocea vor începe să-L recunoască. Cei care nu reușesc să-I distingă vocea Îl vor aborda ca pe un om obișnuit, lepădându-se de El și respingându-L. Așa a fost când Domnul Isus S-a întrupat ca să-Și facă lucrarea, El părea un om obișnuit și normal după înfățișarea exterioară, iar mulți oameni s-au lepădat de El, I s-au opus și L-au condamnat, în timp ce unii, prin cuvântul și lucrarea Domnului Isus, L-au recunoscut drept Hristos întrupat, arătarea lui Dumnezeu. Acum e momentul în care Dumnezeu Atotputernic vine în secret să-Și facă lucrarea și să mântuiască omenirea. El Își exprimă acum cuvântul pentru a judeca, purifica și desăvârși omenirea. În acest moment, omul nu-L va vedea pe Domnul arătându-Se în public pe nori. Abia după ce va fi făcut un grup de biruitori, iar lucrarea de întrupare a lui Dumnezeu și pogorârea Lui secretă printre oameni va fi încheiată, și pogorârea Lui secretă printre oameni va fi încheiată, moment în care calamitățile vor lovi Pământul și Dumnezeu îi va pedepsi pe cei răi și îi va răsplăti pe cei buni, Se va arăta în fața tuturor semințiilor pământului. În acel moment, prorocirile despre pogorârea publică a Domnului pe pământ vor fi împlinite, așa cum este menționat în Biblie: „**Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului şi atunci toate seminţiile pământului se vor jeli şi-L vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere şi mare slavă**” (Matei 24:30). „**Iată, El va veni pe nori şi orice ochi Îl va vedea, chiar şi cei care L-au străpuns. Toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui**” (Apocalipsa 1:7). ne vom opri să reflectăm asupra unei chestiuni: când omul Îl va vedea pe Domnul arătându-Se întregii omeniri pe nori, teoretic, toți ar trebui să fie copleșiți de bucurie, dar, totuși, aici scrie: „Toate neamurile pământului se vor jeli”. De ce ? Pentru că, atunci când Dumnezeu Se arată în public, în cele din urmă, lucrarea de mântuire a lui Dumnezeu întrupat din timpul pogorârii Lui secrete printre oameni va fi deja încheiată, iar Dumnezeu Își va fi început

lucrarea de răsplătire a celor buni și de pedepsire a celor răi. În acel moment, toți cei care au respins lucrarea secretă a lui Dumnezeu își vor fi pierdut complet șansele de a fi mântuiți. Cei care L-au împuns, adică cei care I s-au opus și L-au condamnat pe Hristos din zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic, cum să nu fie disperați, să nu bocească și să nu scrâșnească din dinți, când vor ști că Cel căruia I s-au opus și pe care L-au condamnat reprezintă a doua venire a Domnului Isus ? Și așa se va înfăptui scena cu: „Toate neamurile pământului se vor jeli”. Să mai citim un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Multor oameni poate să nu le pese de ceea ce spun, dar Eu tot vreau să-i spun fiecărui așa-zis sfânt care Îl urmează pe Isus că, atunci când Îl veți vedea cu ochii voștri pe Isus coborând din ceruri pe un nor alb, aceasta va fi arătarea publică a Soarelui dreptății. Poate că acela va fi un moment de mare entuziasm pentru tine, și totuși, ar trebui să știi că timpul când asiști la coborârea lui Isus din cer este și timpul când tu cobori în iad pentru a fi pedepsit. Acela va fi momentul sfârșitului planului de gestionare (planului de mântuire) al lui Dumnezeu și va fi momentul când Dumnezeu îi răsplătește pe cei buni și îi pedepsește pe cei răi. Căci judecata lui Dumnezeu va fi încheiată înainte ca omul să vadă semne, atunci când nu există decât exprimarea adevărului. Cei care acceptă adevărul și nu caută semne, și astfel au fost purificați, se vor fi întors în fața tronului lui Dumnezeu și vor fi intrat în îmbrățișarea Creatorului. Numai cei care persistă în credința că «Isus care nu vine pe un nor alb este un Hristos mincinos» vor fi supuși pedepsei eterne, pentru că ei cred doar în Isus care face semne, dar nu Îl recunosc pe Isus Cel care proclamă judecata aspră și care oferă adevărata cale a vieții. Și astfel, se poate doar ca Isus să Se ocupe de ei atunci când Se reîntoarce, în mod**

deschis, pe un nor alb. […] Întoarcerea lui Isus este o mare mântuire pentru cei care sunt capabili să accepte adevărul, dar pentru cei care nu pot să accepte adevărul, este un semn al condamnării. Ar trebui să vă alegeți calea proprie și să nu blasfemiați împotriva Duhului Sfânt și să respingeți adevărul. Nu ar trebui să fiți persoane ignorante sau arogante, ci cineva care se supune călăuzirii Duhului Sfânt, care tânjește după adevăr și îl caută; numai în acest fel veți beneficia” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Când vei vedea trupul spiritual al lui Isus, Dumnezeu va fi făcut din nou cerul și pământul”).

Din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic am aflat că lucrarea făcută de întruparea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă din timpul pogorârii Lui secrete printre oameni este o etapă crucială pentru desăvârșirea omului de către Dumnezeu. În planul de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani al lui Dumnezeu această lucrare reprezintă o ocazie extrem de rară pentru ca Dumnezeu să-l desăvârșească pe om. Toți cei care acceptă lucrarea secretă a lui Dumnezeu și sunt desăvârșiți au primit harul lui Dumnezeu și sunt cei mai binecuvântați. Dacă nu prețuim această ocazie extrem de rară și ratăm lucrarea lui Dumnezeu de a face biruitori, putem doar să bocim și să scrâșnim din dinți, prinși în ghearele regretelor profunde.

bazat pe scenariul filmului Taina evlaviei

Întrebare 2: Am crezut în Domnul mai mult de jumătate din viață. Am lucrat neostenit pentru Domnul și am urmărit cu atenție a doua Lui venire. Dacă Domnul a venit, de ce nu am primit această revelație? M-a dat oare la o parte? Acest lucru mă nedumirește mult. Cum explicați acest lucru?

Răspuns: Omul consideră că, dacă crede în Domnul jumătate din viață, dacă lucrează din greu pentru Domnul și așteaptă vigilent a doua Lui venire, atunci când Domnul vine, i Se va revela lui. Aceasta este concepția și imaginația omului, dar nu este în conformitate cu lucrarea lui Dumnezeu. Fariseii iudei au înconjurat marea și pământul propovăduind calea lui Dumnezeu. Le-a oferit Domnul Isus vreo revelație când a venit? În ceea ce-i privește pe apostolii care L-au urmat pe Domnul Isus, care dintre ei L-a urmat pe Domnul Isus deoarece primise o revelație? Niciunul! Puteți susține că Petru a primit revelația lui Dumnezeu și a recunoscut că Domnul Isus este Hristos, fiul lui Dumnezeu, dar asta a fost după ce Petru îl urmase pe Domnul Isus o vreme și Îl auzise propovăduind un timp și Îl cunoscuse în sinea lui. Abia apoi a primit el revelația de la Duhul Sfânt și a putut să recunoască adevărata identitate a Domnului Isus. Cu siguranță Petru nu a primit nicio revelație înainte să-L urmeze pe Domnul Isus, asta e sigur. Cei care L-au urmat pe Domnul Isus au putut doar să recunoască faptul că Domnul Isus e Mesia după ce L-au auzit propovăduind o vreme. Nu L-au urmat deoarece primiseră anterior o revelație prin care au recunoscut cine era Domnul Isus. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic S-a pogorât în secret printre oameni să facă lucrarea de judecată. Milioane de oameni L-au acceptat și L-au urmat pe Dumnezeu Atotputernic, dar niciunul nu face asta deoarece a primit o revelație de la Duhul Sfânt. Îl urmăm pe Dumnezeu Atotputernic deoarece am recunoscut vocea lui Dumnezeu în lectura cuvântului lui Dumnezeu Atotputernic și în împărtășirea adevărului. Aceste fapte dovedesc că, atunci când Domnul se întrupează să-Și facă lucrarea, cu

siguranță nu oferă revelații nimănui pentru a crede sau a-L urma. Ca să nu mai vorbim de faptul că, în zilele de pe urmă, Dumnezeu exprimă adevărul pentru a face lucrarea de judecată. Cuvântul lui Dumnezeu adresat întregului univers este lucrarea Lui în zilele de pe urmă. Cu toții pot auzi vocea lui Dumnezeu. Cuvântarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă reprezintă prima dată de la facerea lumii când Dumnezeu a vestit cuvântul Său întregii omeniri și întregului univers. În Apocalipsa, Dumnezeu a spus de multe ori „**Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!**” În zilele de pe urmă, Dumnezeu lucrează prin adresarea cuvântului Său și prin exprimarea adevărului pentru a-Și găsi oile. Oile lui Dumnezeu pot auzi vocea lui Dumnezeu. Toți cei care aud și înțeleg vocea lui Dumnezeu sunt oile lui Dumnezeu, sunt fecioarele înțelepte. Cei care nu înțeleg vocea lui Dumnezeu sunt fecioarele nechibzuite. Astfel, toți oamenii sunt deosebiți după propria seminție. Acest lucru ne arată cât de înțelept și de drept este Dumnezeu!

Dumnezeu Și-a făcut auzite de multe ori cuvântul și vocea. Dacă tot nu-L auzim și nu-L recunoaștem, atunci nu suntem oare fecioare nechibzuite? În fiecare cult există credincioși care au auzit vocea lui Dumnezeu și s-au întors la El. Nu sunt acestea oare comori „furate”? Domnul S-a pogorât în secret să recupereze aceste comori, să facă un grup de biruitori înainte de dezastre din aceia care au fost mai întâi aduși în fața tronului lui Dumnezeu. Cât despre cei care așteaptă pasiv revelația lui Dumnezeu, dar nu reușesc să recunoască vocea lui Dumnezeu în cuvintele pe care El le exprimă, se poate spune doar că ei nu iubesc adevărul, nu-L cunosc pe Dumnezeu și, cu siguranță, nu sunt oile lui Dumnezeu. Evident, aceștia sunt oamenii care sunt alungați și eliminați de Dumnezeu. Așa cum Domnul Isus i-a spus lui Toma: „**Ai crezut pentru că M-ai văzut? Ferice de cei ce n-au văzut şi au crezut!**” (Ioan 20:29). Domnul Isus a spus mai

înainte: „**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează**” (Ioan 10:27). „**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi mânca cu el, şi el cu Mine**” (Apocalipsa 3:20). Înțelepciunea lui Dumnezeu este evidentă aici. Dacă Dumnezeu i-ar oferi revelații omului ca acesta să creadă în El, atunci de ce ar mai spune Dumnezeu că oile Lui Îi aud vocea? Nu sunt acestea în contradicție? Dumnezeu stabilește dacă oamenii sunt ai lui Dumnezeu pe baza capacității lor de a recunoaște vocea lui Dumnezeu. Aceasta e corectitudinea și dreptatea lui Dumnezeu. După cum vedeți, cei care nu au primit revelația lui Dumnezeu și totuși au recunoscut vocea lui Dumnezeu și L-au acceptat pe Dumnezeu Atotputernic sunt cu adevărat binecuvântați. Deci, când studiem calea cea adevărată, nu e important să primim revelația lui Dumnezeu, ci dacă recunoaștem sau nu vocea lui Dumnezeu în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Doar cei care înțeleg că în cuvântul lui Dumnezeu este numai adevăr și Îl acceptă pe Dumnezeu sunt credincioși adevărați, iubitori de adevăr și însetați după arătarea lui Dumnezeu. Dacă omul așteaptă doar să primească revelația lui Dumnezeu, atunci e greu de spus dacă această persoană este cu adevărat un iubitor de adevăr care cunoaște vocea lui Dumnezeu. Așadar, cei care au acceptat că Domnul va veni au făcut asta ascultând vocea Domnului și recunoscând cuvântul Său ca fiind adevăr. De aceea ei acceptă și se supun reapariției și lucrării Domnului. Doar astfel de oameni sunt cu adevărat aduși în fața lui Dumnezeu. Dacă cineva doar așteaptă revelația lui Dumnezeu, dar nu studiază cuvintele pe care le adresează Duhul Sfânt tuturor bisericilor, atunci o astfel de persoană a fost eliminată și izgonită de lucrarea lui Dumnezeu și se va număra printre cei care bocesc și scrâșnesc din dinți când sunt prinși în cataclisme.

bazat pe scenariul filmului Taina evlaviei

III. Întrebări și răspunsuri despre răpirea

Întrebare 1: Cu mult timp în urmă, Domnul ne-a promis: „**Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Iar dacă Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi**” (Ioan 14:2-3). Domnul a pregătit deja un loc în cer pentru noi. Când Se va întoarce, ne va înălţa imediat în Împărăţia cerurilor. Dacă Domnul S-a întors deja, de ce mai sunt pe pământ toţi sfinţii Lui ? De ce n-am fost răpiţi ?

Răspuns: Domnul a pregătit un loc pentru credincioşii Lui. Asta e adevărat. Dar locul acesta este pe pământ sau în cer ? Nu suntem foarte sigure în privinţa asta. Noi credem că Împărăţia cerurilor este în cer, dar asta se bazează pe teoriile şi închipuirile noastre. Acesta să fie adevărul, totuşi ? Să vedem ce a spus Domnul Isus: „**Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se Numele Tău, vie Împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ!**” (Matei 6:9-10). Domnul Isus ne-a spus limpede că Împărăţia lui Dumnezeu se află pe pământ, nu în cer. Voia lui Dumnezeu se va face atât în cer, cât şi pe pământ. Să citim din Apocalipsa 21:2-3: „**Şi am văzut Cetatea Sfântă, Noul Ierusalim, coborând din cer, de la Dumnezeu… Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii ! El va veni să locuiască împreună cu ei, iar ei vor fi poporul Lui. Şi Dumnezeu Însuşi va fi cu ei (şi va fi Dumnezeul lor).**” Să deschidem la Apocalipsa 11:15: „**Împărățiile acestei lumi au devenit împărățiile Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor”.** Aceste profeţii au arătat că **„cortul lui Dumnezeu este cu oamenii!**” „**Noul Ierusalim, coborând din cer, de la Dumnezeu,**” „**Împărățiile acestei lumi au devenit împărățiile Domnului nostru și ale Hristosului Său.**” Aceasta dovedeşte că Dumnezeu Își va construi Împărăţia pe pământ, iar El va locui pe pământ, printre oameni. Împărăţiile lumii vor deveni toate Împărăţiile lui Hristos şi vor dura pe vecie. Dacă noi credem că Împărăţia lui Dumnezeu este în cer bazându-ne pe teoriile şi închipuirile noastre, dacă credem că, la

întoarcere, Domnul ne va lua în cer, cuvintele Lui rostite mai înainte nu vor fi în zadar? În realitate, rezultatul final al planului lui Dumnezeu de mântuire a omenirii este instaurarea Împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ. Dumnezeu Atotputernic – Hristosul zilelor de pe urmă – face lucrarea Lui de judecată şi purificare a oamenilor ca să formeze un grup de biruitori pe pământ. Cei care obţin mântuirea lui Dumnezeu sunt făcuţi desăvârşiţi şi devin biruitori, sunt aceia care pot pune în practică cuvintele lui Dumnezeu şi pot urma calea Lui pe pământ. Aceştia sunt oamenii Împărăţiei Lui. După ce sunt făcuţi aceşti biruitori, voia lui Dumnezeu va fi împlinită pe tot pământul. Atunci Împărăţia lui Hristos va fi instaurată pe pământ, iar Dumnezeu va câştiga toată slava. La sfârşit, El va împlini profeţiile din Cartea Apocalipsei. Încă nu ne-am lămurit asupra acestor fapte ? Ce fel de loc a pregătit Domnul Isus pentru noi ? El a rânduit să ne naştem în zilele de pe urmă, Să ne întâlnim cu El pe pământ când Se va întoarce, să fim purificați și desăvârșiți de Dumneuzeu şi să devenim biruitori, astfel încât să putem face voia lui Dumnezeu, şi toate împărăţiile de pe pământ să facă parte din Împărăţia lui Hristos. Aceasta este voia lui Dumneuzeu. Dumnezeu vine pe pământ, dar noi trebuie să ne străduim să ajungem în cer. Dacă ne ridică în aer, ei bine, acolo nu avem mâncare şi loc ca să trăim, cum vom supravieţui ? Nu sunt acestea doar teoriile şi închipuirile noastre ? Ar face Domnul așa ceva ? Faptul că am putea gândi în felul acesta arată că suntem atât de copilăroși. Ca și cum am fi cu capul în nori !

bazat pe scenariul filmului Trezirea din vis

Întrebare 2: Încă n-am stabilit dacă Împărăţia lui Dumnezeu este pe pământ sau în cer. Domnul Isus a vorbit de multe ori, cândva, despre „Împărăţia Cerurilor este aproape” şi despre „vie Împărăţia Ta”. Dacă aceasta este „Împărăţia cerurilor”, atunci trebuie să fie în cer. Cum ar putea fi pe pământ?

Răspuns: Ar trebui să fim convinşi cu toţii că „Cerul” s-a referit întotdeauna la Dumnezeu. „Împărăţia cerurilor” se referă în mod evident la Împărăţia lui Dumnezeu. Apocalipsa spune: „**cortul lui Dumnezeu este cu oamenii!**” „**Împărățiile acestei lumi au devenit împărățiile Domnului nostru și ale Hristosului Său.**” Asta înseamnă că Împărăţia lui Dumnezeu va fi pe pământ. În final, împărăţiile de pe pământ vor deveni Împărăţia lui Dumnezeu. După ce vechea lume va fi nimicită în urma unor mari dezastre, se va ridica Împărăţia Milenară. Împărăţiile de pe pământ vor deveni Împărăţia Domnului nostru şi a Hristosului Său. Atunci voia lui Dumnezeu va fi făcută atât pe pământ, cât şi în cer. Asta va împlini complet profeţia: Noul Ierusalim va coborî pe pământ. Dumnezeu s-a întrupat şi face lucrarea de judecată în zilele de pe urmă ca să pună capăt acestei generaţii întunecate şi rele. Toţi cei care aud glasul lui Dumnezeu şi sunt răpiţi și duși înaintea tronului Său vor fi desăvârşiţi ca biruitori. Apoi vor începe marile dezastre. Numai aceia care au fost purificați şi mântuiţi prin lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă vor supravieţui. Ei vor deveni oamenii Împărăţiei lui Dumnezeu. Noi suntem cei mai binecuvântaţi să putem primi astăzi, aici, lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Noi, cei care suntem destul de norocoşi să auzim glasul lui Dumnezeu şi să fim răpiţi și duşi înaintea tronului Său, vom fi purificați prin judecata şi pedeapsa cuvintelor Sale şi vom fi făcuţi biruitori înainte să vină dezastrele, vom fi primele roade ale lui Dumnezeu. Apoi Dumnezeu va trimite pe pământ marile dezastre. Toţi cei care se împotrivesc lui Dumnezeu, precum şi toţi necredincioşii

diabolici vor fi nimiciţi în marele dezastru. Toţi cei care sunt purificați şi desăvârşiţi vor primi protecţia lui Dumnezeu în timpul dezastrului; ei vor supravieţui. Când Domnul va coborî pe un nor şi Se va arăta tuturor, Dumnezeu va veni în Împărăţia Lui de pe pământ. Dumnezeu va face curând lucrul acesta. Dacă noi, credincioşii, nu avem această viziune, nu înseamnă că suntem orbi? Cei care se uită pur şi simplu la cer şi aşteaptă ca Domnul să Se întoarcă pe nori vor plânge şi vor scrâşni din dinţi când El se va întoarce cu adevărat pe nori. Este exact cum au spus profeţiile din Apocalipsă: „**Iată, El va veni pe nori şi orice ochi Îl va vedea, chiar şi cei care L-au străpuns. Toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui. Da! Amin!**” (Apocalipsa 1:7). Oamenii care nu aud glasul lui Dumnezeu înainte să se abată dezastrele şi nu reuşesc să fie răpiţi și duși înaintea tronului Său vor cădea în dezastre şi vor fi pedepsiţi, plângând şi scrâşnind din dinţi. Mai întâi, Dumnezeu a creat pe pământ omul.

Tot pe pământ, Satana corupe omenirea. În cele din urmă, Dumnezeu mântuieşte omenirea tot pe pământ. Toate aceste lucruri au fost înfăptuite pe pământ până să apară împărăţia lui Hristos pe pănânt. Prin urmare, Împărăţia lui Dumnezeu va fi creată pe pământ în zilele de pe urmă. Destinaţia finală a omenirii va fi pe pământ, nu în cer. Lucrul acesta a fost rânduit de Dumnezeu. Să mai citim câteva cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic: „**Dumnezeu se va întoarce la poziția Sa iniţială și fiecare om se va întoarce la locul său respectiv. Acestea sunt destinațiile pe care Dumnezeu și omul le vor locui, respectiv, după sfârșitul întregii gestionări a lui Dumnezeu. Dumnezeu are destinația lui Dumnezeu, iar omul are destinația omului. În timp ce Se odihnește, Dumnezeu va continua să ghideze toţi oamenii în viețile lor pe pământ. În timp ce Se află în lumina lui Dumnezeu, omul se va închina unicului adevărat Dumnezeu din ceruri. […] Când omenirea va intra în odihnă, înseamnă**

că omul a devenit o adevărată creație; oamenii I se vor închina lui Dumnezeu de pe pământ și vor avea vieți umane normale. Oamenii nu vor mai fi neascultători față de Dumnezeu sau nu I se vor mai împotrivi lui Dumnezeu; ei se vor întoarce la viața inițială a lui Adam și a Evei. Acestea sunt viețile și destinațiile respective ale lui Dumnezeu și ale omenirii după ce intră în odihnă. Înfrângerea Satanei este o direcție inevitabilă în războiul dintre Dumnezeu și Satana. În acest mod, intrarea lui Dumnezeu în odihnă după finalizarea lucrării Sale de gestionare și mântuirea completă a omului și intrarea în odihnă vor deveni, în același mod, direcții inevitabile. Locul de odihnă al omului este pe pământ, iar locul de odihnă al lui Dumnezeu este în ceruri. În timp ce omul Îl venerează pe Dumnezeu în odihnă, el I se va închina lui Dumnezeu și va locui pe pământ, iar în timp ce Dumnezeu va călăuzi partea rămasă a omenirii în odihnă […]” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”). Dumnezeu Atotputernic ne-a spus foarte clar că atunci când planul Lui de gestionare va fi dus la bun sfârşit, atât Dumnezeu cât şi omul vor găsi odihna. Locul de odihnă al lui Dumnezeu este în cer, în timp ce locul de odihnă al nostru, al oamenilor, este tot pe pământ. Acesta este frumosul loc de destinaţie pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru noi, oamenii. Împărăţia lui Dumnezeu va fi şi ea pe pământ. Dacă avem credință în Dumnezeu de mulţi ani, dar nu suntem în stare să vedem lucrul acesta, nu înseamnă că nu înţelegem adevărul sau cuvintele Domnului?

bazat pe scenariul filmului Trezirea din vis

Întrebare 3: Biblia spune: „Apoi noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi împreună cu ei în nori, ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi întotdeauna cu Domnul” (1 Tesaloniceni 4:17). Cum să interpretăm asta?

Răspuns: Noi ar trebui să sperăm că întoarcerea Domnului va fi după profeţiile pe care El Însuşi le-a rostit. Asta e cea mai normală modalitate de a aştepta întoarcerea Domnului. Pe cine citezi, de fapt? Citezi cuvintele Domnului sau cuvintele oamenilor? „Apoi noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi împreună cu ei în nori, ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh” cine a spus asta? Acestea sunt cuvintele Domnului Isus? Domnul Isus n-a spus niciodată aşa ceva. Nici Duhul Sfânt n-a spus niciodată aşa ceva. Cuvintele pe care le crezi şi le citezi sunt cuvintele lui Pavel. Cuvintele lui Pavel reprezintă cumva cuvintele Domnului Isus? Poate el să-L reprezinte pe Dumnezeu? Numai Dumnezeu cunoaşte răspunsul la această taină. Dacă noi, oamenii corupți, îndrăznim să facem interpretări nechibzuite şi să emitem astfel de judecăţi, avem o problemă gravă. Pavel n-a fost Hristos. El n-a fost decât un om obişnuit şi corupt. Scrierile lui sunt pline de teorii şi închipuiri omeneşti. Cuvintele lui nu înseamnă adevărul, aşa că nu le putem folosi drept dovadă. Toate dovezile trebuie să fie bazate pe cuvintele lui Dumnezeu din Biblie. Aceasta e în conformitate cu adevărul. E greşit să cercetăm răpirea şi intrarea în Împărăţia cerurilor bazându-ne pe cuvintele oamenilor din Biblie, mai ales pe cele ale lui Pavel, şi să nu ne bazăm pe cuvintele Domnului Isus, deoarece numai cuvintele Domnului Isus sunt adevărul; numai cuvintele Lui au autoritate. Numai Domnul Isus este Hristos, Împăratul Împărăţiei cerurilor. De ce nu căutaţi în cuvintele Domnului Isus adevărul şi voia lui Dumnezeu? De ce vă folosiţi, în schimb, de cuvintele oamenilor ca fundament al cercetării voastre? Este aceasta după voia lui Dumnezeu? Așa sunteți tentaţi să vă luaţi după un om şi să vă

abateţi de la propria voastră cale. Dumnezeu a făcut omul pe pământ din lut. El l-a însărcinat pe om să-şi facă datoria pe pământ, adică să aibă grijă de tot restul creaţiei Sale de pe pământ. El i-a cerut să I se supună, să I se închine şi să-L asculte, să-L onoreze pe pământ şi a hotărât ca destinaţia lui să fie pe pământ, şi nu în cer. Mai mult, Dumnezeu ne-a spus cu mult timp în urmă că El va construi Împărăţia Lui pe pământ. El va locui cu noi, oamenii, pe pământ, iar împărăţiile de pe pământ vor fi transformate într-o împărăţie condusă de Hristos. De aceea, Împărăţia lui Dumnezeu va fi întemeiată în cele din urmă pe pământ şi nu în cer. Mulţi oameni caută întotdeauna să fie răpiţi și duși în cer. Aceasta e doar teoria şi închipuirea lor, dorinţa lor fantezistă. Nu este deloc în concordanţă cu adevărul sau cu realitatea lucrării lui Dumnezeu. Cât despre răpirea în Împărăţia cerurilor, ar trebui să ne bazăm credinţa pe cuvintele lui Dumnezeu, pentru că ele sunt clare şi în conformitate cu voia Lui.

bazat pe scenariul filmului Trezirea din vis

Întrebare 4: Ceea ce aţi spus voi mi-a îngăduit să înţeleg că speranţa noastră în legătură cu întoarcerea Domnului şi răpirea a venit într-adevăr din teoriile şi închipuirile oamenilor. Ne-am abătut deja foarte grav de la cuvintele Domnului. Acestea fiind spuse, cum ar trebui să aşteptăm acum întoarcerea Domnului şi răpirea? Puteţi să vorbiţi despre asta cu mai multe detalii?

Răspuns: Speranţele sfinţilor de a fi răpiţi se bazează în principal pe cuvintele Domnului Isus: „**Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Iar dacă Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi**” (Ioan 14:2-3). Noi interpretăm cuvintele Domnului Isus bazându-ne pe propriile noastre teorii şi închipuiri. Noi credem că deoarece Domnul Isus S-a înălţat la cer pe un nor, locul pe care Domnul l-a pregătit pentru oameni trebuie să fie în cer. De aceea, noi am aşteptat ca Domnul Isus să Se întoarcă şi să ne ia în cer. În plus, noi ne referim în special la cuvintele lui Pavel: „Apoi noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi împreună cu ei în nori, ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi întotdeauna cu Domnul” (1 Tesaloniceni 4:17). De aceea, noi am început să sperăm că Domnul ne va răpi și duce în cer când Se va întoarce. Unii oameni au înţeles în mod diferit răpirea. Cei mai mulţi cred că atunci când Domnul va sosi, El îi va ridica pe sfinţi în cer ca să se întîlnească cu El. Noi am crezut mulţi ani în felul acesta de răpire. Ei bine, ce este răpirea, de fapt? Mulţi oameni nu sunt foarte lămuriţi în privinţa asta. Taina răpirii sfinţilor a fost dezvăluită doar când a sosit Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune, „**«A fi adus sus» nu înseamnă a fi adus dintr-un loc jos într-un loc înalt, după cum își închipuie oamenii. Aceasta este o greșeală uriașă. A fi adus sus se referă la predestinarea și apoi selectarea înfăptuite de Mine. Îi vizează pe toți cei pe care Eu i-am predestinat și i-am ales. […] Acest lucru este cel**

mai incompatibil cu noțiunile oamenilor. Cei care vor avea o parte în casa Mea, în viitor, sunt toți oamenii care au fost aduși sus dinaintea Mea. Acest lucru este absolut adevărat, nu se va schimba niciodată și nu va putea fi respins de nimeni. Acesta este contraatacul împotriva Satanei. Oricine este predestinat de Mine va fi adus sus dinaintea Mea" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început", Capitolul 104). Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt foarte clare. „A fi răpit" nu înseamnă ceea ce credem noi – a fi luaţi în aer de pe pământ şi a-L întâmpina pe Domnul în nori. Şi nici nu înseamnă a fi luaţi în cer. Înseamnă că atunci când Domnul se va întoarce pe pământ ca să rostească cuvintele Sale şi să facă lucrarea Sa, noi vom auzi glasul lui Dumnezeu şi vom putea să-L urmăm şi să ne supunem lucrării Lui în zilele de pe urmă. Asta înseamnă cu adevărat să fii răpit și dus înaintea tronului lui Dumnezeu. Toţi aceia care pot deosebi glasul Domnului, pot găsi adevărul în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, pot accepta adevărul şi se pot întoarce la Dumnezeu Atotputernic sunt fecioare înţelepte. Ei sunt aurul, argintul şi pietrele preţioase care au fost „furate" de Domnul şi care s-au întors în casa Sa pentru că toţi sunt de valoare şi pot înţelege şi accepta adevărul. Ei pot înţelege glasul lui Dumnezeu. Ei sunt aceia care au primit cu adevărat răpirea. Ei sunt aceia care vor fi făcuţi biruitori când Dumnezeu Își face lucrarea Sa când coboară în taină pe pământ în zilele de pe urmă. Încă de când Dumnezeu Atotputernic Și-a început lucrarea Sa în zilele de pe urmă, tot mai mulţi oameni care sunt însetaţi cu adevărat după arătarea lui Dumnezeu au recunoscut glasul Lui în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Unul după altul, au primit lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Ei au fost aduși înaintea tronului lui Dumnezeu ca să-L întâlnească faţă în faţă şi au acceptat să fie adăpaţi şi hrăniţi de cuvintele Lui. Ei au obţinut adevărata înţelegere despre

Dumnezeu. Firea lor coruptă a fost purificată şi au putut să trăiască realitatea adevărului din cuvintele lui Dumnezeu. Ei au obţinut deja mântuirea deplină a lui Dumnezeu. Oamenii aceştia au fost făcuţi deja biruitori înainte ca marele prăpăd să se abată. Ei au fost primele roade ale lui Dumnezeu. Cei care se ţin de concepțiile şi închipuirile lor şi aşteaptă orbește ca Domnul să vină şi să-i ducă în cer, cei care resping lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă sunt fecioarele nechibzuite. Ei sunt aceia care vor fi părăsiţi de Dumnezeu. Ei sunt sortiţi să sufere relele; ei vor plânge şi vor scrâşni din dinţi. Acesta e adevărul.

bazat pe scenariul filmului Trezirea din vis

IV. Întrebări și răspunsuri despre cum deosebim glasul lui Dumnezeu

Întrebare 1: Domnul Isus S-a întors acum și are un nume nou – Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic a exprimat cuvintele din cartea „Cuvântul Se arată în trup” și acesta este glasul Mirelui, totuși mulți frați și surori încă nu reușesc să discearnă glasul lui Dumnezeu. Le-am invitat să ne împărtășească despre cum să identificăm vocea lui Dumnezeu. Deci vom ști cum să stabilim dacă Dumnezeu Atotputernic este întoarcerea Domnului Isus.

Răspuns: Întrebarea pe care ați pus-o este foarte importantă. Pentru a accepta lucrarea zilelor de pe urmă și a privi arătarea lui Dumnezeu, trebuie să știm cum să-I deslușim vocea. De fapt, identificarea vocii lui Dumnezeu înseamnă recunoașterea cuvintelor și a cuvântărilor lui Dumnezeu și recunoașterea caracteristicilor cuvintelor Creatorului. Indiferent dacă acestea sunt cuvintele lui Dumnezeu devenit trup sau cuvântările Duhului lui Dumnezeu, ele sunt toate cuvintele rostite de Dumnezeu pentru omenire. Acestea sunt caracteristicile cuvintelor lui Dumnezeu. Aici, autoritatea și identitatea lui Dumnezeu se manifestă în mod clar. Se poate spune că acesta este singurul mijloc prin care Creatorul vorbește. Cuvântările lui Dumnezeu de fiecare dată când se întrupează, acoperă multe aspecte. Multe se referă la cerințele lui Dumnezeu și mustrările omului, la cuvintele decretelor administrative și ale poruncilor lui Dumnezeu, cuvintele de judecată și revelația Lui privind omenirea coruptă. Există și profeții și promisiuni ale lui Dumnezeu față de omenire. Ele sunt toate exprimări ale adevărului, ale căii și ale vieții. Acestea sunt toate revelațiile esenței vieții lui Dumnezeu. Ele reprezintă tot ceea ce Dumnezeu are și este. Și astfel putem vedea din cuvintele exprimate de Dumnezeu că spusele Lui Dumnezeu sunt adevărul și au autoritate și putere. Astfel, dacă doriți să aflați dacă cuvintele exprimate de Dumnezeu Atotputernic sunt vocea lui Dumnezeu, puteți să vă uitați la cuvintele Domnului Isus și la cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.

Puteți să le comparați și să vedeți dacă acestea sunt cuvintele exprimate de un singur Duh, și dacă acestea sunt lucrarea făcută de un singur Dumnezeu. Dacă sursa lor este aceeași, atunci acest lucru dovedește că cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt cuvântările lui Dumnezeu și că Dumnezeu Atotputernic este arătarea lui Dumnezeu. Să ne uităm la cuvintele rostite de Iahve în timpul Epocii Legii și cuvintele lui Isus din Epoca Harului. În ambele cazuri, acestea erau expresia directă a Duhului Sfânt și lucrarea unui singur Dumnezeu. Aceasta dovedește că Domnul Isus a fost arătarea lui Iahve, arătarea Creatorului. Toți cei care au citit Biblia știu că, în cuvintele exprimate de Domnul Isus în timpul Epocii Harului, Toți cei care au citit Biblia știu că, toate cuvintele exprimate de Domnul Isus în Epoca Harului, Acestea au reprezentat o etapă completă a lucrării făcute de Dumnezeu în timpul Epocii Harului. Acestea au reprezentat o etapă completă a lucrării făcute de Dumnezeu în Epoca Harului. De asemenea, au fost și multe profeții și promisiuni. De asemenea, au fost și multe profeții și promisiuni. Acestea au reprezentat o etapă completă a lucrării făcute de Dumnezeu în timpul Epocii Harului.

În primul rând, vom analiza cerințele și mustrările Domnului Isus pentru om. Domnul Isus a spus: „**Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor**” (Matei 4:17). „**Voi sunteţi sarea pământului. Dar dacă sarea îşi pierde gustul, prin ce va fi făcută din nou sărată?! Nu mai este bună la nimic, decât să fie aruncată afară şi călcată în picioare de oameni. Voi sunteţi lumina lumii. O cetate aşezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă**” (Matei 5:13-14). „**Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă. Iară a doua este asemenea acesteia; să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. În aceste două porunci atârnă toată legea și prorocii**” (Matei 22:37-40). „**Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora**

este împărăția cerurilor! […] Fericiți cei ce flămânzesc și sunt însetați de dreptate, că aceia se vor sătura! Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor. Fericiți veți fi când vă vor ocărî și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine. Bucurați-vă și vă veseliți, pentru că plata voastră este mare în ceruri” (Matei 5:3, 6, 10-12).

Să vedem ce a spus Domnul Isus despre decretele administrative. Matei 12:31-32, Domnul Isus a spus: „**Pentru aceasta vă spun: tot păcatul și hula se va ierta oamenilor, dar hula asupra Duhului Sfânt nu li se va ierta. Și oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie.”** De asemenea, în Matei 5:22 Domnul Isus a spus: **„Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său în deșert vinovat va fi judecății; și oricine va zice fratelui său: «Raca» vinovat va fi soborului; iar oricine-i va zice: «Nebunule!» vinovat va fi focului gheenei.**”

Pe lângă aceste cuvinte ale decretelor administrative, Pe lângă decretele administrative, există, de asemenea, cuvintele Domnului Isus, care judecă și îi demască pe farisei. Domnul Isus a spus: „**Iar vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că închideți oamenilor Împărăția cerurilor; că voi nu intrați, nici pe cei ce intră nu-i lăsați să intre**” (Matei 23:13). „**Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că voi înconjurați marea și uscatul ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce îl faceți tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât pe voi înșivă**” (Matei 23:15).

Frați și surori, Domnul Isus a vorbit și despre profeții și despre făgăduințele omului. În Ioan 14:2-3, Domnul Isus a spus: „**Mă duc să vă**

pregătesc un loc. Și dacă mă duc să vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă voi lua la Mine: ca, unde sunt Eu, să fiți și voi." În Ioan 12: 47-48, de asemenea Domnul Isus a spus, „**Şi, de va auzi cineva cuvintele Mele, şi nu va crede, Eu nu îl judec, că nu am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. Cel ce se leapădă de Mine şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am zis, acela îl va judeca în ziua cea de apoi.**" Așa este și în Apocalipsa 21:3-4 „**Iată, lăcașul lui Dumnezeu cu oameni, și va locui cu ei, şi ei vor fi poporul Lui şi Însuşi Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeul lor. Și va şterge Dumnezeu toate lacrimile din ochii lor, și moartea nu va mai fi, nici plângere, nici strigare, nici durere nu va mai fi, căci cele dintâi au trecut.**"

Din diferitele adevăruri exprimate de Domnul Isus în timpul Epocii Harului, putem vedea că Domnul Isus a fost arătarea Salvatorului, și cuvintele Domnului Isus erau cuvântările lui Dumnezeu pentru întreaga omenire. El a exprimat direct firea lui Dumnezeu și voința Sa pentru omenire, pentru a conduce omenirea, a se îngriji de ea și a o răscumpăra personal. Aceasta reprezintă identitatea și autoritatea lui Dumnezeu. Citirea lor imediată ne face să simțim că aceste cuvinte sunt adevărul și au autoritate și putere. Aceste cuvinte sunt vocea lui Dumnezeu, ele sunt cuvântările lui Dumnezeu pentru omenire. În timpul zilelor de pe urmă, Domnul Isus s-a întors: Dumnezeu Atotputernic a venit să facă lucrarea judecății din zilele de pe urmă. El a inaugurat Epoca Împărăției și a pus capăt Epocii Harului. Bazându-ne pe lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus, Atotputernicul Dumnezeu și-a făcut lucrarea judecății începând de la casa lui Dumnezeu, și a exprimat toate adevărurile pentru purificarea și mântuirea omenirii. Cuvintele exprimate de Dumnezeu Atotputernic sunt bogate în conținut și cuprinzătoare. Așa cum Dumnezeu Atotputernic spune, „**Este corect să spunem că aceasta a fost prima dată de la creație**

când Dumnezeu S-a adresat întregii omeniri. Niciodată înainte Dumnezeu nu vorbise omenirii create atât de detaliat și atât de sistematic. Desigur, aceasta a fost și prima dată când El vorbise atât de mult, și atât de mult timp, întregii omeniri. A fost total fără precedent. Mai mult, aceste cuvântări au fost primul text exprimat de Dumnezeu în rândul omenirii, în care El a expus oamenii, i-a călăuzit, i-a judecat și le-a vorbit de la inimă la inimă și, de asemenea, acestea au fost primele cuvântări în care Dumnezeu le-a făcut cunoscut oamenilor pașii Lui, locul în care El se află, firea lui Dumnezeu, ceea ce Dumnezeu are și este, gândurile lui Dumnezeu și preocuparea Lui pentru omenire. Se poate spune că acestea au fost primele cuvântări pe care Dumnezeu le adresase omenirii din cel de-al treilea cer de la creație și prima dată când Dumnezeu Își folosise identitatea Sa inerentă pentru a apărea și a exprima omenirii vocea inimii Lui prin cuvinte" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers", Introducere).Acum când sunt zilele de pe urmă, iar cuvintele exprimate de Dumnezeu Atotputernic sunt nemaipomenit de cuprinzătoare și îmbelșugate. În ele există mai mult judecată, revelația omului, decretele administrative și poruncile Epocii Împărăției, precum și mustrările, cerințele și făgăduințele lui Dumnezeu față de om, profeții și așa mai departe. În continuare, să citim câteva pasaje din cuvintele lui Dumnezeu despre mustrările și cerințele Lui pentru om precum și lucrarea Lui.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**În prezent, cei care Îmi poartă o iubire sinceră sunt binecuvântați; binecuvântați sunt cei care Mi se supun, aceștia cu siguranță se vor afla în Împărăția Mea; binecuvântați sunt cei care Mă cunosc, aceștia cu siguranță își vor exercita putere în Împărăția Mea; binecuvântați sunt cei care Mă urmează, aceștia cu siguranță vor scăpa de robia Satanei și se vor bucura de binecuvântări**

în Mine; binecuvântați sunt cei capabili să se lepede de ei înșiși, cu siguranță, aceștia vor intra în posesiunea Mea și vor moșteni abundența Împărăției Mele. Pe cei care aleargă încoace și încolo de dragul Meu, Mi-i voi aminti, pe cei care fac eforturi de dragul Meu, îi voi îmbrățișa cu bucurie, celor care Îmi aduc daruri, le voi oferi bucurii. Pe cei care găsesc fericirea în cuvintele Mele, îi voi binecuvânta; cu siguranță, ei vor fi stâlpii care vor susține acoperișul Împărăției Mele, cu siguranță ei vor avea o recompensă inegalabilă în casa Mea și nimeni nu se poate compara cu ei” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 19).

„Deși Isus a lucrat mult printre oameni, El a completat doar răscumpărarea întregii omeniri și a devenit jertfa pentru păcat a oamenilor și nu l-a scăpat pe om de toată firea lui stricată. Deplina mântuire a omului de influența Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci și ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l scăpa pe om cu totul de firea lui, care a fost stricată de Satana. Și astfel, după ce omului i-au fost iertate păcatele, Dumnezeu S-a întrupat pentru a-l conduce pe om în noua epocă și a început lucrarea de mustrare și judecată, și lucrarea aceasta l-a adus pe om într-un tărâm mai înalt. Toți cei care se supun stăpânirii Lui se vor bucura de un adevăr mai mare și vor primi binecuvântări mai mari. Ei vor trăi cu adevărat în lumină și vor dobândi adevărul, calea și viața.

Dacă oamenii rămân în Epoca Harului, atunci nu vor fi niciodată eliberaţi de firea lor stricată, şi cu atât mai puţin nu vor cunoaşte firea inerentă a lui Dumnezeu. Dacă oamenii vor trăi mereu în mijlocul unei abundenţe de har, dar le va lipsi modul de viaţă care le permite să Îl cunoască şi să Îl mulţumească pe Dumnezeu, atunci ei nu Îl vor câştiga

niciodată cu adevărat, cu toate că ei cred în El. Ce formă de credinţă demnă de milă este aceasta” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu).

„**Înainte ca omul să fie răscumpărat, multe dintre otrăvurile Satanei fuseseră deja plantate în interiorul său și, după mii de ani în care a fost corupt de către Satana, are în interiorul lui o natură stabilită, care I se opune lui Dumnezeu. Prin urmare, atunci când omul a fost răscumpărat, nu este altceva decât un caz de răscumpărare în care omul este cumpărat la un preț ridicat, dar natura otrăvitoare din el nu a fost eliminată. Omul, care este atât de întinat, trebuie să sufere o schimbare înainte de a deveni vrednic să-L slujească pe Dumnezeu. Cu ajutorul acestei lucrări de judecată și mustrare, omul va ajunge să cunoască pe deplin substanța întinată și coruptă din propriul sine și va putea să se schimbe complet și să devină neprihănit. Doar în felul acesta poate deveni omul vrednic să se întoarcă înaintea tronului lui Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (4)”).

„**Nimeni nu caută în mod activ urmele pașilor sau arătarea lui Dumnezeu și nimeni nu își dorește să existe în grija și protecția lui Dumnezeu. Mai degrabă, oamenii sunt dispuși să se bazeze pe influența Satanei și a celui rău pentru a se adapta acestei lumi și regulilor vieții pe care omenirea cea netrebnică le urmează. În acest punct, inima și duhul omului sunt sacrificate pentru Satana și devin hrana lui. Mai mult decât atât, inima și duhul omului devin un loc în care Satana poate locui, precum și un loc de joacă potrivit pentru el. În acest fel, omul, fără să își dea seama, își pierde înțelegerea principiilor de a fi om, a valorii și a scopului existenței umane. Legile lui Dumnezeu și legământul dintre Dumnezeu și om dispar treptat din inima omului, iar omul acesta încetează să-L mai caute sau să-L mai asculte pe Dumnezeu. Pe măsură ce timpul trece, omul nu mai înțelege de ce l-a**

creat Dumnezeu, nici nu mai înțelege cuvintele care vin din gura lui Dumnezeu și nici nu realizează tot ceea ce vine de la Dumnezeu. Omul începe să opună rezistență legilor și hotărârilor lui Dumnezeu; inima și duhul omului devin insensibile… Dumnezeu îl pierde pe omul din creația Lui originală, iar omul pierde rădăcinile începutului lui. Aceasta este durerea omenirii” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu este sursa vieții omului”).

„**Omenirea s-a dezvoltat timp de zeci de mii de ani de istorie pentru a ajunge acolo unde este astăzi. Cu toate acestea, omenirea creației Mele originale a decăzut de mult. Ei au încetat deja să fie ceea ce vreau și astfel umanitatea, așa cum apare în ochii Mei, nu mai merită denumirea de omenire. Ei sunt mai degrabă gunoiul omenirii pe care Satana l-a luat în captivitate, cadavrele ambulante putrede în care trăiește Satana și în care este îmbrăcat. Oamenii nici măcar nu cred în existența Mea și nici nu întâmpină venirea Mea. Omenirea doar răspunde cu rea credință la cererile Mele, le acceptă temporar și nu împărtășește cu sinceritate bucuriile și necazurile vieții cu Mine. Din moment ce oamenii Mă văd ca fiind de nepătruns, se prefac cu pizmă că-Mi zâmbesc, dezvăluind dorința lor de a intra în grațiile unuia care are puterea. Acest lucru se datorează faptului că oamenii nu cunosc lucrarea Mea, cu atât mai puțin voia Mea în prezent. Voi fi sincer cu voi: când va veni ziua, suferința oricui Mi se va închina va fi mai ușoară decât a voastră. Nivelul credinței voastre în Mine nu-l depășește, în realitate, pe cel al lui Iov – chiar și credința fariseilor evrei o depășește pe a voastră – și, astfel, dacă ziua focului se coboară, suferința voastră va fi mai gravă decât cea a fariseilor, când au fost mustrați de Isus, decât cea a celor 250 de conducători care s-au opus lui**

Moise, și decât cea a Sodomei, sub flăcările fierbinți ale distrugerii ei" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Ce înseamnă să fii o persoană adevărată").

„**Omul și-a pierdut inima temătoare de Dumnezeu după ce a fost corupt de Satana și și-a pierdut acea funcție pe care ar trebui să o aibă una dintre creaturile lui Dumnezeu, devenind un inamic nesupus lui Dumnezeu. Omul a trăit sub stăpânirea Satanei și a urmat ordinele Satanei; astfel, Dumnezeu nu a avut cum să lucreze printre creaturile Sale și a fost incapabil, cu atât mai mult, să câștige frica din partea creaturilor Sale. Omul a fost creat de Dumnezeu și ar trebui să-L slăvească pe Dumnezeu, dar, de fapt, I-a întors spatele și l-a venerat pe Satana. Satana a devenit idolul în inima omului. Astfel, Dumnezeu Și-a pierdut locul în inima omului, cu alte cuvinte, a pierdut semnificația creării omului de către El și, pentru a o restabili, trebuie să restabilească asemănarea inițială a omului și să scape omul de natura sa coruptă. Pentru a-l recupera pe om de la Satana, El trebuie să-l salveze pe om de păcat. Doar așa poate să restabilească treptat asemănarea inițială a omului și funcția inițială a acestuia și, în cele din urmă, să-Şi restaureze Împărăţia. Distrugerea supremă a acelor fii ai nesupunerii va fi săvârșită, de asemenea, pentru a-i permite omului să-L slăvească mai bine pe Dumnezeu și să trăiască mai bine pe pământ. Din moment ce Dumnezeu l-a creat pe om, El îl va face pe om să-L slăvească; iar pentru că vrea să-i redea omului funcția inițială, i-o va reda complet și fără nicio alterare. Restaurarea autorității Sale înseamnă a-l face pe om să-L slăvească și să-L asculte; înseamnă că El îl va face pe om să trăiască datorită Lui și îi va face pe dușmanii Săi să piară datorită autorității Sale; înseamnă că va face ca fiecare parte din El să persiste în omenire, și fără nicio rezistență din partea omului. Împărăția pe care vrea să o întemeieze este propria Sa împărăție.**

Umanitatea pe care Și-o dorește este una care-L slăvește, una care Îi este pe deplin supusă și care Îi poartă gloria. Dacă El nu va salva umanitatea coruptă, sensul creării omului de către El se va spulbera; nu va mai avea autoritate în rândul oamenilor, iar împărăția Lui nu va mai putea exista pe pământ. Dacă El nu-i va distruge pe acei dușmani care nu I se supun, nu-Și va putea obține gloria completă, nici nu va putea să-Și întemeieze împărăția pe pământ. Acestea sunt simbolurile finalizării lucrării Sale și simbolurile finalizării marii realizări ale Sale: de a distruge în totalitate pe aceia dintre oameni care nu Îi sunt supuși și de a le oferi odihnă celor care au fost desăvârşiţi” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”).

„Știi doar că Isus va coborî în zilele de pe urmă, dar cum va coborî El mai exact? Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu eşti socotit ca păcătos datorită mântuirii lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu eşti păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, ești împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă eşti doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășeşti din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct

moștenirea lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”).

„Trebuie să știi ce tip de oameni doresc Eu; cei care sunt impuri nu au permisiunea de a intra în împărăție, cei care sunt impuri nu au permisiunea de a spurca pământul sfânt. Deși probabil că ai săvârșit o lucrare mare și ai lucrat mulți ani, în cele din urmă, ești jalnic de murdar – legea Raiului nu tolerează dorința ta de a intra în împărăția Mea! De la crearea lumii și până în prezent, nu le-am oferit niciodată acces facil în împărăția Mea celor care încearcă să se pună bine cu Mine. Aceasta este o lege cerească și nimeni nu o poate încălca! Trebuie să cauți viața. În prezent, cei care vor fi făcuți desăvârșiți sunt de aceeași speță cu Petru: ei sunt cei care caută schimbările în propria lor fire și sunt dispuși să-i fie martori lui Dumnezeu și să-și îndeplinească datoria în calitate de creatură a lui Dumnezeu. Doar astfel de oameni vor fi desăvârșiți. Dacă tot ceea ce cauți sunt recompensele și nu încerci să-ți schimbi propria fire a vieții, atunci toate eforturile tale vor fi în zadar – iar acesta este un adevăr care nu poate fi schimbat!” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Succesul sau eșecul depinde de cărarea pe care umblă omul”).

În ceea ce privește lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic în timpul Epocii Împărăției, haideți să citim câteva pasaje din cuvintele Lui.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea**

normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

„**Dumnezeu face lucrarea de judecată și mustrare în așa fel încât omul să poată să Îl cunoască, și pentru mărturisirea Lui. Fără judecata Lui asupra firii stricate a omului, omul nu ar putea cunoaște firea Sa**

cea dreaptă, care nu îngăduie nicio ofensă, și nici nu ar putea transforma vechea lui cunoaștere despre Dumnezeu într-una nouă. Pentru mărturisirea Sa și pentru gestionarea Sa, El Își face publică totalitatea, îngăduindu-i astfel omului, prin arătarea Lui publică, să atingă cunoașterea lui Dumnezeu, să-și schimbe firea, și să fie martor răsunător pentru Dumnezeu. Schimbarea firii omului se îndeplinește prin diferite tipuri de lucrări ale lui Dumnezeu; fără astfel de schimbări în firea omului, omul nu ar fi în stare să fie martor pentru Dumnezeu și nu ar putea fi după inima lui Dumnezeu. Schimbările din firea omului semnifică faptul că omul s-a eliberat din robia Satanei și de influența întunericului și că a devenit, cu adevărat, un model și un specimen al lucrării lui Dumnezeu, un martor al lui Dumnezeu și cineva care este după inima lui Dumnezeu" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai cei care-L cunosc pe Dumnezeu pot să fie martori pentru El").

„**În lucrarea Sa finală de a încheia epoca, firea lui Dumnezeu este una de mustrare și judecată, în care El dezvăluie tot ceea ce este nedrept, pentru a judeca în mod public toate popoarele și pentru a-i desăvârși pe aceia care Îl iubesc cu o inimă sinceră. Doar o fire ca aceasta poate finaliza o epocă. Zilele de pe urmă deja au sosit. Toate lucrurile din creație vor fi clasificate conform tipului lor și separate în diferite categorii pe baza naturii lor. Acesta este momentul când Dumnezeu dezvăluie rezultatul omenirii și destinația fiecăruia. Dacă oamenii nu ar trece prin mustrare și judecată, atunci nu ar fi niciun mod de a le dezvălui neascultarea și nedreptatea. Doar prin mustrare și judecată poate fi dezvăluit rezultatul întregii creații. Omul își arată adevăratul fel doar când este mustrat și judecat. Răul va fi pus cu răul, binele cu binele și, întreaga omenire va fi clasificată conform tipului său. Prin mustrare și judecată va fi dezvăluit rezultatul întregii creații,**

astfel încât răul să poată fi pedepsit și binele răsplătit și toți oamenii să fie sub stăpânirea lui Dumnezeu. Toată această lucrare trebuie obținută prin mustrare și pedeapsă dreaptă. Deoarece corupția omului a atins apogeul și neascultarea sa devine extrem de gravă, doar firea dreaptă a lui Dumnezeu, una care este în principal compusă din mustrare și judecată și care este dezvăluită în timpul zilelor de pe urmă, poate transforma și îl poate întregi pe om. Doar această fire poate expune răul și, astfel, îi poate pedepsi sever pe toți cei nedrepți. […] În timpul zilelor de pe urmă, doar judecata dreaptă poate clasifica omul conform tipului său și poate aduce omul într-un nou ținut. În acest mod, întreaga epocă este finalizată prin firea dreaptă a lui Dumnezeu de judecată și mustrare” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”).

„**Înțelegi acum ce este judecata și ce este adevărul? Dacă ai înțeles, atunci te îndemn să te supui ascultător judecății, altfel, nu vei avea niciodată ocazia de a fi lăudat de către Dumnezeu sau de a fi adus de către El în Împărăția Sa. Cei care doar acceptă judecata, dar nu pot fi niciodată purificați, adică cei care fug în toiul lucrării judecății, vor fi mereu detestați și respinși de Dumnezeu. Păcatele lor sunt mai numeroase și mai grave decât acelea ale fariseilor, deoarece ei L-au trădat pe Dumnezeu și s-au răzvrătit împotriva Lui. Astfel de oameni, care nu sunt vrednici nici măcar să facă servicii, vor primi o pedeapsă și mai aspră, o pedeapsă care este, în plus, veșnică. Dumnezeu nu va cruța niciun trădător care și-a manifestat cândva loialitatea prin cuvinte, dar care apoi L-a trădat. Oameni ca aceștia vor primi răsplata prin pedeapsa duhului, a sufletului și a trupului. Nu este tocmai aceasta o revelație a firii drepte a lui Dumnezeu? Nu este acesta scopul lui Dumnezeu în judecarea oamenilor și demascarea lor? Dumnezeu îi**

trimite în exil pe toți cei care săvârșesc tot felul de fapte rele în timpul judecății, într-un loc infestat cu duhuri rele, lăsând aceste duhuri rele să le distrugă trupurile după bunul plac, iar trupurile acelor oameni emană mirosul cadavrelor. Asta le este răsplata potrivită. Dumnezeu consemnează în registrele lor fiecare dintre păcatele acelor credincioși, apostoli și lucrători falși și neloiali; apoi, la momentul potrivit, El îi aruncă printre duhurile necurate, cărora le permite să le profaneze trupurile după bunul plac, astfel încât să nu se mai poată reîntrupa și să nu mai vadă lumina niciodată. Acei ipocriți care fac servicii la un moment dat, dar nu sunt capabili să rămână credincioși până la sfârșit, sunt numărați de Dumnezeu printre cei răi, astfel încât să se ducă la sfatul celor răi și să devină parte a gloatei lor dezordonate; în final, Dumnezeu îi va distruge. Dumnezeu îi aruncă deoparte și nu le acordă atenție celor care nu I-au fost niciodată loiali lui Hristos sau nu au depus niciun efort și îi va distruge pe toți la schimbarea epocii. Ei nu vor mai exista pe pământ, cu atât mai puțin nu vor primi acces în Împărăția lui Dumnezeu. Cei care nu au fost niciodată sinceri cu Dumnezeu, dar au fost forțați de împrejurări să aibă de-a face cu El în mod superficial se numără printre aceia care fac servicii poporului Lui. Doar un mic număr de astfel de oameni va supraviețui, în timp ce majoritatea va pieri împreună cu cei care nu sunt calificați nici măcar să facă servicii. În cele din urmă, Dumnezeu îi va aduce în Împărăția Sa pe toți cei care au aceeași gândire ca a Lui, oamenii și fiii lui Dumnezeu, precum și pe cei predestinați de Dumnezeu să fie preoți. Ei vor fi chintesența lucrării lui Dumnezeu. Cât despre cei care nu sunt în măsură să se încadreze în nicio categorie stabilită de Dumnezeu, aceia se vor număra printre necredincioși. Și, cu siguranță, vă puteți imagina care va fi deznodământul lor. V-am spus deja tot ce trebuia să vă spun;

drumul pe care îl alegeți este doar decizia voastră. Ceea ce trebuie să înțelegeți este aceasta: lucrarea lui Dumnezeu nu-i așteaptă niciodată pe cei care nu pot ține pasul cu El, iar firea dreaptă a lui Dumnezeu nu arată milă niciunui om” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

„**Voi arunca furia Mea asupra națiunilor sale, promulgând în mod deschis decretele Mele administrative în tot universul, și dând mustrări asupra oricui le încalcă.**

Când Îmi întorc fața spre univers pentru a vorbi, toată omenirea aude vocea Mea și după aceea vede toate lucrările pe care le-am făcut cu migală în univers. Cei care se împotrivesc voinței Mele, adică cei care se opun Mie cu faptele omului, vor cădea sub mustrarea Mea. Voi lua multitudinea de stele din ceruri și le voi face din nou, și datorită Mie soarele și luna vor fi făcute din nou – cerurile nu vor mai fi așa cum au fost; nenumăratele lucruri de pe pământ vor fi făcute din nou. Totul se va întregi prin cuvintele Mele. Multele națiuni din univers vor fi împărțite din nou și înlocuite de națiunea Mea, astfel încât națiunile de pe pământ vor dispărea pentru totdeauna și vor deveni o națiune care Mi se închină Mie; toate națiunile pământului vor fi distruse și vor înceta să mai existe. Dintre ființele umane din univers, toți cei care aparțin diavolului vor fi exterminați; toți cei care se închină lui Satana vor fi doborâți la pământ de focul Meu arzător, adică, cu excepția celor care se află acum în curent, restul vor fi transformați în cenușă. Când voi mustra multele popoare, cei din lumea religioasă se vor întoarce, în diferite măsuri, la Împărăția Mea, cuceriți de faptele Mele, pentru că ei vor fi văzut venirea Celui Sfânt pe un nor alb. Toată omenirea va urma propriul său neam și va primi mustrări diferite în funcție de ceea ce a făcut. Cei care Mi s-au opus vor pieri cu toții; cât despre cei ale căror

fapte de pe pământ nu M-au implicat pe Mine, ei vor continua să existe pe pământ, sub conducerea fiilor Mei și a poporului Meu, datorită modului în care s-au achitat. Mă voi arăta la o mulțime de popoare și nenumărate națiuni, sunând mai departe cu glasul Meu deasupra pământului pentru a proclama finalizarea marii Mele lucrări pentru ca toată omenirea să vadă cu ochii săi” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 26).

Vom citi mai multe pasaje ale profețiilor lui Dumnezeu Atotputernic și ale promisiunii Lui către om.

„**În împărăție, nenumăratele lucruri ale creației încep să se revigoreze și să-și recapete forța vieții. Datorită schimbărilor în starea pământului, granițele dintre un ținut și altul încep să se schimbe. Înainte, am prorocit: când pământul se va separa de pământ și ținutul se va uni cu ținut, atunci va fi momentul în care voi face fărâme națiunile. În acel moment, voi reînnoi toată creația și voi repartiza întregul univers, punând astfel universul în ordine, transformând starea lui veche într-una nouă. Acesta este planul Meu. Acestea sunt lucrările Mele. Când națiunile și popoarele lumii se vor întoarce înaintea tronului Meu, apoi voi lua toată abundența cerului și o voi da omenirii, pentru ca, mulțumită Mie, să se umple de o nemaipomenită mărinimie**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 26).

„**În timp ce cuvintele Mele sunt îndeplinite, Împărăția este treptat formată pe pământ și omul este treptat reîntors la normalitate și, astfel, se întemeiază pe pământ Împărăția din inima Mea. În Împărăție, toți oamenii lui Dumnezeu își recapătă viața omului normal. Dusă este iarna geroasă, înlocuită de o lume a orașelor primăverii, unde este**

primăvară tot anul. Oamenii nu se mai confruntă cu întunecata, jalnica lume a omului, nu mai îndură gerul rece al lumii lui. Oamenii nu se luptă unii cu ceilalți, țările nu mai merg la război una împotriva celeilalte, nu mai există măcel și sângele care curge din măcel; toate pământurile sunt pline de fericire și peste tot abundă căldura între oameni” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 20).

„**Când umanității i se va reda asemănarea originală, când umanitatea va putea să-și îndeplinească respectivele datorii, să-și păstreze locul și să se supună tuturor aranjamentelor lui Dumnezeu, Dumnezeu va fi obținut pe pământ un grup de oameni care Îl venerează și de asemenea, va fi întemeiat o Împărăție pe pământ, care Îl venerează. El va avea victorie eternă pe pământ și aceia care I se opun vor pieri pentru toată eternitatea. Aceasta va restaura intențiile Sale originale în crearea omului; Îi va restaura intenția în crearea tuturor lucrurilor și, de asemenea, Îi va restaura autoritatea pe pământ, autoritatea Lui printre toate lucrurile și printre dușmanii Săi. Acestea sunt simbolurile victoriei Sale totale. De acum înainte, umanitatea va intra în odihnă și va intra într-o viață care urmează calea cea dreaptă. Dumnezeu, de asemenea, va intra în odihna eternă cu omul și va intra într-o viață eternă, împărțită de Dumnezeu și de om. Murdăria și neascultarea de pe pământ vor dispărea, ca și tânguirea. Tot ce se opune pe pământ lui Dumnezeu nu va exista. Doar Dumnezeu și acei oameni pe care El i-a mântuit vor rămâne; doar creația Lui va rămâne**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”).

Acum că am auzit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am înțeles că Dumnezeu Atotputernic și Domnul Isus sunt unul și același. Amândoi sunt Dumnezeu întrupat stând în înălțimi și vorbind omenirii. Amândoi revelează firea și esența divină ale lui Dumnezeu. Și, prin aceasta, ei demonstrează perfect autoritatea și identitatea lui Dumnezeu. Din cuvintele de judecată și revelație ale Domnului Isus privind fariseii și din revelațile lui Dumnezeu Atotputernic privind omenirea coruptă, vedem că Dumnezeu urăște păcatul și disprețuiește corupția omenirii. Vedem dreptatea și firea sfântă a lui Dumnezeu, și că Dumnezeu observă profunzimile inimii omului. Corupția noastră Îi este la fel de familiară ca și dosul palmei Sale. Din cerințele Domnul Isus și ale lui Dumnezeu Atotputernic, vedem așteptările lui Dumnezeu de la omenire, Lui Dumnezeu îi plac cei care sunt cinstiți și El îi binecuvântează pe cei care se dedică cu adevărat Lui. Aceasta ne arată preocuparea lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii. Din promisiunile făcute de Domnul Isus și de Dumnezeu Atotputernic, vedem dragostea lui Dumnezeu pentru omenire, și, în plus, vedem autoritatea și puterea cu care Dumnezeu comandă soarta omenirii și stăpânește peste toate lucrurile. Cuvântările Domnului Isus și ale lui Dumnezeu Atotputernic sunt asemănătoare ca ton și fel de vorbire, amândouă exprimă firea lui Dumnezeu și demonstrează perfect identitatea și esența Lui. Frați și surori, să ne gândim: Cine, în afară de Creator, ar putea să exprime cuvinte întregii omeniri? Cine ar putea să exprime direct voia lui Dumnezeu și să adreseze cereri omenirii? Cine ar putea hotărî sfârșitul omului? Cine ar putea controla cine trăiește sau moare? Cine ar putea controla stelele și ar stăpâni peste toate? În afară de Dumnezeu, cine ar putea să vadă adevărata esență a omenirii corupte? Și cine ar putea revela natura satanică ascunsă în adâncul inimii noastre? Cine ar putea împlini lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și să ne mântuiască complet de influența lui Satana?

Doar Creatorul are o asemenea autoritate și putere! Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic demonstrează perfect autoritatea și identitatea unică a lui Dumnezeu. Frați și surori, după ce am auzit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, cu toții simțim confirmarea în inimile noastre: Toate aceste cuvinte sunt exprimate de Dumnezeu, ele sunt vocea lui Dumnezeu. Ele sunt toate adevăruri exprimate de Creator în timpul lucrării de judecată din zilele de pe urmă. Da. În inimile noastre se naște imediat adevărata reverență pentru Dumnezeu. După ce am auzit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, simțiți la fel? Acest lucru demonstrează suficient că cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și cuvintele Domnului Isus au aceeași sursă. Ele sunt exprimarea aceluiași Duh. Ele sunt cuvântările unui singur Dumnezeu pentru omenire în ere diferite. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic face lucrarea judecății începând de la casa lui Dumnezeu, bazată pe temelia lucrării de răscumpărare a Domnului Isus. Dumnezeu Atotputernic exprimă toate adevărurile pentru mântuirea și purificarea omenirii, și revelează toate tainele planului mântuirii al lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii, și ne spune în mod clar despre esența diferitelor aspecte ale adevărului. Ne deschide ochii și ne încredințează. Cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic au împlinit toate profețiile Domnului Isus. În toate cuvintele exprimate de Dumnezeu Atotputernic pentru lucrarea de judecată din zilele de pe urmă, recunoaștem vocea lui Dumnezeu, și confirmăm că Dumnezeu Atotputernic este întoarcerea Domnului Isus. singurul Dumnezeu adevărat care a creat cerurile și pământul și toate lucrurile, vine să facă lucrarea judecății din zilele de pe urmă. El vine să pună capăt stăpânirii Satanei pe pământ, a erei întunericului, și pentru a inaugura domnia lui Dumnezeu pe pământ, Epoca Împărăției Milenare. Asta împlinește dorința noastră de a intra în împărăția cerurilor. Frați și surori, ce spuneți, a împlinit lucrarea lui

Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă toate profețiile Domnului Isus?

bazat pe scenariul filmului Așteptarea

V. Întrebări și răspunsuri despre condiții pentru intrarea în Împărăția cerurilor

Întrebare 1: Eu întotdeauna am crezut că Domnul Isus a murit pe cruce pentru noi, că ne-a izbăvit de păcate şi ne-a iertat păcatele chiar dacă noi continuăm să păcătuim şi încă trebuie să fim purificați, Domnul a iertat toate păcatele noastre şi ne-a făcut îndreptăţiţi prin credinţa noastră. Eu am crezut că atâta timp cât sacrificăm totul ca să lucrăm pentru Domnul, cât suntem dispuşi să îndurăm suferinţe şi să plătim preţul, ni se va îngădui să ajungem în Împărăţia cerurilor. Am crezut că aceasta este promisiunea Domnului pentru noi. Cu toate acestea, o parte din frați și surori au pus la îndoială această credință. Ei spun că, deşi am lucrat pentru Domnul, noi încă păcătuim adesea şi apoi ne mărturisim păcatele, aşadar nu am fost încă purificați. Ei au afirmat că Domnul e sfânt, aşa că oamenii nesfinţiţi nu pot să-L întâlnească. Întrebarea mea este: Noi, cei care am sacrificat totul pentru Domnul, putem fi într-adevăr luaţi în Împărăţia cerurilor? Noi nu ştim răspunsul la această întrebare, aşa că aş vrea să ne vorbiţi despre asta.

Răspuns: Toţi cei care cred în Domnul se gândesc: Domnul Isus ne-a izbăvit când a murit pe cruce, aşa că am fost iertaţi cu adevărat de toate păcatele. Domnul nu ne mai consideră păcătoşi. Am devenit neprihăniţi prin credinţă. Câtă vreme îndurăm până la capăt, vom fi mântuiţi. Când Domnul Se va întoarce, vom fi răpiţi și duși direct în Împărăţia cerurilor. Ei bine, acesta e adevărul? Dumnezeu a dat vreodată dovezi în cuvintele Sale care să susțină această afirmație? Dacă acest punct de vedere nu este în concordanță cu adevărul, care vor fi consecințele? Noi, cei care credem în Domnul, ar trebui să folosim cuvintele Lui ca fundament pentru toate lucrurile. Lucrul acesta este valabil mai ales atunci când vine vorba despre cum să privim întoarcerea Domnului. În niciun caz nu putem considera întoarcerea Lui pe baza teoriilor şi închipuirilor omului. Consecințele unui astfel de comportament sunt prea grave chiar şi numai când ne gândim la asta. Este la fel ca atunci când fariseii l-au răstignit pe Domnul Isus în timp

ce așteptau să vină Mesia. Care ar fi rezultatul? Domnul Isus a încheiat lucrarea de răscumpărare a oamenilor. Lucrul acesta este adevărat, dar lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a oamenilor este încheiată? Asta înseamnă că noi toți, credincioșii în Domnul Isus, suntem îndreptăţiţi să fim răpiți și duși în Împărăţia cerurilor? Nimeni nu cunoaşte răspunsul la această întrebare. Dumnezeu a spus cândva: „Nu oricine-Mi zice: «**Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri**” (Matei 7:21). „**Fiţi sfinţi, după cum Eu sunt sfânt!**” (Leviticul 11:45). Potrivit cuvintelor lui Dumnezeu, putem fi siguri că cei care intră în Împărăţia cerurilor s-au eliberat de păcat și au fost purificați. Ei sunt cei care fac voia lui Dumnezeu, ascultă de Dumnezeu, Îl iubesc pe Dumnezeu și Îl prețuiesc. Deoarece Dumnezeu este sfânt, iar cei care intră în împărăţia cerurilor vor trăi împreună cu El, dacă nu am fost purificați, cum am putea fi îndreptăţiţi să intrăm în Împărăţia cerurilor?! Prin urmare, teoria noastră că noi, credincioșii, am fost iertați de păcat și putem intra în Împărăţia cerurilor este o înțelegere complet greşită a voii lui Dumnezeu. Ea îşi are originea în închipuirile oamenilor; este o teorie a oamenilor. Domnul Isus ne-a iertat de păcat; asta nu e o minciună. Totuşi, Domnul Isus n-a spus niciodată că noi am fost complet purificați prin această iertare și că acum suntem eligibili pentru a intra în Împărăţia cerurilor. Nimeni nu poate nega acest fapt. Atunci de ce toți credincioșii cred că toți cei care au fost iertaţi de păcat pot intra în Împărăţia cerurilor? Pe ce dovezi se bazează ei? Cum susțin ei această afirmație? Mulţi oameni spun că îşi fundamentează această credință pe cuvintele lui Pavel și ale celorlalți apostoli, așa cum este scris în Biblie. Ei bine, dați-mi voie să vă întreb, cuvintele lui Pavel și ale celorlalți apostoli reprezintă cuvintele Domnului Isus? Reprezintă ele cuvintele Duhului Sfânt? Cuvintele omului pot fi întâlnite în Biblie, dar oare asta înseamnă că sunt cuvintele lui

Dumnezeu? Există un fapt pe care îl putem vedea clar în Biblie: Oamenii care sunt lăudați de Dumnezeu pot asculta cuvântul Lui și pot să se supună lucrării Lui. Ei sunt cei care urmează calea Lui, cei care pot moșteni ceea ce a promis Dumnezeu. Acesta e un fapt pe care nu-l poate tăgădui nimeni. Știm cu toții că, deși păcatele noastre, ale credincioșilor, au fost iertate, încă nu suntem purificații; încă ne împotrivim adesea lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a spus clar: „**Fiţi sfinţi, după cum Eu sunt sfânt!**” (Leviticul 11:45). „**Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri**” (Matei 7:21). Din cuvintele lui Dumnezeu, putem fi siguri că nu toți cei ale căror păcate au fost iertate sunt eligibili să intre în Împărăţia cerurilor. Oamenii trebuie să fie purificați; ei trebuie să facă voia lui Dumnezeu înainte de a putea intra în Împărăţia cerulrilor. Acesta este un fapt incontestabil. Aparent, să înțelegi voia lui Dumnezeu nu este un lucru chiar aşa de simplu precum pare. Noi nu devenim purificați doar pentru că păcatele noastre au fost iertate. Mai întâi trebuie să obţinem realitatea adevărului şi să câştigăm lauda lui Dumnezeu. Atunci vom fi eligibili să intrăm în Împărăția cerurilor. Dacă nu iubim adevărul și în realitate suntem sătui de el și chiar îl urâm, dacă urmărim doar răsplata și coroana, dar nu ne pasă de voia lui Dumnezeu, ca să nu spun că nu facem voia lui Dumnezeu, nu facem rău? Laudă Domnul un astfel de om? Dacă este așa, suntem exact la fel ca fariseii ipocriţi: chiar dacă am fost iertaţi de păcate, tot nu putem intra în Împărăția cerurilor. Acesta este un fapt incontestabil.

Să ne continuăm părtăşia! Domnul Isus ne-a iertat toate păcatele. Ce „păcate” a iertat El? Ce fel de păcate mărturisim după ce începem să credem în Domnul? Principalele păcate pe care le mărturisim sunt păcatele cu fapta care încalcă legile, poruncile sau cuvintele lui Dumnezeu. Noi, oamenii, am încălcat legile și poruncile lui Dumnezeu și astfel ar trebui să

fim condamnați și pedepsiți de Legea Lui. De aceea Domnul Isus a venit să facă lucrarea Lui de răscumpărare. Astfel, e suficient să ne rugăm Domnului Isus și să ne mărturisim și să ne pocăim de păcate, iar El ne va ierta. După aceasta, nu vom mai fi acuzaţi și pedepsiţi aşa cum cere Legea Sa. Dumnezeu nu ne va mai trata ca pe nişte păcătoși. Prin urmare, ne putem ruga direct lui Dumnezeu; putem striga către Dumnezeu și putem primi din belşug harul și adevărul Lui. Acesta este adevăratul sens al „mântuirii" despre care am vorbit adesea în Epoca Harului. Această „mântuire" nu are nimic de-a face cu purificarea și intrarea în Împărăția cerurilor. Ați putea spune că aceste două lucruri sunt separate, pentru că Domnul Isus nu a spus niciodată că toți cei care au fost mântuiți și iertați pot intra în Împărăția cerurilor. Haideţi să mai citim din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: **„La acea vreme, lucrarea lui Isus era răscumpărarea întregii omeniri. Păcatele tuturor care credeau în El erau iertate; dacă credeai în El, El te răscumpăra; dacă credeai în El, nu mai erai un păcătos, erai iertat de păcatele tale. Aceasta este ceea ce însemna să fii mântuit și să fii îndreptat prin credință. Totuși, în cei ce credeau, rămânea acel ceva care era răzvrătit și se opunea lui Dumnezeu și acela încă trebuia să fie îndepărtat încet. Mântuirea nu însemna că omul fusese complet câștigat de Isus, ci că omul nu mai era al păcatului, că i se iertaseră păcatele: de credeai, nu aveai să mai aparții vreodată păcatului"** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (2)"). **„Înainte ca omul să fie răscumpărat, multe dintre otrăvurile Satanei fuseseră deja plantate în interiorul său și, după mii de ani în care a fost corupt de către Satana, are în interiorul lui o natură stabilită, care I se opune lui Dumnezeu. Prin urmare, atunci când omul a fost răscumpărat, nu este altceva decât un caz de răscumpărare în care omul este cumpărat la un preț ridicat, dar natura**

otrăvitoare din el nu a fost eliminată. Omul, care este atât de întinat, trebuie să sufere o schimbare înainte de a deveni vrednic să-L slujească pe Dumnezeu. Cu ajutorul acestei lucrări de judecată și mustrare, omul va ajunge să cunoască pe deplin substanța întinată și coruptă din propriul sine și va putea să se schimbe complet și să devină neprihănit. Doar în felul acesta poate deveni omul vrednic să se întoarcă înaintea tronului lui Dumnezeu. […] Căci în ciuda tuturor lucrurilor pentru care omul a fost răscumpărat și iertat de păcate, se poate considera doar că Dumnezeu nu-Și aduce aminte de fărădelegile omului și nu-l tratează potrivit cu acestea. Totuși, atunci când omul, care trăiește într-un trup material, nu a fost eliberat de păcat, el poate doar continua să păcătuiască, dezvăluindu-și, la nesfârșit, corupta fire satanică. Aceasta este viața pe care o conduce omul, un ciclu fără sfârșit în care păcătuiește și este iertat. Majoritatea oamenilor păcătuiesc în timpul zilei doar pentru a mărturisi seara. Astfel, chiar dacă jertfa de păcat este întotdeauna eficientă pentru om, ea nu va putea să îl mântuiască pe om de păcat. Numai jumătate din lucrarea mântuirii a fost desăvârșită, pentru că omul are încă o fire coruptă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (4)”). Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic răspund foarte clar la această întrebare. Cum le-am auzit, le-am şi înţeles. În Epoca Harului, Domnul Isus a făcut doar lucrarea Sa de răscumpărare pentru a ierta oamenii de păcat, făcându-i neprihăniți prin credință și mântuindu-i prin credință. Cu toate acestea, Domnul Isus nu a spus niciodată că oricine a fost iertat de păcatele sale poate intra în Împărăția cerurilor. Acest lucru se datorează faptului că Domnul Isus ne-a iertat toate păcatele, dar El nu ne-a iertat niciodată firea satanică. Aroganța noastră interioară, egoismul, înșelăciunea, răul etc., adică însuşirile corupte ale noastre, rămân în continuare. Aceste lucruri sunt mai profunde decât

păcatul. Ele sunt mult mai greu de rezolvat. Dacă firea satanică și coruptă, care sunt atât de împotrivitoare față de Dumnezeu, nu au fost rezolvate, nu putem decât să comitem mai multe păcate. Putem chiar să comitem păcate care sunt şi mai rele decât încălcarea Legii, adică cele mai condamnabile păcate. Cum de au putut fariseii să-L nesocotească și să se împotrivească Domnului Isus? Cum au putut să-L răstignească? Acest lucru dovedește că dacă firea satanică a omului nu a fost rezolvată, omul poate încă să păcătuiască, să se împotrivească lui Dumnezeu și să se lepede pe Dumnezeu.

Noi am crezut în Domnul în toți acești ani și am experimentat un singur lucru, şi anume că, deși păcatele noastre au fost iertate, încă nu putem să nu păcătuim cu regularitate. Încă minţim, înșelăm și folosim sofisme încercând să obţinem o reputaţie şi un statut social. Ne sustragem, chiar, de responsabilitate și îi punem pe alţii în situaţii neplăcute de dragul nostru. Când ne confruntăm cu dezastre naturale sau provocate de om, sau cu încercări și necazuri, Îl învinovățim pe Dumnezeu şi ne lepădăm de El. Când lucrarea lui Dumnezeu nu este în concordanță cu teoriile noastre, Îl negăm, Îl judecăm și ne împotrivim lui Dumnezeu. Deși credem în numele lui Dumnezeu, noi încă mai venerăm şi călcăm pe urmele unor oameni. Dacă deţinem anumite poziţii, ne preamărim singuri şi ne dăm ca exemplu, la fel ca preoții cei mai de seamă, cărturarii și fariseii. Acționăm ca și cum noi suntem Dumnezeu pentru a încerca să-i facem pe oameni să ne venereze şi să ne admire. Am ajuns să furăm şi să luăm pentru noi înşine jertfele aduse lui Dumnezeu. Devenim tot mai geloşi și urmăm propriile noastre plăceri și capricii ale trupului, ne lăsăm pradă emoţiilor noastre. Ne facem propriile noastre stindarde, ne formăm propriile grupuri și ne ridicăm mici împărăţii numai ale noastre. Toate acestea sunt fapte evidente. Putem vedea că dacă firea noastră satanică nu este rezolvată, nu vom fi eligibili să intrăm

în Împărăția cerurilor chiar dacă păcatele ne sunt iertate de un milion de ori. Faptul că putem încă să păcătuim și să ne împotrivim lui Dumnezeu arată că noi aparținem încă Satanei, că suntem duşmanii lui Dumnezeu și vom fi cu siguranță condamnaţi și pedepsiţi de El. Este exact cum spune Biblia: „**Dacă noi păcătuim în mod intenţionat, după ce ni s-a făcut cunoscut adevărul, nu mai este nici o jertfă pentru păcat, ci numai o aşteptare înfricoşată a judecăţii şi a focului cumplit care-i va mistui pe cei care I se împotrivesc lui Dumnezeu**” (Evrei 10:26-27). Haideţi să mai citim din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. „**Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu eşti socotit ca păcătos datorită mântuirii lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu eşti păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, ești împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă eşti doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășeşti din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct moștenirea lui Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”). După cum puteți vedea, noi am fost doar răscumpărați de Domnul Isus, dar încă trăim în firea noastră satanică, păcătuind frecvent și împotrivindu-ne lui Dumnezeu.

Trebuie să experimentăm judecata și purificarea de către Dumnezeu în zilele de pe urmă ca să fim complet eliberați de păcat și să fim după inima lui Dumnezeu. Atunci vom fi eligibili să intrăm în Împărăția cerurilor. De fapt, Domnul Isus a spus cândva: „**Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Iar dacă Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi**” (Ioan 14:2-3). Domnul S-a întors să ne pregătească un loc și, după ce ne-a pregătit un loc, El va reveni ca să ne primească. Într-adevăr, această „primire” se referă la planurile Lui de a ne naște din nou în zilele de pe urmă. Când Domnul va veni să-Şi facă lucrarea, El ne va duce înaintea tronului Său ca să fim judecați, purificați şi desăvârşiţi prin cuvintele lui Dumnezeu. El ne va face biruitori înainte ca dezastrele să se abată. Modul în care El ne primeşte este de fapt modul în care El ne va purifica și ne va face desăvârșiți. Acum, Domnul a venit pe pământ pentru a face lucrarea Sa de judecată în zilele de pe urmă. Am fost răpiți și duși înaintea tronului Său pentru a trăi împreună cu El. Nu se împlineşte complet prin asta profeția Domnului care vine să ne primească? După ce marile dezastre se vor fi sfârşit, Împărăția lui Hristos va fi înființată pe pământ. Toți cei care vor supraviețui şi se vor curăţi în timpul marilor dezastre vor avea un loc în împărăția cerurilor.

Unii spun, ucenici precum Pavel, că aceia care suferă și se sacrifică pentru Domnul nu sunt cu toții îndreptăţiţi să intre în Împărăția cerurilor? Este exact așa cum a spus Pavel cândva: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am sfârşit alergarea, am păzit credinţa. De acum mă aşteaptă cununa dreptăţii” (2 Timotei 4:7-8). Mulţi oameni gândesc: Ei bine, Pavel a lucrat pentru Domnul și a moștenit coroana dreptății, aşadar atâta timp cât lucrăm ca Pavel, vom putea moșteni cu toţii coroana dreptății și vom intra în Împărăția cerurilor, nu-i așa? Acesta e adevărul? Aceste cuvinte pe care Pavel le-a rostit s-au bazat pe cuvântul lui Dumnezeu? A spus Domnul Isus

vreodată că Pavel a primit răsplata și a moștenit coroana? A mărturisit Duhul Sfânt vreodată că Pavel a intrat în Împărăția cerurilor? Niciunul din lucrurile acestea n-a fost scris în Biblie. După cum puteți vedea, cuvintele lui Pavel nu sunt susținute de dovezi. Prin urmare, nu putem folosi cuvintele lui Pavel ca fundament pentru a intra în Împărăția cerurilor. Cât despre obținerea vieții veșnice și intrarea în Împărăția cerurilor, Domnul Isus a spus foarte clar, cândva: „Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri. Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea: «**Doamne, Doamne, n-am profeţit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» Atunci le voi spune limpede: «Niciodată nu v-am cunoscut! Plecaţi de la Mine, voi, cei ce săvârşiţi fărădelegea!**»” (Matei 7:21-23). Cuvintele Domnului Isus sunt foarte clare. Oamenii trebuie să renunţe la păcatele lor, să fie purificați și să facă voia lui Dumnezeu pentru a intra în Împărăția cerurilor. Dacă lucrează și se sacrifică doar prin zel, continuând să păcătuiască și să se împotrivească lui Dumnezeu, dacă ei nu pot urma calea lui Dumnezeu, atunci ei sunt făcători de rele; cu siguranță că nu vor putea intra în Împărăția cerurilor. Pavel, pe de altă parte, a spus că a luptat lupta cea bună, încheindu-şi alergarea și păstrându-şi credința că ar putea intra în Împărăția cerurilor și fi răsplătit. Nu este lucrul acesta în contradicţie evidentă cu ceea ce a spus Domnul Isus? Dacă ne luăm după Pavel, atâta timp cât lucrăm pentru Domnul, vom putea primi răsplata și intra în Împărăția cerurilor. Dacă aşa stau lucrurile, nu ar putea toți fariseii aceia evrei care călătoresc pe mare și pe pământ să răspândească Evanghelia în timp ce Îl nesocotesc şi se împotrivesc Domnului Isus să intre în Împărăţia cerurilor? Cei care predică și alungă demoni în numele Domnului, dar nu urmează calea lui Dumnezeu, nu sunt şi ei eligibili să intre în Împărăția cerurilor? Nu este prea absurd

acest punct de vedere? De ce n-au fost niciodată fariseii în stare să câștige lauda Domnului Isus, indiferent ce-au făcut? Aceasta s-a întâmplat în principal pentru că ei răspândesc Evanghelia și îndură suferința în căutarea răsplăţii şi a foloaselor lor proprii. Dumnezeu este drept. Dumnezeu poate vedea în minţile și inimile oamenilor. De aceea, când Domnul Isus a făcut lucrarea Sa, aceştia au fost daţi în vileag. Ei au nesocotit cu fanatism și s-au împotrivit Domnului Isus ca să-şi apere pozițiile sociale şi privilegiile. Ei erau duşmanii Domnului Isus; ei L-au răstignit. Rezultatul final a fost că au fost blestemați și pedepsiți de Dumnezeu. Acesta este un fapt foarte cunoscut.

Ce se întâmplă cu oamenii religioși în zilele de pe urmă? Mulți dintre acești oameni sunt la fel ca fariseii evrei. Deși au lucrat pentru Domnul, ei n-au făcut altceva decât să caute să obţină binecuvântări și răsplată; ei încearcă să obțină coroana și răsplata; ei nu practică cuvintele Domnului şi nu ascultă de Domnul. De aceea, când lucrează și se sacrifică, fac lucrul acesta după propriile lor capricii și dorințe. Ei se preamăresc singuri și mărturisesc despre ei înșiși ca să obţină reputaţie şi poziţii sociale. Ei formează facțiuni, își ridică propriile lor împărăţii. Chiar și după ce mulți dintre ei au lucrat întrucâtva și au îndurat unele suferințe, se bazează pe faptul că sunt vechi în credinţă, cerându-i de drept lui Dumnezeu un loc în Împărăția cerurilor. Cum pot oamenii aceştia, mai ales pastorii și bătrânii, să câștige slava lui Dumnezeu? Când sunt confruntaţi cu lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, nu numai că nu o acceptă, dar se împotrivesc cu fanatism şi Îl nesocotesc pe Dumnezeu Atotputernic ca să-și apere pozițiile şi privilegiile. Ei L-au răstignit pe Dumnezeu încă o dată. Ei i-au instigat firea lui Dumnezeu cu mult timp în urmă. Nu aşa s-a întâmplat? Încă nu înțelegem asta? Aceste fapte sunt suficiente pentru a dovedi că noi, cei care ne sacrificăm și lucrăm pentru Domnul, nu vom

putea intra neapărat în Împărăția cerurilor. Noi, cei care credem în Domnul, dar nu practicăm cuvintele Lui sau nu urmăm poruncile Lui, nu suntem motivaţi de dragostea noastră față de Dumnezeu şi nici de dorința de a ne supune Lui; noi doar căutăm binecuvântări și să intrăm în cer. Noi Îl înșelăm și Îl exploatăm pe Dumnezeu. Indiferent de cât de multe facem, indiferent cât suferim, nu vom câștiga lauda lui Dumnezeu. Să mai citim din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**La o privire superficială, ființele umane păreau să se agite constant în timp ce se epuizau întru totul și munceau pentru Dumnezeu, când, de fapt, evaluau în tainițele inimilor lor pasul următor pe care ar fi trebuit să-l facă pentru a câștiga binecuvântări sau a domni ca împărați. S-ar putea spune că, în timp ce inima omenească se bucura de Dumnezeu, în același timp, era calculată față de Dumnezeu. Omenirea, în asemenea condiții, primește cea mai profundă aversiune și scârbă din partea lui Dumnezeu; firea lui Dumnezeu nu tolerează ca vreo ființă omenească să-L înșele sau să se folosească de El**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Introducere). „**Spui că ai suferit mereu în timp ce Îl urmai pe Dumnezeu, că L-ai urmat la bine și la rău și ai împărtășit cu El vremurile bune și cele rele, însă nu ai trăit cuvintele rostite de Dumnezeu; îți dorești doar să alergi pentru Dumnezeu și să te sacrifici pentru Dumnezeu în fiecare zi și nu te-ai gândit niciodată să trăiești o viață plină de semnificații. Spui, de asemenea: «În orice caz, cred că Dumnezeu este drept, am suferit pentru El, am umblat pentru El, m-am dedicat Lui și am lucrat din greu, deși nu am primit recunoaștere; cu siguranță El Își va aminti de mine.» Este adevărat că Dumnezeu este drept, totuși această dreptate nu este alterată de nicio impuritate: nu conține voință umană și nu este alterată de trup sau de negocieri umane. Toți cei care se revoltă și se opun și nu sunt în conformitate cu**

calea Lui vor fi pedepsiți; nimeni nu este iertat și nimeni nu este crutat!” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Experiențele lui Petru: cunoștințele sale despre mustrare și judecată”). „**Trebuie să știi ce tip de oameni doresc Eu; cei care sunt impuri nu au permisiunea de a intra în împărăție, cei care sunt impuri nu au permisiunea de a spurca pământul sfânt. Deși probabil că ai săvârșit o lucrare mare și ai lucrat mulți ani, în cele din urmă, ești jalnic de murdar – legea Raiului nu tolerează dorința ta de a intra în Împărăția Mea! De la crearea lumii și până în prezent, nu le-am oferit niciodată acces facil în împărăția Mea celor care încearcă să se pună bine cu Mine. Aceasta este o lege cerească și nimeni nu o poate încălca! […] Dacă tot ceea ce cauți sunt recompensele și nu încerci să-ți schimbi propria fire a vieții, atunci toate eforturile tale vor fi în zadar – iar acesta este un adevăr care nu poate fi schimbat!**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Succesul sau eșecul depinde de cărarea pe care umblă omul”). Din cuvintele lui Dumnezeu, putem vedea că El este sfânt și drept. Dumnezeu nu va îngădui oamenilor necuraţi și corupți să intre în Împărăția Sa. Aceasta este din pricina firii drepte a lui Dumnezeu! Prin urmare, trebuie să experimentăm judecata și purificarea de către Dumnezeu în zilele de pe urmă pentru a obține adevărul, pentru a ne elibera de firea noastră coruptă și pentru a fi câştigaţi de Dumnezeu, ca să fim mântuiți și să intrăm în Împărăția cerurilor. Acesta este un fapt incontestabil.

bazat pe scenariul filmului Trezirea din vis

Întrebare 2: Cum face Dumnezeu Atotputernic lucrarea Sa de judecată în zilele de pe urmă? Cum judecă EL omul, cum îl purifică şi cum îl desăvârşeşte prin cuvintele Lui? Acesta este un lucru pe care trebuie să-l cunoaştem neapărat. Dacă înţelegem lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, atunci putem auzi cu adevărat glasul lui Dumnezeu și putem fi răpiţi și duși înaintea tronului lui Dumnezeu. Te rog să ne dai mai multe amănunte!

Răspuns: Cercetarea felului în care Dumnezeu Atotputernic face lucrarea Sa de judecată în zilele de pe urmă este foarte importantă pentru capacitatea noastră de a obține mântuirea prin urmărirea adevărului. Dumnezeu Atotputernic lucrează în zilele de pe urmă, exprimând adevăruri pentru a judeca și a purifica oamenii. El face lucrul acesta doar pentru a-i ridica pe sfinții Lui în Împărăția cerurilor. Cu toate acestea, mulți credincioși din comunitatea religioasă nu înțeleg voia lui Dumnezeu. Ei cred că Domnul se va întoarce și îi va răpi și duce pe toți sfinții direct în Împărăția cerurilor. Ei nu cred că El va înfăptui lucrarea de judecată și pedeapsă pentru că, dacă El i-at judeca și pedepsi pe oameni, nu i-ar condamna și pedepsi şi pe ei? Prin urmare, ei refuză să accepte lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă; ei așteaptă doar ca Domnul să coboare pe un nor și să-i răpească în Împărăția cerurilor. Într-adevăr, aceasta este o neînțelegere totală a voii lui Dumnezeu. Domnul Isus a făcut lucrarea Sa de răscumpărare pentru a deschide calea pentru lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Obiectivul final al lui Dumnezeu este să purifice și să mântuiască oamenii, îngăduindu-le să se odihnească în Împărăția cerurilor. Cu toate acestea, lucrarea lui Dumnezeu de răscumpărare și de mântuire a omului este planificată; ea se desfăşoară în etape. Nu se întâmplă totul odată. Domnul Isus a încheiat lucrarea Sa de răscumpărare și a promis că va reveni ca să-i primească pe sfinți. Cu toate acestea, nimeni nu știe cum îi ia Dumnezeu pe sfinți în zilele de pe urmă. În

realitate, atunci când Dumnezeu vine să-i primească pe sfinții Săi în zilele de pe urmă, El îi duce mai întâi la tronul Său ca să-i judece, să-i purifice și să-i desăvârșească făcându-i biruitori. Nu așa sunt duşi sfinții în împărăția cerului? Totuși, acest lucru nu este ușor de înţeles de către oameni. Înainte să poată ajunge înaintea tronului lui Dumnezeu, ei trebuie să experimenteze judecata, pedeapsa și purificarea. De aceea, oamenii şi-au format propriile lor teorii şi închipuiri despre lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Spuneţi-mi atunci, pedeapsa și judecata lui Dumnezeu sunt într-adevăr o binecuvântare? Sau sunt condamnare și pedeapsă? Mulți oameni nu înțeleg acest lucru. Să vedem ce spune Dumnezeu Atotputernic despre asta.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Ceea ce blestemă Dumnezeu este neascultarea omului, iar ceea ce El judecă sunt păcatele omului. Deși vorbește cu asprime și fără încetare, dezvăluind tot ce este în om și dezvăluind prin aceste cuvinte severe ceea ce e esențial în om, totuși, printr-o astfel de judecată, El dă omului o cunoaștere profundă a esenței trupului și, astfel, omul se supune înaintea lui Dumnezeu. Trupul omului este al păcatului și al Satanei, este neascultător și este obiectul mustrării lui Dumnezeu. Astfel, pentru a-i permite omului să se cunoască pe sine, cuvintele judecății lui Dumnezeu trebuie să se abată asupra lui și trebuie să fie folosite toate felurile de rafinare; doar atunci lucrarea lui Dumnezeu poate fi eficientă**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar prin experimentarea încercărilor dureroase poți cunoaște frumusețea lui Dumnezeu”).

„**Astăzi, Dumnezeu vă judecă, vă mustră și vă condamnă, dar să știi că scopul acestei condamnări este ca tu să te cunoști pe tine. El condamnă, blestemă, judecă și mustră pentru ca tu să poți să te cunoști**

pe tine însuți, astfel încât firea ta să se poată schimba și, în plus, pentru ca tu să îți poți cunoaște valoarea și să vezi că toate acțiunile lui Dumnezeu sunt drepte, în conformitate cu firea Sa și cu cerințele lucrării Sale, că El lucrează potrivit planului Său pentru mântuirea omului și că este Dumnezeul drept care îl iubește, îl mântuiește, îl judecă și îl mustră pe om. […] Dumnezeu nu a venit să omoare sau să distrugă, ci să judece, să blesteme, să mustre și să mântuiască" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Ar trebui să lăsați deoparte binecuvântările statutului și să înțelegeți voia lui Dumnezeu de a aduce mântuirea omului").

„Voi toți trăiți într-un tărâm al păcatului și al imoralității și toți sunteți păcătoși și imorali. Astăzi, nu numai că puteți să-L priviți pe Dumnezeu, dar, mai important, ați primit mustrarea și judecata, ați primit mântuirea cu adevărat profundă, ați primit cea mai mare iubire a lui Dumnezeu. În tot ceea ce face El, Dumnezeu e cu adevărat iubitor față de voi. El nu are nicio intenție rea. El vă judecă din cauza păcatelor voastre, ca să vă analizați și să primiți această extraordinară mântuire. Toate acestea au scopul de a-l face complet pe om. De la început până la sfârșit, Dumnezeu a făcut totul pentru a-l mântui pe om și nu-Și dorește să-i distrugă pe deplin pe oamenii pe care i-a creat cu propriile Sale mâini. Astăzi, El a venit printre voi ca să lucreze, și nu este aceasta o și mai mare mântuire? Dacă v-ar urî, ar mai face El o lucrare atât de amplă ca să vă îndrume personal? De ce să sufere așa? Dumnezeu nu vă urăște și nu are nicio intenție rea față de voi. Ar trebui să știți că iubirea lui Dumnezeu este cea mai sinceră iubire. Numai din cauza neascultării oamenilor trebuie să îi mântuiască El prin judecată; altfel, mântuirea lor ar fi imposibilă. Pentru că nu știți cum să trăiți și nici măcar nu sunteți conștienți de modul în care să trăiți și pentru că trăiți în acest tărâm păcătos și imoral și voi înșivă

sunteți niște diavoli imorali și murdari, pe El nu-L lasă inima să vă lase să deveniți și mai depravați, nu-L lasă inima să vă vadă trăind în acest ținut mizerabil, așa cum trăiți acum, călcați în picioare de Satana după bunul plac sau să vă lase să cădeți în Infern. El vrea doar să câștige acest grup de oameni și să vă mântuiască pe deplin. Acesta este principalul scop al săvârșirii lucrării de cucerire asupra voastră – doar pentru mântuire” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Adevărul lăuntric al lucrării de cucerire (4)”).

Din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic rezultă foarte clar că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă nu caută să-i condamne pe oameni; Dumnezeu nu doreşte să omoare oameni. El dorește să-i facă pe oameni să recunoască faptul că au fost corupți de Satana. El dorește ca ei să-și cunoască firea și esența: se împotrivesc lui Dumnezeu şi îl trădează pe Dumnezeu. El dorește ca ei să cunoască caracterul Lui drept şi sfânt care nu poate fi jignit. Lucrarea lui caută să trezească inimile și duhurile oamenilor. El vrea să-i scape pe oameni de firea lor coruptă, astfel încât ei să poată trăi asemenea unui adevărat om care să fie mântuit. Dacă nu experimentăm judecata și pedeapsa lui Dumnezeu, nu putem deveni conştienţi de firea noastră satanică şi nici nu putem vedea adevărata sursă a păcatului nostru și a împotrivirii noastre față de Dumnezeu. Mai mult, fără judecata și pedeapsa Lui, cu siguranță că nu putem înțelege caracterul drept al lui Dumnezeu; firea noastră coruptă nu poate fi schimbată. N-am putea nicidecum să ascultăm cu adevărat de Dumnezeu şi să-L venerăm. În acest caz, cum am putea fi eligibili să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu? După cum vedeţi, Dumnezeu îi judecă pe oameni pentru că El vrea să-i purifice și să-i mântuiască. Experimentarea judecății și a purificării de către Dumnezeu este cea mai mare binecuvântare pe care o putem primi. Aceasta este marea dragoste și mântuire a lui Dumnezeu pentru omenirea coruptă!

Ei bine, cum face Dumnezeu lucrarea Sa de judecată? Dumnezeu Atotputernic spune multe lucruri despre acest adevăr. Haideţi să citim câteva din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic!

„**Când Dumnezeu se va întrupa de această dată, lucrarea Lui va fi pentru a-Şi exprima firea, în primul rând prin pedeapsă şi judecată. Pornind de aici, El va aduce mai mult adevăr omului, îi va arăta mai multe moduri de practică şi, astfel, Îşi va atinge scopul de a-l cuceri şi de a-l salva pe om de firea lui stricată. Acestea se află în spatele lucrării lui Dumnezeu în Epoca Împărăţiei**” (Prefață la „Cuvântul Se arată în trup”).

„**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege**

adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

„**Dumnezeu are multe mijloace de desăvârșire a omului. El utilizează toate tipurile de medii pentru a Se ocupa de firea coruptă a omului și utilizează diverse lucruri pentru a da în vileag omul; într-o privință, El îl tratează pe om, în alta, îl dă în vileag, iar în alta, El îl dezvăluie pe om, săpând și dezvăluind «tainele» din adâncurile inimii omului și arătându-i omului natura sa prin dezvăluirea multora din stările lui. Dumnezeu îl desăvârșește pe om prin multe metode – prin dezvăluire, prin tratarea omului, prin rafinarea omului și prin mustrare – astfel încât omul să știe că Dumnezeu este practic**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar cei care se concentrează pe practică pot fi desăvârșiți”).

„**Dumnezeu face lucrarea de judecată și mustrare în așa fel încât omul să poată să Îl cunoască, și pentru mărturisirea Lui. Fără judecata Lui asupra firii stricate a omului, omul nu ar putea cunoaște firea Sa cea dreaptă, care nu îngăduie nicio ofensă, și nici nu ar putea transforma vechea lui cunoaștere despre Dumnezeu într-una nouă.**

Pentru mărturisirea Sa și pentru gestionarea Sa, El Își face publică totalitatea, îngăduindu-i astfel omului, prin arătarea Lui publică, să atingă cunoașterea lui Dumnezeu, să-și schimbe firea, și să fie martor răsunător pentru Dumnezeu. Schimbarea firii omului se îndeplinește prin diferite tipuri de lucrări ale lui Dumnezeu; fără astfel de schimbări în firea omului, omul nu ar fi în stare să fie martor pentru Dumnezeu și nu ar putea fi după inima lui Dumnezeu. Schimbările din firea omului semnifică faptul că omul s-a eliberat din robia Satanei și de influența întunericului și că a devenit, cu adevărat, un model și un specimen al lucrării lui Dumnezeu, un martor al lui Dumnezeu și cineva care este după inima lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai cei care-L cunosc pe Dumnezeu pot să fie martori pentru El”).

Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt foarte practice. Dumnezeu exprimă cuvintele Sale și face lucrarea Sa de judecată în zilele de pe urmă pentru a-i mântui pe oameni și a-i face desăvârşiţi! Citind cuvintele de judecată ale lui Dumnezeu Atotputernic, înțelegem în sfârșit că, în această lume întunecată a răului, toată omenirea trăiește sub stăpânirea Satanei. Cei care au fost stricați de Satana nu mai au nicio urmă de umanitate. Ei sunt aroganți, strâmbi și vicleni, egoiști și desfrânaţi. Ei s-au săturat de adevăr și prețuiesc răul. Ei vor face orice pentru poziții înalte și faimă. Aşa se întâmplă şi cu fiarele care se luptă între ele, ucigându-se una pe alta. Ei și-au pierdut complet umanitatea și rațiunea. Chiar dacă au credință în Dumnezeu, ei prețuiesc cu adevărat banii, faima și statutul social. Ei trăiesc după mersul acestei lumi a răului, păcătuind frecvent, răzvrătindu-se și împotrivindu-se lui Dumnezeu. Deși sacrifică totul și îndură suferința, ei o fac numai pentru a-și satisface propriile dorințe de a obține binecuvântări. O fac pentru a primi răsplată și pentru a intra în Împărăția cerurilor. Ei nu o fac ca să caute adevărul sau ca să-L cunoască ori să I se supună lui

Dumnezeu. Cu toate că ei cred în Dumnezeu, inimile lor sunt pline de propriile lor concepții şi închipuiri despre El. Niciunul nu cunoaște cu adevărat firea lui Dumnezeu și ceea ce El are şi este, ce fel de oameni sunt pe placul lui Dumnezeu, ce fel de oameni nu sunt pe placul Lui, ce lucruri fac oamenii ca să se împotrivească lui Dumnezeu, să Îi jignească firea și să fie blestemați de El, cât de multe dintre gândurile şi concepțiile oamenilor nu sunt în concordanță cu adevărul, ce fel de rațiune ar trebui să aibă oamenii în fața lui Dumnezeu, realitățile adevărurilor pe care oamenii ar trebui să le posede și așa mai departe. Omenirea stricată nu știe nimic despre aceste adevăruri cruciale despre cunoaşterea, ascultarea şi venerarea lui Dumnezeu. O astfel de rasă umană care a fost stricată chiar până în miezul ei, dacă nu experimentează judecata și purificarea de către Dumnezeu, cum ar putea să nu I se împotrivească şi să nu Îl trădeze pe Dumnezeu? În zilele de pe urmă, Dumnezeu devine trup și exprimă adevăruri pentru a mântui omul în funcție de nevoile omenirii stricate. Firea dreaptă și maiestuoasă a lui Dumnezeu care nu poate fi jignită este dezvăluită omenirii. Natura și stricăciunea adevărată a oamenilor sunt clar dezvăluite, iar asta îi convinge pe oameni. Noi am experimentat judecata și mustrarea lui Dumnezeu prin cuvintele Sale; am văzut propria noastră aroganță, egoismul nostru și trăim după filosofiile și regulile noastre satanice proprii. Tot ceea ce facem noi, facem pentru propria faimă şi beneficii. Chiar dacă lucrăm și ţinem predici, o facem pentru reputaţia și statutul nostru social. În continuu, ne preamărim singuri, ne onorăm singuri și le cerem celorlalţi să ne preamărească. Noi nu facem acest lucru pentru a-L preamări pe Dumnezeu sau pentru a-L mărturisi pe Dumnezeu. Când lucrarea lui Dumnezeu nu este conform concepțiilor noastre, Îl definim și-L judecăm pe Dumnezeu în schimb. Ne ridicăm cu îndărătnicie împotriva lui Dumnezeu și nu ascultăm deloc de El. Când ne facem datoria, putem să ne

bucurăm în continuare de plăcerile trupului. Continuăm să-L amăgim şi să-L înşelăm pe Dumnezeu; nu Îi suntem deloc loiali. În cuvintele lui Dumnezeu de judecată şi revelaţie, putem vedea că am fost profund stricați de Satana. Nu avem nicio conștiință, rațiune sau demnitate umană. Nu merităm să fim numiți oameni. Suntem pur și simplu de acelaşi soi cu Satana, suntem dușmanii lui Dumnezeu. Ne simțim ruşinaţi și nevrednici să-L întâlnim pe Dumnezeu. Nu putem decât să îngenunchem înaintea lui Dumnezeu și să ne blestemăm singuri, plini de regret și silă faţă de noi înşine. Când într-adevăr gustăm din firea dreaptă a lui Dumnezeu care nu poate fi jignită, nu putem decât să ne temem de Dumnezeu și să înțelegem că Dumnezeu are intenții bune: să mântuiască omenirea. Dumnezeu ne judecă și ne mustră deoarece ne urăște păcatele și răzvrătirea și vrea să ne scape de firea noastră satanică și să ne câștige. Când cădem cu încăpățânare în răzvrătire și împotrivire față de Dumnezeu, El ne mustră și ne disciplinează. Când ne dăm inimile lui Dumnezeu, El ne arată milă. El nu ne pedepsește pentru tot ceea ce facem și suntem. El ne luminează, ne conduce și ne permite să-I înțelegem voia. Prin mustrarea și judecata lui Dumnezeu, noi obținem, fără să ne dăm seama, cunoștințe adevărate despre firea lui Dumnezeu. El ne îngăduie să aflăm că firea Lui este plină de milă și dragoste. Am văzut sfințenia și măreția lui Dumnezeu. Acestea au dat naștere la venerația şi dragostea noastră față de Dumnezeu. Ne vedem firea satanică din ce în ce mai clar și înțelegem treptat o parte din adevăr. Capacitatea noastră de a face diferenţa între lucrurile pozitive și negative crește treptat. Punctul nostru de vedere asupra lucrurilor se schimbă și, treptat, începem să fim însetaţi de adevăr. Nu mai dorim să trăim după filosofiile și legile Satanei, nici nu mai încercăm în mod nesăbuit să obținem ceva de la Dumnezeu. Conștiința și rațiunea noastră sunt restabilite. Începem să căutăm și să practicăm adevărul în tot ceea ce facem.

Ne îndeplinim datoria de ființe create cu picioarele pe pământ și ne supunem suveranităţii şi planurilor lui Dumnezeu. Firea vieții noastre se schimbă din ce în ce mai mult; începem să ne asemănăm cu un om adevărat. Slavă lui Dumnezeu Atotputernic! Capacitatea noastră de a ne schimba astfel este efectul lucrării de judecată a lui Dumnezeu. Astăzi toți frații și surorile care primesc lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă știu că trebuie să acceptăm și să ne supunem lucrării de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă pentru a fi mântuiți și desăvârşiţi.

bazat pe scenariul filmului Trezirea din vis

VI. Întrebări și răspunsuri despre să fii mântuit și să fii mântuit în sfârșit

Întrebare 1: Biblia spune: „Căci prin credinţa din inimă se primeşte dreptatea şi prin mărturisirea cu gura se primeşte mântuirea” (Romani 10:10). Noi am fost deja mântuiți prin credința în Isus. Odată mântuiți, suntem mântuiți pe veci. Când sosește Domnul, cu siguranță vom putea să intrăm în Împărăția cerurilor.

Răspuns: „Odată mântuiți, suntem mântuiți pentru totdeauna și putem intra în Împărăția cerurilor”. Aceasta e doar concepția și închipuirea omului. Acest lucru nu este deloc conform cuvintelor lui Dumnezeu. Domnul Isus nu a spus niciodată că oamenii pot intra în Împărăția cerurilor doar cu ajutorul mântuirii prin credință. Domnul Isus a spus că doar cei care fac voia Tatălui ceresc pot să intre în Împărăția Lui. Doar cuvintele Domnului Isus au autoritate și reprezintă adevărul. Concepțiile și închipuirile oamenilor nu reprezintă adevărul. Ele nu sunt standardele după care cineva poate să intre în Împărăția cerurilor. Referitor la „mântuirea prin credință” despre care am vorbit, această „mântuire” se referă doar la iertarea păcatelor cuiva, la a nu fi găsit vinovat și condamnat la moarte după lege. Nu înseamnă că persoana care a fost „mântuită” poate păși pe calea lui Dumnezeu, a fost eliberată de păcat și a devenit sfântă. Cu certitudine, nu înseamnă că poate intra în Împărăția cerurilor. Deși suntem iertați de păcat prin credință, păcatele noastre rămân în continuare. Încă mai putem păcătui adesea și ne putem împotrivi lui Dumnezeu. Trăim într-un ciclu constant al păcătuirii și al mărturisirii ulterioare a păcatelor. Cum pot astfel de oameni să intre în Împărăția cerurilor? Biblia spune: **„şi sfinţirea, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!”** (Evrei 12:14). Dacă spuneți că aceia care păcătuiesc frecvent pot intra în Împărăția cerurilor, acest lucru nu este în conformitate cu faptele. Îndrăzniți să spuneți că acei oameni necurați și corupți, cei care păcătuiesc frecvent, trăiesc în Împărăția cerurilor? Ați văzut vreodată o persoană necurată, malefică, în Împărăția cerurilor?

Domnul este drept și sfânt. Domnul le-ar permite celor care păcătuiesc frecvent să intre în Împărăția cerurilor? Domnul Isus a spus cândva: **„Adevărat, adevărat vă spun că oricine săvârşeşte păcatul este sclav al păcatului. Şi sclavul nu rămâne veşnic în casă, însă fiul rămâne veşnic”** (Ioan 8:34-35). În consecință, putem vedea că aceia care nu s-au eliberat de păcatul lor și nu au obținut sfințenia nu vor putea să intre în Împărăția cerurilor. Dacă e adevărat ce spuneți, iar cei care dobândesc mântuirea prin credință pot intra în Împărăția cerurilor, atunci de ce a spus Domnul Isus următoarele: **„Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri”**? De ce a spus El că va separa caprele de oi și bobul de neghină? Drept urmare, „Cei care sunt mântuiți prin credință vor putea intra în Împărăția cerurilor” nu poate fi adevărat! Această credință este contrazisă direct de cuvintele Domnului Isus!

bazat pe scenariul filmului Amintiri dureroase

Întrebare 4: Oamenii sunt păcătoși, dar jertfa de păcat a Domnului Isus este în vigoare pentru totdeauna. Câtă vreme ne mărturisim păcatele în fața Domnului, El ne va ierta. Suntem fără de păcat în ochii Domnului, așa că, putem intra în Împărăția cerurilor!

Domnul Isus a iertat păcatele omenirii, dar asta nu înseamnă că omul nu are păcate. Asta nu înseamnă că oamenii au fost eliberați de sub controlul păcatelor lor sau că au ajuns la sfințenie. Domnul Isus iartă păcatele omului. La ce anume se referă „păcat" în acest context? Se referă la adulter, furt etc. Orice încalcă legile, poruncile sau cuvintele lui Dumnezeu este păcat. Orice acțiune care se împotrivește, Îl osândește sau Îl judecă pe Dumnezeu este, de asemenea, păcat. Orice blasfemie împotriva lui Dumnezeu este păcat. Unul care nu poate fi iertat! În Epoca Harului, Domnul Isus a servit drept jertfă de păcat pentru omenire. Doar cei care s-au rugat Domnului și s-au căit nu vor fi osândiți sau omorâți. Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu-i va mai vedea drept păcătoși. Omul care a fost iertat de păcatele lui se poate ruga direct Domnului și poate împărtăși harul Lui. Acesta este adevăratul sens pentru „Păcatele sunt iertate". Deși păcatele oamenilor au fost iertate datorită jertfei de păcat a Domnului Isus, asta nu înseamnă că ei au încetat să mai păcătuiască și să se opună lui Dumnezeu. Natura păcătoasă a oamenilor rămâne în continuare, așa că ei încă mai pot să se împotrivească, să-L trădeze pe Dumnezeu și să-L considere dușmanul lor. Cum să fie astfel de oameni vrednici să intre în Împărăția cerurilor? Este exact cum spune Dumnezeu Atotputernic: „**Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu ești socotit ca păcătos datorită mântuirii lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu ești păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă**

nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, eşti împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă eşti doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășeşti din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct moștenirea lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”). Lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus doar a iertat păcatele omului; nu a rezolvat și firea lui coruptă. Aroganța, egoismul, lăcomia, fățărnicia interioară a omului și alte aspecte ale firii lui satanice încă rămân. Această fire coruptă este mai adâncă decât păcatul; este mult mai tenace decât păcatul. Este sursa păcătoșeniei noastre și a împotrivirii față de Dumnezeu. Dacă aceste firi satanice corupte nu sunt rezolvate, oamenii vor continua să păcătuiască, să I se opună lui Dumnezeu, să Îl judece și condamne după propriile imaginații și concepții. Când suferă și sunt persecutați, pot să-L nege pe Dumnezeu și chiar să-L trădeze, așa cum a făcut Iuda. Când dețin poziții de autoritate, pot întemeia împărății independente, în opoziție față de Dumnezeu. Unii oameni fură chiar jertfele lui Dumnezeu și Îi ofensează firea; ei vor fi condamnați și nimiciți de Dumnezeu. Acum cei mai mulți pastori și lideri din comunitatea religioasă nu rămân la cuvintele Domnului Isus. Ei interpretează Biblia bazându-se pe propriile lor concepții. Tratează cuvintele oamenilor din Biblie ca pe cuvintele lui Dumnezeu. Ei preamăresc cuvintele oamenilor, în loc să mărturisească despre cuvintele Domnului

Isus. Aceasta îi face pe oamenii credincioși să li se închine și să îi urmeze pe oameni și să nu aibă niciun loc pentru Domnul Isus în inimile lor. Acești credincioși sunt prinși și controlați sub domeniul liderilor religioși. Aceasta este adevărat mai ales atunci când Domnul Isus Se întoarce pentru a-Și face lucrarea de judecată. Acei pastori și lideri nu caută și nu studiază lucrarea lui Dumnezeu. În schimb, ei Îi condamnă lucrarea, Îl judecă și cârtesc împotriva Lui Ei inventează miciuni pentru a-i înșela pe credincioși și pentru a izola biserica. Ei Îl consideră pe Dumnezeu dușmanul lor în mod public și ofensează firea lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai gravă împotrivire față de Dumnezeu din câte există. Acesta este un păcat care nu poate fi iertat! Comportarea lor rea este mult mai sfruntată decât cea a fariseilor care I se împotriveau Domnului Isus! De aceea, dacă natura oamenilor care i se împotrivește lui Dumnezeu nu este rezolvată, dacă firea lor satanică coruptă nu este curățată, vor fi capabili de orice comportare rea în împotrivirea lor față de Dumnezeu. Cum pot aceste feluri de oameni să intre în împărăția lui Dumnezeu? De aceea, potrivit planului Său de gestionare a mântuirii omenirii și adevăratelor nevoi ale omenirii corupte, Dumnezeu exprimă multe aspecte diferite ale adevărului în zilele de pe urmă și Își desfășoară lucrarea care îndeplinește profeția din Biblie, „Judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu,” și va rezolva problema esențială a faptului că omenirea coruptă este condusă de natura ei satanică. Aceasta este modul prin care oamenii se vor elibera treptat de firea lor satanică coruptă, vor înceta să se răzvrătească și să I se opună lui Dumnezeu, vor deveni capabili să-L asculte și să-L venereze pe Dumnezeu cu adevărat. Numai atunci vor fi curățați și vor intra în împărăția cerurilor.

bazat pe scenariul filmului Amintiri dureroase

Întrebare 7: Dacă nu acceptăm lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic, atunci putem să înfăptuim cu adevărat voia Tatălui ceresc? Chiar putem intra în împărăția cerurilor?

Răspuns: Dacă oamenii acceptă doar lucrarea răscumpărătoare a Domnului Isus din Epoca Harului, dar nu acceptă lucrarea de judecată și de pedeapsă a lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, nu vor putea să se elibereze de păcat, să facă voia Tatălui ceresc și să intre în împărăția lui Dumnezeu. Fără îndoială! Aceasta fiindcă, în timpul Epocii Harului, Domnul Isus Și-a făcut lucrarea de mântuire. Datorită staturii oamenilor din acea vreme, Domnul Isus le-a oferit doar calea pocăinței și le-a cerul oamenilor să înțeleagă câteva adevăruri de bază și căi de a le pune în practică. De exemplu: le-a cerut oamenilor să își mărturisească păcatele, să se pocăiască și să își poarte crucea. I-a învățat despre smerenie, răbdare, dragoste, post, botez etc. Acestea sunt câteva adevăruri foarte limitate pe care oamenii acelor vremuri puteau să le înțeleagă și să le atingă. Domnul Isus nu a exprimat niciodată alte adevăruri mai profunde care se referă la schimbarea firii vieții, la a fi mântuit, a deveni curățat, a fi făcut desăvârșit etc., pentru că, la acea vreme, oamenilor le lipsea statura necesară pentru a purta acele adevăruri. Omul trebuie să aștepte până când Domnul Isus Se întoarce să-Și facă lucrarea în zilele de pe urmă. El va acorda omenirii corupte toate adevărurile de care au nevoie pentru a fi mântuiți și desăvârșiți, potrivit planului de gestionare al lui Dumnezeu de a mântui omenirea și nevoile omenirii corupte. Este exact cum a spus Domnul Isus: **„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină”** (Ioan 16:12-13). Cuvintele Domnului Isus sunt foarte clare. În timpul Epocii Harului, Domnul Isus nu le-a oferit oamenilor

corupți toate adevărurile de care aveau nevoie pentru a fi mântuiți. Mai există încă multe adevăruri mai profunde și mai mari, adică, există multe adevăruri pe care Domnul Isus nu le-a spus omenirii și care le vor permite oamenilor să se elibereze de firile lor corupte și satanice și să dobândească sfințenia, precum și adevăruri de care omul are nevoie ca să-L asculte și să-L cunoască pe Dumnezeu. În consecință, în zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic exprimă toate adevărurile necesare pentru a mântui omenirea. El folosește aceste adevăruri ca să-i judece, să-i mustre, să-i purifice și să-i desăvârșească pe toți cei care acceptă mântuirea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă. În cele din urmă, acești oameni vor fi făcuți compleți și luați în Împărăția lui Dumnezeu. Așa se va încheia planul de gestionare al lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii. Dacă oamenii acceptă doar lucrarea răscumpărătoare a Domnului Isus, dar nu acceptă lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă, ei nu vor putea niciodată să dobândească adevărurile și să-și schimbe firea. Ei nu vor deveni niciodată oameni care fac voia lui Dumnezeu și, cu siguranță, nu vor fi niciodată vrednici să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

Oamenii din zilele de pe urmă au fost profund corupți de Satana; ei sunt plini de otrava Satanei. Punctele lor de vedere, principiile de supraviețuire, perspectiva asupra vieții, valorile etc. contravin adevărului și sunt în dușmănie cu Dumnezeu. Toți oamenii venerează răul și au devenit dușmanii lui Dumnezeu. Dacă oamenii cu firea pe deplin coruptă și satanică nu trec prin experiența judecății și mustrării de către Dumnezeu Atotputernic și a arderii și purificării prin cuvinte, cum pot ei să se răzvrătească împotriva Satanei și să se elibereze de sub influența ei? Cum pot ei să-L venereze pe Dumnezeu, să se ferească de rău și să facă voia lui Dumnezeu? Putem vedea că mulți oameni au crezut ani în șir în Domnul Isus, dar, în ciuda faptului că ei lucrează asiduu de mulți ani și mărturisesc

cu entuziasm că Isus este Mântuitorul, eșecul lor de a cunoaște firea dreaptă a lui Dumnezeu și de a-L venera încă îi face să judece și să osândească lucrarea lui Dumnezeu, să tăgăduiască și să respingă întoarcerea lui Dumnezeu când Dumnezeu Atotputernic Își săvârșește lucrarea în zilele de pe urmă. Ba chiar Îl răstignesc din nou pe Hristos când Se întoarce în zilele de pe urmă. Acest lucru este suficient pentru a dovedi că, dacă oamenii nu acceptă lucrarea de judecată și de mustrare a lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă, sursa păcatului și a naturii satanice a omului nu va fi niciodată rezolvată. Împotrivirea lor față de Dumnezeu îi va duce la pieire. Este un fapt pe care nimeni nu poate să-l nege! Printre credincioși, doar cei care acceptă cu sinceritate judecata și mustrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă vor obține adevărul ca viață, vor deveni cei care fac voia Tatălui ceresc și vor deveni cei care Îl cunosc pe Dumnezeu și sunt compatibili cu El. Ei sunt cei care vor fi vrednici să împărtășească promisiunea lui Dumnezeu și vor fi luați în Împărăția Lui.

bazat pe scenariul filmului Amintiri dureroase

VII. Întrebări și răspunsuri despre numele lui Dumnezeu

Întrebare 1: În scriptură scrie clar: „Isus Hristos este același ieri și astăzi și pentru totdeauna” (Evrei 13:8). Deci, numele Domnului nu se poate schimba! Frați și surori, ei spun că numele lui Isus se schimbă în zilele de pe urmă. Cum puteți explica asta?

Răspuns: Frați și surori, Biblia spune: „Isus Hristos este același ieri și astăzi și pentru totdeauna” (Evrei 13:8). Asta se referă la faptul că firea și esența lui Dumnezeu sunt eterne și nu se schimbă. Asta nu înseamnă că numele Său nu se va schimba. Să ne uităm la cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Există aceia care spun că Dumnezeu este imuabil. Este corect, dar se referă la imuabilitatea firii lui Dumnezeu și a esenței Sale. Schimbările numelui și lucrării Sale nu dovedesc faptul că esența Sa s-a schimbat; cu alte cuvinte, Dumnezeu va fi întotdeauna Dumnezeu și aceasta nu se va schimba niciodată. Dacă spui că lucrarea lui Dumnezeu nu se schimbă, atunci ar putea El să-Și termine planul de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani? Tu știi doar că Dumnezeu nu se schimbă niciodată, dar știi că Dumnezeu este întotdeauna nou și niciodată vechi? Dacă lucrarea lui Dumnezeu nu se schimbă, atunci cum ar fi putut El să conducă omenirea până în ziua de azi? Dacă Dumnezeu este imuabil, atunci cum de El a făcut deja lucrarea a două epoci? […] iar cuvintele «Dumnezeu este imuabil» se referă la ceea ce Dumnezeu are și este în mod inerent. Indiferent de aceasta, tu nu poți face lucrarea de șase mii de ani să depindă de un singur punct sau să o definești prin cuvinte moarte. Astfel este prostia omului. Dumnezeu nu este atât de simplu pe cât își imaginează omul, iar lucrarea Sa nu poate zăbovi în nicio epocă. Iahve, de exemplu, nu poate întotdeauna să simbolizeze numele lui**

Dumnezeu; Dumnezeu poate, de asemenea, să Își facă lucrarea sub numele de Isus. Acesta este un semn că lucrarea lui Dumnezeu se mișcă întotdeauna înainte.

Dumnezeu este întotdeauna Dumnezeu și nu va deveni niciodată Satana; Satana este întotdeauna Satana și nu va deveni niciodată Dumnezeu. Înțelepciunea lui Dumnezeu, minunăția lui Dumnezeu, dreptatea lui Dumnezeu și măreția lui Dumnezeu nu se vor schimba niciodată. Esența Sa și ceea ce are și este El nu se vor schimba niciodată. Cât despre lucrarea Sa, totuși, aceasta întotdeauna progresează în direcția înainte, întotdeauna mergând mai profund, căci El este întotdeauna nou și niciodată vechi. În fiecare epocă, Dumnezeu Își ia un nou nume, în fiecare epocă El face o lucrare nouă și în fiecare epocă El permite creaturilor Sale să vadă noua Sa voie și noua Sa fire” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”).

Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic spun că Dumnezeu Însuși nu Se schimbă. Se referă la firea și esența Lui, nu la numele Lui. Deși Dumnezeu a făcut diferite lucrări și a luat diferite nume în timpul diferitelor epoci ale procesului Său de mântuire a omenirii, esența Lui nu se poate schimba niciodată. Dumnezeu va fi întotdeauna Dumnezeu. Așadar, indiferent de ce nume poartă, Iahve sau Isus, esența Lui nu se schimbă niciodată. Același Dumnezeu face lucrarea. Totuși, pe atunci, fariseii iudei nu știau că numele lui Dumnezeu se schimbă odată cu trecerea într-o altă epocă a lucrării Sale. Credeau că numai Iahve poate fi Dumnezeul lor, Mântuitorul lor, deoarece de-a lungul epocilor au susținut că numai Iahve este Dumnezeu și că nu este un alt Mântuitor în afară de Iahve. Drept urmare, când Dumnezeu Și-a schimbat numele și a venit să facă lucrarea de răscumpărare cu numele de „Isus”, L-au condamnat și s-au opus Domnului Isus. În cele din urmă, L-au răstignit, săvârșind o crimă atroce și îndurând pedeapsa lui Dumnezeu. La

fel, acum, în zilele de pe urmă, dacă negăm esența lui Dumnezeu și că aceasta este lucrarea unui singur Dumnezeu deoarece El Și-a schimbat lucrarea și numele, suntem absurzi și ignoranți. Fiecare nume pe care l-a luat Dumnezeu în fiecare epocă are o mare semnificație și toate ajută la mântuirea omenirii.

Dumnezeu este întotdeauna nou și niciodată vechi. El cuprinde totul. Numele individuale ale lui Dumnezeu nu pot reprezenta deplinătatea Lui. Așadar, pe măsură ce trec epocile, numele Sale continuă să se schimbe. iar Isus Mântuitorul este o reprezentare și mai completă a Lui. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Numele lui Isus a fost luat pentru lucrarea de răscumpărare, deci ar mai fi El cunoscut sub același nume când Se întoarce în zilele de pe urmă? Ar mai face El lucrarea de răscumpărare? De ce Iahve și Isus sunt unul și, totuși, sunt cunoscuți sub nume diferite în epoci diferite? Nu este deoarece epocile lucrării Lor sunt diferite? Ar putea un unic nume să-L reprezinte pe Dumnezeu în ansamblul Său? Acestea fiind spuse, Dumnezeu trebuie numit cu un nume diferit într-o epocă diferită și trebuie să utilizeze numele pentru a schimba epoca și pentru a o reprezenta. Pentru că niciun nume nu poate să-L reprezinte complet pe Dumnezeu Însuși și fiecare nume este capabil doar să reprezinte aspectul temporal al firii lui Dumnezeu într-o anumită epocă; tot ceea ce trebuie să facă este să Îi reprezinte lucrarea. De aceea, Dumnezeu poate alege orice nume care se potrivește firii Sale pentru a reprezenta întreaga epocă**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”). „**Poate numele lui Isus – «Dumnezeu cu noi» – să reprezinte firea lui Dumnezeu în ansamblul Său? Poate să Îl definească complet pe Dumnezeu? Dacă omul spune că Dumnezeu poate fi numit doar Isus și nu poate avea alt nume pentru că Dumnezeu nu Își poate schimba firea Sa, aceste cuvinte sunt într-**

adevăr o blasfemie! Crezi că numele Isus, Dumnezeu cu noi, de unul singur Îl poate reprezenta pe Dumnezeu în ansamblul Său? Dumnezeu poate fi cunoscut sub multe nume, dar printre aceste multe nume, nu există unul care să poată cuprinde tot ceea ce este Dumnezeu, niciunul care să-L poată reprezenta complet pe Dumnezeu. Și, astfel, Dumnezeu are multe nume, dar aceste multe nume nu pot defini complet firea lui Dumnezeu, pentru că firea lui Dumnezeu este atât de bogată încât pur și simplu depășește capacitatea omului de a-L cunoaște. Omul nu are cum, folosind limbajul omenesc, să-L cuprindă complet pe Dumnezeu. […] Un anume cuvânt sau nume nu are capacitatea de a-L reprezenta pe Dumnezeu în întregimea Sa, deci crezi că numele Său poate fi neschimbat? Dumnezeu este atât de mare și de sfânt, totuși tu nu Îi permiți să Își schimbe numele în fiecare nouă epocă? De aceea, în fiecare epocă în care Dumnezeu personal Își face propria lucrare, El folosește un nume care se potrivește epocii pentru a îngloba lucrarea pe care El intenționează să o facă. El utilizează acest nume special, unul care posedă semnificație temporală, pentru a reprezenta firea Sa în acea epocă. Acesta este Dumnezeu care folosește limbajul omenirii pentru a-Și exprima propria fire” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”). Dumnezeu este Stăpânul nostru atotputernic și înțelept. Este măreț, abundent și atotcuprinzător. Un singur nume nu poate reprezenta tot ce este Dumnezeu. Pe deasupra, în fiecare epocă Dumnezeu a făcut doar o parte din lucrarea Sa și a dezvăluit doar o parte din firea Sa. Nu a exprimat tot ceea ce El are și este. Așadar, în fiecare etapă a lucrării Sale, El folosește un anumit nume care deține semnificația acelei epoci pentru a reprezenta lucrarea Sa în epoca respectivă și firea pe care o exprimă. Acesta este unul din principiile lucrării lui Dumnezeu și este motivul principal pentru care Își schimbă numele.

bazat pe scenariul filmului Și-a schimbat dumnezeu numele?!

Întrebare 2: Numele lui Dumnezeu din fiecare epocă nu poate reprezenta deplinătatea Sa, ce semnificație are numele Său în fiecare epocă?

Răspuns: Ai adresat o întrebare foarte importantă și ne poate fi de mare ajutor pentru a-L înțelege pe Dumnezeu. Acum, Dumnezeu Atotputernic ne-a dat răspunsul la această întrebare. Dumnezeu Atotputernic spune: „ **«Iahve» este numele pe care l-am luat în timpul lucrării Mele în Israel și înseamnă Dumnezeul israeliților (poporul ales al lui Dumnezeu), căruia poate să Îi fie milă de oameni, să îi blesteme pe oameni și să le ghideze viața. Înseamnă Dumnezeu care posedă o mare putere și este plin de înțelepciune. «Isus» este Emanuel și înseamnă jertfa de păcat care este plină de iubire și de compasiune și care îi răscumpără pe oameni. El a făcut lucrarea Epocii Harului și reprezintă Epoca Harului și poate să reprezinte doar o parte a planului de gestionare (planul mântuirii). Cu alte cuvinte, numai Iahve este Dumnezeul poporului ales al Israelului, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov, Dumnezeul lui Moise și Dumnezeul întregului popor al Israelului. Și, astfel, în epoca actuală, toți israeliții, în afară de poporul evreu, se închină lui Iahve. Ei săvârșesc sacrificii pentru El pe altar și Îl slujesc purtând haine de preoți în templu. Ceea ce speră ei este ca Iahve să apară din nou. Doar Isus este Răscumpărătorul omenirii. El este jertfa care a răscumpărat omenirea din păcat. Adică, numele de Isus a venit din Epoca Harului și a existat datorită lucrării de răscumpărare din Epoca Harului. Numele de Isus a existat ca să le permită oamenilor din Epoca Harului să se nască din nou și să fie mântuiți și este un nume special pentru răscumpărarea întregii omeniri. Și, astfel, numele Isus reprezintă lucrarea de răscumpărare și înseamnă Epoca Harului. Numele Iahve este unul special pentru poporul lui Israel, care a trăit conform legii. În**

fiecare epocă și în fiecare etapă a lucrării, numele Meu nu este neîntemeiat, ci are o semnificație reprezentativă: fiecare nume reprezintă o epocă. «Iahve» reprezintă Epoca Legii și este onorific pentru Dumnezeul venerat de poporul lui Israel. «Isus» reprezintă Epoca Harului și este numele Dumnezeului tuturor celor care au fost răscumpărați în Epoca Harului. Dacă omenirea încă tânjește după întoarcerea Mântuitorului Isus din zilele de pe urmă și încă Îl așteaptă să sosească sub înfățișarea pe care a avut-o El în Iudeea, atunci întregul plan de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani s-ar opri în Epoca Răscumpărării și nu ar mai putea să progreseze. Mai mult, zilele de pe urmă nu ar mai sosi niciodată și epoca nu ar mai cunoaște niciodată un sfârșit. Aceasta se întâmplă pentru că Isus Mântuitorul este numai pentru răscumpărarea și mântuirea omenirii. Am luat numele de Isus de dragul tuturor păcătoșilor din Epoca Harului și nu este numele cu care voi aduce sfârșitul întregii omeniri” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Mântuitorul S-a întors deja pe un «nor alb»”).

Din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am înțeles sensul numelor pe care Dumnezeu le-a luat în fiecare epocă. În Epoca Legii, numele Său a fost Iahve și a reprezentat ceea ce El a exprimat omenirii în acea epocă: o fire a măreției, mâniei, blestemului și milei. Apoi, Dumnezeu a început lucrarea în Epoca Legii cu numele de Iahve. A dat legea și poruncile Sale și a condus oficial omenirea nou-născută în viața lor pe pământ. Le-a cerut oamenilor să respecte legea cu strictețe și să învețe să se închine Lui și să-L onoreze în măreția Sa. Binecuvântările și harul îi urmau pe cei ce repectau legea. Cei care o încălcau erau uciși cu pietre sau erau arși de focurile cerului. De aceea, israeliții care respectau legea o protejau și considerau sfânt numele Iahve. Au trăit sub numele Iahve mii de ani, până la sfârșitul Epocii Legii. La sfârșitul Epocii Legii, omenirea devenind tot mai coruptă

și mai păcătoască, legea nu mai putea fi respectată. Toți se confruntau cu pericolul constant de a fi pedepsiți pentru nerespectarea legii, de aceea Dumnezeu a făcut lucrarea Sa de răscumpărare sub numele de Isus. A deschis Epoca Harului și a încheiat Epoca Legii, exprimând firea lui Dumnezeu de dragoste și milă. I-a dat omului din harul Său generos și, în cele din urmă, a fost răstignit de dragul omului, răscumpănându-ne păcatele. De atunci, am început să ne rugăm la numele Isus și să prețuim numele Său drept sfânt, pentru a ne bucura de iertarea păcatelor noastre și de harul Său bogat. Numele „Isus" este pentru ca oamenii din Epoca Harului să se poată naște din nou și să fie mântuiți. Semnificația sa este de jertfă pentru păcat din dragoste și milă pentru răscumpărarea omenirii. Numele „Isus" reprezintă lucrarea de răscumpărare a lui Dumnezeu și firea Sa de dragoste și milă. Frați și surori, din etapele lucrării pe care Dumnezeu le-a terminat deja putem vedea că numele pe care El îl ia în fiecare epocă are propria sa semnificație. Fiecare nume reprezintă lucrarea lui Dumnezeu în epoca respectivă și firea pe care El o dezvălue în acea epocă. În Epoca Harului, când Domnul a venit, dacă nu era numit Isus, ci Iahve, atunci lucrarea lui Dumnezeu s-ar fi oprit în Epoca Legii, iar omenirea coruptă nu ar mai fi putut câștiga niciodată răscumpărarea lui Dumnezeu. În cele din urmă, omul ar fi fost condamnat și pedepsit pentru încălcarea legii, iar când Dumnezeu vine în zilele de pe urmă, dacă ar fi în continuare numit Isus, omenirea coruptă ar câștiga răscumpărarea păcatelor, dar nu ar fi niciodată curățată și mântuită pentru a pătrunde în împărăția lui Dumnezeu. Asta deoarece ne sunt iertate păcatele dacă avem credință în Domnul Isus, însă natura noastră păcătoasă există în continuare. Încă mai păcătuim frecvent, așadar nu am fost pe deplin câștigați de Dumnezeu. Deci, pentru mântuirea completă a omenirii de păcate, Dumnezeu realizează acum o nouă etapă a lucrării de purificare deplină și mântuire a omenirii, în baza lucrării

Domnului Isus. Și numele lui Dumnezeu trebuie să se schimbe în consecință … Faptul că Dumnezeu este numit Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă a fost profețit cu mult timp în urmă. Găsim asta dacă citim atent. Să citim Apocalipsa 1:8. „**Eu sunt Alfa şi Omega, zice Domnul, Dumnezeu, Cel Care este, Care era şi Care vine, Cel Atotputernic!**” Acum, vă rog să deschideți, toată lumea, la capitolul 11:16-17. „**Cei douăzeci şi patru de bătrâni care şedeau pe tronurile lor înaintea lui Dumnezeu "au căzut cu feţele la pământ şi I s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: " «Îţi mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, Care eşti şi Care erai, pentru că Ţi-ai luat puterea Ta cea mare şi ai început să împărăţeşti!»**” Tot asta a fost profețit în Apocalipsa 4:8, 16:7, 19:6 și în multe alte locuri în Biblie. Noul nume al lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este Atotputernic, adică Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu este înțelept și fiecare lucru pe care îl face are o mare semnificație. Numele Dumnezeu Atotputernic reprezintă întreaga Sa lucrare și firea pe care El o dezvăluie în zilele de pe urmă. Dacă Dumnezeu nu ne-ar dezvălui toate aceste taine, indiferent cât de mulți ani am citi Biblia, nu am cunoaște aceste lucruri. Să citim împreună cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Lucrarea lui Dumnezeu în toată gestionarea Sa este perfect clară: Epoca Harului este Epoca Harului, iar zilele de pe urmă sunt zilele de pe urmă. Există diferențe distincte între fiecare epocă, căci în fiecare epocă Dumnezeu face o lucrare care este reprezentativă pentru acea epocă. Pentru că lucrarea zilelor de pe urmă trebuie făcută, trebuie să existe ardere, judecată, mustrare, mânie și distrugere pentru a pune capăt epocii. Zilele de pe urmă se referă la epoca finală. În timpul epocii finale, nu va pune Dumnezeu capăt epocii? Pentru a încheia epoca, Dumnezeu trebuie să aducă**

mustrare și judecată cu El. Doar în acest mod poate El să încheie epoca. […] De aceea, în timpul Epocii Legii, Iahve era numele lui Dumnezeu, iar în Epoca Harului numele lui Isus Îl reprezenta pe Dumnezeu. În timpul zilelor de pe urmă, numele Său este Dumnezeu Atotputernic – Cel Atotputernic, care Își folosește puterea pentru a îndruma omul, a cuceri omul și a dobândi omul, iar în cele din urmă, să finalizeze epoca” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”).

„Cândva, am fost cunoscut drept Iahve. Mi s-a spus și Mesia și, odată, oamenii Îmi spuneau Isus Mântuitorul pentru că Mă iubeau și Mă respectau. Dar astăzi nu sunt Iahve sau Isus pe care oamenii Îl cunoșteau în vremurile trecute – sunt Dumnezeul care S-a întors în zilele de pe urmă, Dumnezeul care va aduce sfârșitul epocii. Sunt Dumnezeu Însuși care Se înalță de la capătul pământului, abundând de întreaga Mea fire și plin de autoritate, onoare și glorie. Oamenii nu M-au băgat niciodată în seamă, nu M-au cunoscut niciodată și au fost mereu neștiutori în privința firii Mele. De la crearea lumii până astăzi, niciun om nu M-a văzut. Acesta este Dumnezeul care Se înfățișează omenirii în zilele de pe urmă, dar care Se ascunde printre oameni. El locuiește printre oameni, adevărat și real, ca soarele arzător și focul mistuitor, plin de putere și abundând de autoritate. Nu există nicio persoană sau lucru care nu va fi judecat de cuvintele Mele și nicio persoană sau lucru care nu va fi purificat de flăcările focului. În cele din urmă, toate popoarele vor fi binecuvântate grație cuvintelor Mele și, de asemenea, sfărâmate în bucăți din cauza cuvintelor Mele. Astfel, în zilele de pe urmă, toți oamenii vor vedea că Eu sunt Mântuitorul reîntors, că Eu sunt Dumnezeu Atotputernic care cucerește toată omenirea și că am fost odată jertfă de păcat pentru omenire, dar, în

zilele de pe urmă, Eu voi deveni, de asemenea, flăcările soarelui care pârjolesc toate lucrurile, precum și Soarele dreptății care dezvăluie toate lucrurile. Aceasta este lucrarea Mea a zilelor de pe urmă. Am luat numele acesta și posed firea aceasta pentru ca toți oamenii să poată vedea că sunt un Dumnezeu drept și că sunt soarele arzător și focul mistuitor. Este așa pentru ca toți să poată să Mă venereze pe Mine, singurul Dumnezeu adevărat, și ca să poată să Îmi vadă adevărata față: nu sunt numai Dumnezeul israeliților, și nu sunt doar Răscumpărătorul – sunt Dumnezeul tuturor creaturilor din ceruri, pământ și mări” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Mântuitorul S-a întors deja pe un «nor alb»”).

În zilele de pe urmă, Dumnezeu își face lucrarea de judecată din Epoca Împărăției sub numele de Dumnezeu Atotputernic. El a dezvăluit natura coruptă a omenirii și ne-a judecat nelegiuirea prin cuvintele Sale pentru ca noi să ne cunoaște natura și esența prin citirea acestor cuvinte, să vedem adevărul despre cât de profund am fost stricați de Satana, să înțelegem rădăcina coruperii noastre și să cunoaștem dreptatea lui Dumnezeu, precum și firea Sa care nu va tolera jignirile omenirii. Ne arată, de asemenea, calea și direcția pe care s-o urmăm pentru a ne schimba firea astfel încât să abandonăm răul, să urmăm adevărul, să ne schimbăm felul și să fim mântuiți de Dumnezeu. Dumnezeu a venit să facă lucrarea de judecată și purificare a omenirii, împărțindu-ne după seminția noastră, răsplătindu-i pe cei buni și pedepsindu-i pe cei răi, pentru a salva pe deplin omenirea stricată din domeniul Satanei Și a termina planul Său de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani. Dumnezeu S-a arătat omenirii în zilele de pe urmă cu firea Sa dreaptă, măreață și furioasă care nu va tolera ofensele. Și-a dezvăluit deschis tuturor firea inerentă și ceea ce El are și este. A ajuns să judece și să mustre toată stricăciunea și nedreptatea omenirii Pentru a ne mântui complet de păcat și a reda omului sfințenia sa inițială. El vrea ca toți

oamenii să vadă nu numai înțelepciunea Sa în crearea cerurilor, pământului și a tuturor lucrurilor, Ci, mai mult, înțelepciunea lucrării Sale reale în omenire. Nu numai că El a creat toate lucrurile, ci și stăpânește toate lucrurile. Nu numai că a putut fi ofrandă pentru păcatele omenirii, dar poate și să ne facă perfecți, să ne transforme și să ne purifice. El este Primul și Ultimul. Nimeni nu poate înțelege minunăția Sa ori acțiunile Sale. Așadar, cel mai potrivit este să-L numim după numele Său de Dumnezeu Atotputernic. Lucrarea Duhului Sfânt este acum doar de protecție a lucrării făcute sub numele de Dumnezeu Atotputernic. Oricine se roagă la numele de Dumnezeu Atotputernic și se închină cu adevărat Lui poate câștiga lucrarea Duhului Sfânt Și se poate bucura de hrana bogată și adăparea oferită de Dumnezeu pentru viață. Altfel, vor cădea în întuneric și se vor rătăci. În prezent, bisericile care au rămas în Epoca Harului sunt pustii. Credincioșii devin indiferenți la credința lor, predicatorii nu mai au despre ce predica, iar oamenii nu mai sunt mișcați când se roagă la Dumnezeu. În plus, tot mai mulți oameni cedează ispitelor lumești. Asta din cauză că nu au acceptat numele lui Dumnezeu Atotputernic și nu au ținut pasul cu noua lucrare a lui Dumnezeu.

bazat pe scenariul filmului Și-a schimbat dumnezeu numele?!

VIII. Întrebări și răspunsuri despre povestea interioară a Bibliei

Întrebare 1: Eu am studiat Biblia timp de peste 20 de ani. Sunt sigură că nu există niciun cuvânt al lui Dumnezeu în afara Bibliei. Tot cuvântul lui Dumnezeu e în Biblie. Tot ce încalcă Biblia sau trece dincolo de Biblie e erezie și fals!

Răspuns: „Nu există niciun cuvânt al lui Dumnezeu în afara Bibliei, Tot ce trece dincolo de Biblie e erezie.” Oamenii care înțeleg Biblia cunosc cu toții procesul prin care s-a alcătuit Biblia. Din cauza disputelor și omisiunilor editorilor timpului, o parte din cuvântul lui Dumnezeu, transmis de profeți, nu a fost consemnat în Vechiul Testament. E un fapt general acceptat. Așadar, cum poți spune că lucrarea și cuvântul lui Dumnezeu nu există în afara Bibliei? Prorocirile omise ale profeților nu sunt cuvântul lui Dumnezeu? Până și în Noul Testament, Domnul Isus a vorbit mai mult decât doar acele cuvinte consemnate. În Ioan 21:25 se spune: „Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi fost scrise fiecare, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi încăput cărţile scrise.” Asta demonstrează că nici lucrarea și cuvântul Domnului Isus nu sunt consemnate în întregime în Noul Testament. Prin urmare, a spune „nu există lucrare sau cuvânt al lui Dumnezeu în afara Bibliei” nu e conform cu faptele. Ar trebui să știm și că, indiferent dacă e vorba despre Vechiul Testament sau despre Noul Testament, ele au fost consemnate și produse de către oameni, după ce Dumnezeu a finalizat o etapă din lucrarea Lui. Inițial, Biblia a fost doar Vechiul Testament. Lucrarea și cuvântul Domnului Isus depășeau toate Vechiul Testament. Dacă ne luăm după enunțul că orice depășește Biblia e erezie, atunci nu am condamnat cuvintele și lucrarea Domnului Isus? Frați și surori, din aceste fapte putem vedea că enunțul „nu există lucrare sau cuvânt al lui Dumnezeu în afara Bibliei, orice depășește Biblia e erezie” este eronat!

Cu privire la aspectul adevărului, haideți să vedem ce spune cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: „**În timpul lui Isus, El i-a îndrumat pe evrei și pe toți cei care L-au urmat potrivit cu lucrarea Duhului Sfânt din El în acel timp. El nu a luat Biblia drept bază pentru ceea ce făcea El, ci a vorbit conform lucrării Lui; El nu a dat atenție celor spuse de Biblie, nici nu a căutat în aceasta o cale pentru a-i îndruma pe cei care-L urmau. Chiar de când Și-a început lucrarea, El a răspândit calea căinței – cuvânt care nu s-a menţionat absolut deloc în profețiile Vechiului Testament. Nu numai că El nu a acționat conform Bibliei, ci chiar a deschis o nouă cale și a făcut o lucrare nouă. El nu S-a referit niciodată la Biblie când a ținut predici. În timpul Epocii Legii, nimeni nu reuşise vreodată să facă minunile Lui, cele de a-i vindeca pe cei bolnavi și de a alunga demoni. De asemenea, și lucrarea Lui, învățăturile Lui, autoritatea și puterea cuvintelor Sale au fost și ele dincolo de orice om. Isus a făcut pur și simplu această lucrare a Lui mai nouă și, chiar dacă mulți L-au condamnat cu ajutorul Bibliei – ba chiar au folosit Vechiul Testament pentru a-L răstigni – lucrarea Lui a depășit Vechiul Testament; dacă lucrurile nu ar fi stat așa, de ce L-au răstignit oamenii? Oare nu pentru că în Vechiul Testament nu se spunea nimic despre învățăturile Lui și despre capacitatea Lui de a-i vindeca pe bolnavi și de a alunga demoni? […] În fața oamenilor, lucrarea Lui părea să nu aibă bază și o mare parte din aceasta nu se conforma deloc cu relatările din Vechiul Testament. Nu a fost greșeala omului? Oare doctrina trebuie aplicată lucrării lui Dumnezeu? Și trebuie aceasta să corespundă cu prevestirile proorocilor? În definitiv, ce este mai important: Dumnezeu sau Biblia? De ce trebuie lucrarea lui Dumnezeu să se conformeze Bibliei? Oare să fie faptul că Dumnezeu nu are dreptul să depășească Biblia? Oare**

Dumnezeu nu poate să Se îndepărteze de Biblie și să facă alte lucrări? De ce Isus și discipolii Lui nu au respectat sabatul? Dacă Isus ar fi trebuit să țină sabatul și să acționeze după poruncile din Vechiul Testament, de ce nu l-a ținut după venirea Lui, ci a spălat picioare, a acoperit capete, a frânt pâine și a băut vin? Oare nu sunt toate acestea absente din poruncile Vechiului Testament? Dacă Isus a cinstit Vechiul Testament, de ce a sfidat El aceste doctrine? Ar trebui să știi ce a fost mai întâi, dacă a fost Dumnezeu sau Biblia! Dat fiind că era Domnul sabatului, nu putea El să fie și Domnul Bibliei?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (1)”). Timp de mulți ani, am crezut că tot ce se îndepărtează de Biblie este erezie. Azi, după ce am citit cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, înțelegem că lucrarea lui Dumnezeu nu s-a bazat niciodată pe Biblie sau pe referințe din Biblie și, mai mult decât atât, că El nu caută în Biblie o cale pe care să-i conducă pe slujitorii Lui. În schimb, El le dăruiește oamenilor o cale nouă și înfăptuiește o lucrare nouă. Frați și surori, Dumnezeu este Stăpânul tuturor lucrurilor. El nu e numai Domnul Sabatului, ci, mai degrabă, este Domnul Bibliei. Dumnezeu are autoritatea de a-Și înfăptui propria lucrare și a de a înfăptui o lucrare nouă, în funcție de nevoile omenirii. Prin urmare „nu există cuvânt sau lucrare a lui Dumnezeu în afara Bibliei, tot ce se îndepărtează de Biblie e erezie” este un enunț care nu stă în picioare.

Că Biblia este consemnarea a două etape anterioare ale lucrării lui Dumnezeu. Vechiul Testament e o consemnare a lucrării lui Iahve Dumnezeu, în Israel, în timpul Epocii Legii, adică lucrarea lui Dumnezeu din Epoca Legii, despre care vorbim adesea. Noul Testament este o consemnare a lucrării Domnului Isus, din Epoca Harului, adică lucrarea lui Dumnezeu din Epoca Harului, despre care vorbim adesea. Lucrarea lui Dumnezeu din Epoca Legii nu s-a bazat pe Biblie, cum nu s-a bazat pe

Biblie nici lucrarea lui Dumnezeu din Epoca Harului. Niciuna dintre lucrările lui Dumnezeu nu a fost înfăptuită având ca bază Biblia. Omul poate folosi Biblia ca reper pentru a cântări lucrarea omului, pentru a cântări propovăduirea și slujirea de către om, dar ar trebui să cântărim mai mult bazându-ne pe existența luminării de la Duhul Sfânt. Dacă folosim mereu Biblia numai ca să cântărim și să definim lucrarea lui Dumnezeu, atunci o să ajungem oameni care se împotrivesc lucrării lui Dumnezeu. Exact cum s-au împotrivit fariseii Domnului Isus, la vremea respectivă. Ei s-au agățat cu încăpățânare de scripturi și au cântărit lucrarea Domnului Isus bazându-se pe scripturi. Când au văzut că lucrarea și cuvintele Domnului Isus depășeau Vechiul Testament, au condamnat și blasfemiat cu înverșunare. Ei sunt exact oamenii care s-au împotrivit lucrării lui Dumnezeu și au fost condamnați de Dumnezeu. Vom continua să negăm un asemenea fapt?

bazat pe scenariul filmului Dezvăluie taina bibliei

Întrebare 2: Adevărurile din Biblie sunt deja complete. Biblia ne e suficientă pentru credința noastră în Dumnezeu. Nu avem nevoie de niciun cuvânt nou!

Răspuns: Conținutul consemnat de Biblie e limitat. Vechiul Testament a consemnat numai lucrarea lui Iahve Dumnezeu, în timp ce Noul Testament a consemnat numai lucrarea Domnului Isus. Dar, în privința lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, Biblia conține numai profeții. Detaliile exacte nu sunt consemnate în Biblie. Asta, din cauză că lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă e lucrarea de judecată, este o lucrare nouă, dinafara Bibliei. Dumnezeu este Cel care exprimă adevărul și, mai mult decât atât, stăpânitorul tuturor lucrurilor din univers. Bogăția Lui e inepuizabilă și întotdeauna prezentă. El nu poate fi descifrat de către niciuna dintre ființele create. Prin urmare, conținutul Bibliei nu poate explica în întregime toate faptele lui Dumnezeu. Să citim un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic! Dumnezeu Atotputernic spune, „**Lucrurile care sunt consemnate în Biblie sunt limitate; ele nu pot reprezenta în totalitate lucrarea lui Dumnezeu. Cele Patru Evanghelii au mai puțin de o sută de capitole în total, în care sunt scrise un număr limitat de întâmplări, precum blestemul lui Isus asupra smochinului, cele trei lepădări de Domnul ale lui Petru, apariția lui Isus în fața ucenicilor după răstignirea și învierea Lui, învățături despre post, învățături despre rugăciune, învățături despre divorț, nașterea și genealogia lui Isus, numirea discipolilor de către Isus și așa mai departe. Totuși, omul le prețuiește ca pe niște comori, chiar comparând lucrarea de astăzi cu acestea. Ei chiar cred că toată lucrarea pe care a făcut-o Isus în viața Lui s-a limitat doar la atât, de parcă Dumnezeu ar fi fost în stare să facă doar atât și nimic mai mult. Nu este acest lucru absurd?**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (1)”).

„Nimeni nu cunoaşte realitatea Bibliei: că ea nu este nimic mai mult decât o consemnare istorică a lucrării lui Dumnezeu și un testament la cele două etape anterioare ale lucrării lui Dumnezeu și că nu îți oferă nicio înțelegere a scopurilor lucrării Sale. Oricine a citit Biblia știe că ea documentează cele două etape ale lucrării lui Dumnezeu pe perioada Epocii Legii și a Epocii Harului. Vechiul Testament face cronica istoriei Israelului și a lucrării lui Iahve de la momentul creației și până la sfârșitul Epocii Legii. Noul Testament consemnează lucrarea lui Isus pe pământ, relatată în cele Patru Evanghelii, precum și lucrarea lui Pavel – nu sunt acestea consemnări istorice? A aduce astăzi în discuție lucrurile din trecut face din ele istorie și, indiferent cât de adevărate sau reale ar putea fi, acestea sunt totuși istorie – iar istoria nu se poate adresa prezentului, căci Dumnezeu nu privește înapoi în istorie! Și astfel, dacă înțelegi numai Biblia și nu înțelegi nimic despre lucrarea pe care Dumnezeu intenționează să o facă astăzi, și dacă tu crezi în Dumnezeu, dar nu cauți lucrarea Duhului Sfânt, atunci nu înțelegi ce înseamnă să Îl cauți pe Dumnezeu. Dacă citești Biblia pentru a studia istoria Israelului, pentru a cerceta istoria creației de către Dumnezeu a tuturor cerurilor și a pământului, atunci nu crezi în Dumnezeu. Dar astăzi, din moment ce crezi în Dumnezeu și urmărești viața, din moment ce urmărești cunoașterea lui Dumnezeu, iar nu slove și doctrine moarte sau o înțelegere a istoriei, trebuie să cauți voia lui Dumnezeu de astăzi și trebuie să cauți direcția lucrării Duhului Sfânt. Dacă ai fi arheolog, ai putea citi Biblia – dar nu ești, ești unul dintre aceia care cred în Dumnezeu și cel mai bine ar fi să cauți voia de astăzi a lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (4)”).

Din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic putem vedea că Biblia este doar o documentare istorică a lucrării trecute a lui Dumnezeu și că nu-l

poate mântui pe om. Biblia nu poate fi comparată în niciun chip cu Dumnezeu. Dumnezeu este sursa apei vii a vieții. Cuvintele și exprimările Lui nu au capăt și nu încetează niciodată să curgă, dar consemnările din Biblie sunt foarte limitate. Ăsta-i un fapt pe care nu-l poate nega nimeni. Dumnezeu e mereu nou și nu Se învechește niciodată. El înfăptuiește lucrări noi și exprimă cuvinte noi în fiecare epocă. În Epoca Harului, Domnul Isus a înfăptuit lucrare nouă și a exprimat cuvinte noi, dar preoții evrei și fariseii în acea vreme s-au agățat de Vechiul Testament și nu numai că au respins și au condamnat lucrarea Domnului Isus, ci L-au și țintuit pe cruce și au comis un păcat monstruos. Acum, Dumnezeu Atotputernic, Hristos din zilele de pe urmă, a exprimat toate adevărurile care mântuiesc și purifică omenirea și care nu sunt consemnate deloc în Biblie. De vreme ce nu sunt consemnate, Biblia nu poate să reprezinte lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și toate cuvintele Lui. Frați și surori, nu putem să continuăm să ne agățăm de Biblie. Trebuie să căutăm voia actuală a lui Dumnezeu și lucrarea Duhului Sfânt. Numai asta e în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus odată aceste cuvinte, permiteți-mi să le citesc tuturor! „**Dacă ai fi mâncat și băut Vechiul Testament în timpul Epocii Harului – dacă ai fi practicat ceea ce se cerea în epoca Vechiului Testament, aflându-te în Epoca Harului – Isus te-ar fi respins și condamnat; dacă ai fi aplicat Vechiul Testament lucrării lui Isus, ai fi fost un fariseu. Dacă, astăzi, ai pune Vechiul și Noul Testament împreună pentru a le mânca, a le bea și a le practica, Dumnezeu Cel de astăzi te-ar condamna; vei fi rămas în urma lucrării Duhului Sfânt de astăzi! Dacă mănânci și bei Vechiul Testament și Noul Testament, atunci ești în afara curentului Duhului Sfânt!**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (1)”). Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic ne spun că, dacă ne-am fi agățat de Vechiul Testament în timpul Epocii Harului, Domnul Isus nu ne-ar fi prețuit și nu

am fi primit harul lui Dumnezeu și izbăvirea omului de către El. Mai mult, nu ne-am fi bucurat de pace și voie bună după ce Dumnezeu ne-a izbăvit de păcate. Azi, Dumnezeu Atotputernic a venit. Dacă ne agățăm în continuare de Noul și Vechiul Testament din Biblie, nu vom primi prețuirea lui Dumnezeu și, mai mult, nu vom primi mântuirea de la Dumnezeu, din zilele de pe urmă!

bazat pe scenariul filmului Dezvăluie taina bibliei

Întrebare 3: Însuși Domnul Isus a spus că Biblia e mărturia Lui. Deasta trebuie să ne bazăm pe Biblie credința în Domnul. Biblia e singura cale de a-L cunoaște pe Domnul.

Răspuns: Atunci, să vedem dacă Domnul poate fi cunoscut pe baza Bibliei. Răspunsul la această întrebare poate fi găsit în cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Toți evreii citiseră Vechiul Testament și știau despre profeția lui Isaia că un prunc se va naște într-o iesle. De ce, atunci, în ciuda faptului că erau pe deplin conștienți de această profeție, tot L-au persecutat pe Isus? Nu a fost din cauza naturii lor răzvrătite și a faptului că ignorau lucrarea Duhului Sfânt? La vremea aceea, fariseii au crezut că lucrarea lui Isus era diferită de ceea ce ei știau despre copilul proorocit, iar oamenii de astăzi Îl resping pe Dumnezeu pentru că lucrarea lui Dumnezeu întrupat nu se conformează Bibliei. Nu este esența răzvrătirii lor față de Dumnezeu una și aceeași? […] Nu trebuie să cauți o fundamentare suplimentară în Biblie; dacă este lucrarea Duhului Sfânt, atunci trebuie să o accepți, pentru că tu crezi în Dumnezeu ca să-L urmezi pe Dumnezeu și nu ar trebui să Îl investighezi. Nu ar trebui să cauți alte dovezi despre Mine pentru a arăta că Eu sunt Dumnezeul tău, ci ar trebui să discerni dacă îți sunt de folos – acesta este lucrul decisiv. Chiar dacă găsești multe dovezi incontestabile în Biblie, ele nu te pot aduce pe deplin înaintea Mea. Tu ești cel care trăiește în limitele Bibliei și nu înaintea Mea; Biblia nu te poate ajuta să Mă cunoști, nici nu îți poate adânci dragostea pentru Mine. Deși Biblia a profețit că se va naște un prunc, nimeni nu putea să înțeleagă asupra cui se va împlini profeția, pentru că omul nu a cunoscut lucrarea lui Dumnezeu și asta a făcut ca fariseii să se ridice împotriva lui Isus”** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum poate omul, care L-a delimitat pe Dumnezeu în noțiunile sale, să

primească revelațiile lui Dumnezeu?”). oamenii din Epoca Legii s-au agățat de Scripturi și nu au căutat sau cercetat noua lucrare a lui Dumnezeu. Până la urmă, L-au crucificat pe Domnul Isus. Din acest fapt, putem vedea că nu-L putem cunoaște pe Dumnezeu sau lucrarea Lui doar pe baza Bibliei. Știm cu toțiI că, pe la vremea respectivă, cei care Îl urmau pe Domnul Isus căutau să-L cunoască pe Dumnezeu pe baza lucrării și cuvântului Domnului Isus și a luminării și îndrumării de la Duhul Sfânt. Nici măcar o persoană nu a ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu pe baza Bibliei. Frați și surori, nici noi nu putem folosi Biblia ca bază pentru a măsura lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic. Biblia poate fi folosită doar ca reper. Principalul e să confirmăm bazându-ne pe existența adevărului și a lucrării Duhului Sfânt. Numai atunci poate fi luată decizia corectă.

Dumnezeu Atotputernic ne-a spus deja limpede, prin cuvântul Lui. **„Astăzi, toată lumea vrea să găsească profețiile legate de lucrarea zilelor celor de pe urmă în Biblie, dorește să descopere ce lucrare face Dumnezeu în timpul zilelor de pe urmă și ce semne există pentru zilele de pe urmă. Astfel, venerația oamenilor față de Biblie devine mai înflăcărată și, cu cât se apropie de zilele de pe urmă, cu atât dau mai multă crezare oarbă profețiilor Bibliei, în special celor despre zilele de pe urmă. Cu o astfel de credință oarbă în Biblie, cu o astfel de încredere în Biblie, ei nu au nicio dorință să caute lucrarea Duhului Sfânt. În mintea lor, oamenii cred că doar Biblia poate aduce lucrarea Duhului Sfânt; doar în Biblie pot găsi pașii lui Dumnezeu; doar în Biblie sunt ascunse tainele lucrării lui Dumnezeu; doar Biblia – nu și alte cărți sau persoane – poate clarifica tot ce ține de Dumnezeu și de întregimea lucrării Lui; Biblia poate aduce lucrarea cerului pe pământ; și Biblia poate atât începe, cât și încheia epocile. Cu aceste idei, oamenii nu sunt deloc înclinați să caute lucrarea Duhului Sfânt. Prin urmare,**

oricât de cât de mult i-a ajutat Biblia pe oamenii din trecut, aceasta a devenit un obstacol pentru cea mai recentă lucrare a lui Dumnezeu. Fără Biblie, oamenii pot căuta pașii lui Dumnezeu în altă parte, însă astăzi pașii Lui au fost reduși la Biblie, iar extinderea lucrării Sale cele mai recente a devenit de două ori dificilă, o luptă contra curentului. Acest fapt se datorează în întregime celebrelor capitole și pilde din Biblie, precum și diferitelor profeții din aceasta” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (1)”). „**Intrucât căutăm urmele lui Dumnezeu, se cuvine să căutăm voia lui Dumnezeu, cuvintele și cuvântările Lui deoarece, oriunde există noi cuvinte rostite de Dumnezeu, acolo este și glasul Lui și, oriunde se află urmele lui Dumnezeu, acolo sunt și faptele Lui. Oriunde este exprimarea lui Dumnezeu, acolo Se arată El și, oriunde Se arată Dumnezeu, acolo există adevărul, calea și viața**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 1: Arătarea lui Dumnezeu a adus o nouă epocă”). Dumnezeu Atotputernic ne-a spus deja limpede, prin cuvântul Lui, că n-ar trebui să ne agățăm cu încăpățânare de Biblie când credem în Dumnezeu și că ar trebui să ținem pasul cu urmele lucrării Duhului Sfânt și să căutăm urmele lui Dumnezeu în noua Sa lucrare și noile Sale cuvinte. Ca să ne lămurim dacă e vorba despre lucrarea și adevărata cale a lui Dumnezeu, trebuie să vedem dacă prezintă lucrarea Duhului Sfânt, dacă există exprimări ale adevărului și dacă poate dărui oamenilor provizii pentru viață. Dacă cele exprimate sunt adevărul și viața, atunci e, fără dubiu, lucrarea lui Dumnezeu și trebuie să existe confirmarea Duhului Sfânt. Dacă vrem să cunoaștem lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, atunci trebuie să căutăm și să cercetăm conținutul cuvintelor și rostirilor lui Dumnezeu, ca să vedem dacă ele sunt expresia lui Dumnezeu dacă pot să-i conducă pe oameni înainte, într-o nouă epocă, dacă dețin adevărul, dacă pot aduce oamenilor provizii pentru viață

și dacă pot să schimbe firea coruptă a oamenilor, ca să-i ajute să atingă purificarea. E unicul standard de verificare a adevăratei căi! ar trebui să aruncăm o privire la rostirile și cuvintele lui Dumnezeu din noua epocă!

bazat pe scenariul filmului Dezvăluie taina bibliei

Întrebare 5: Pavel a spus în 2 Timotei 3:16: „Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu.” Asta demonstrează că tot ce e în Biblie e cuvântul lui Dumnezeu. Dar există oameni care spun că nu tot ce e în Biblie e cuvântul lui Dumnezeu. Asta nu înseamnă să negi Biblia și să amăgești oamenii?

Răspuns: Referitor la punctul de vedere „Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu”, trebuie să înțelegem contextul în care a spus Pavel aceste cuvinte. La vremea la care Pavel a scris epistolele către biserica lui Timotei, exista numai Vechiul Testament. Noul Testament nu fusese încă alcătuit și existau doar zeci de epistole, împrăștiate și păstrate în diverse biserici. Asta demonstrează că aceste cuvinte ale lui Pavel se refereau la Vechiul Testament. Israeliții consideră ca fiind Biblia numai Vechiul Testament. Noul Testament nu a fost alcătuit decât după anul 300. Conducătorii bisericii de la acea vreme au ținut o ședință, crezând că se apropie zilele de pe urmă și că trebuie să adune cuvântările lui Isus și epistolele apostolilor într-o și distribuite către diferitele biserici, ca și Vechiul Testament. Prin urmare, ei au adunat epistolele scrise de apostolii și discipolii lui Isus și, în urma cercetării și confirmării, au selectat 27 de cărți care să devină Noul Testament, care, mai târziu, a fost combinat cu Vechiul Testament, devenind Biblia completă. Așa s-au alcătuit Noul și Vechiul Testament. Mai departe, cu privire la alcătuirea Bibliei, trebuie să înțelegem, de asemenea, cine a scris-o și a consemnat-o exact. Biblia a avut zeci de autori, dar niciunul dintre ei n-a zis că epistolele pe care le-au scris erau inspirate de Dumnezeu. dacă Dumnezeu ar fi spus că toată scriptura este inspirată de El, atunci ar fi trebuit să spună asta prin profeți, dar cărțile profeților nu conțin asemenea cuvinte. Nici Domnul Isus n-a spus vreodată așa ceva. Nici apostolii n-au spus vreodată că epistolele pe care le-au scris și mărturiile lor au fost inspirate de Dumnezeu. Mai mult, n-au îndrăznit să spună că sunt

cuvintele lui Dumnezeu. Acesta e un fapt! Dar, ulterior, toți credincioșii în Dumnezeu au crezut că tot ce a rostit Dumnezeu e în Biblie și că, deși Noul și Vechiul Testament au fost scrise de către oameni, au fost amândouă inspirate de Dumnezeu. Dar ne-am gândit vreodată dacă acest lucru e în conformitate cu faptele?

Biblia a fost inspirată de Dumnezeu și tot ce e în Biblie e cuvântul lui Dumnezeu. E un fapt acceptat în mod public de creștinătate. Asta e singura părere a oamenilor. Părerile oamenilor nu-L pot reprezenta pe Dumnezeu! Numai Dumnezeu cunoaște secretul Bibliei. Să aruncăm o privire la ce spune Dumnezeu Atotputernic! Dumnezeu Atotputernic spune: „**În realitate, în afară de cărțile profetice, cea mai mare parte a Vechiului Testament este o consemnare istorică. Unele dintre epistolele Noului Testament provin din experiențele oamenilor, iar altele provin din iluminarea Duhului Sfânt; epistolele lui Pavel, de pildă, s-au născut din lucrarea unui om, toate au fost rezultatul iluminării Duhului Sfânt și au fost scrise pentru biserici, fiind cuvinte de îndemn și încurajare pentru frații și surorile din biserici. Nu au fost cuvinte rostite de Duhul Sfânt – Pavel nu a putut vorbi în numele Duhului Sfânt, nu a fost profet și cu atât mai puțin nu a avut viziuni precum Ioan. Epistolele lui au fost scrise pentru bisericile din Efes, Filadelfia, Galatia și altele**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (3)”). „**Nu tot ce conține Biblia reprezintă o consemnare a cuvintelor rostite personal de către Dumnezeu. Biblia documentează pur și simplu cele două etape anterioare ale lucrării lui Dumnezeu, dintre care o parte este o consemnare a prevestirilor profeților, iar cealaltă cuprinde experiențele și cunoștințele notate de către oamenii folosiți de Dumnezeu de-a lungul veacurilor. Experiențele umane sunt întinate de opiniile și cunoștințele oamenilor, ceea ce este inevitabil. În multe dintre cărțile Bibliei există**

concepții omenești, prejudecăți omenești și înțelegeri omenești absurde. Desigur, majoritatea cuvintelor sunt rezultatul luminării și iluminării Duhului Sfânt și sunt înțelegeri corecte – dar, totuși, nu se poate spune că ele exprimă adevărul cu acuratețe deplină. Opiniile lor asupra anumitor lucruri nu sunt decât cunoaștere derivată din experiența personală sau iluminare de la Duhul Sfânt. Predicțiile profeților au fost poruncite de Dumnezeu Însuși: profețiile celor ca Isaia, Daniel, Ezra, Ieremia și Ezechiel au fost poruncite direct de Duhul Sfânt; acești oameni au fost proroci, ei primiseră Duhul profeției – toți au fost profeți ai Vechiului Testament. În timpul Epocii Legii, acești oameni, care au primit inspirația lui Iahve, au rostit multe profeții, furnizate direct de Iahve” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (3)”). Cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic a explicat-o foarte clar. Biblia nu e o consemnare a tuturor cuvintelor rostite personal de Dumnezeu Însuși, ci doar documentează lucrarea lui Dumnezeu. În Biblie numai cuvintele lui Iahve Dumnezeu și ale Domnului Isus, precum și cuvintele rostite de profeți, sunt inspirate de Dumnezeu și sunt cu adevărat cuvântul lui Dumnezeu. Restul sunt în general documente istorice, precum și experiențe și cunoștințe ale oamenilor. Prin urmare, a spune „Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu” nu e în conformitate cu faptele istorice!

bazat pe scenariul filmului Dezvăluie taina bibliei

IX. Întrebări și răspunsuri despre lucrarea de judecată săvârșită de Dumnezeu în zilele de pe urmă

Întrebare 9: Noi acceptăm lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, dar spuneți-ne cum trebuie să experimentăm judecata și mustrarea Sa ca să putem primi adevărul și viața, să scăpăm de natura noastră păcătoasă și să dobândim mântuirea pentru a intra în Împărăția cerurilor?

Răspuns: Cum să experimentăm judecata și mustrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă ca să primim adevărul și viața, să renunțăm la natura noastră păcătoasă și să dobândim mântuirea pentru a intra în Împărăția cerurilor. Acest tip de întrebare este foarte importantă, pentru că implică problemele majore ale sfârșitului și destinației noastre. Pentru a înțelege acest aspect al adevărului, ar trebui să citim mai întâi câteva pasaje din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic.

„**Adevărata credință în Dumnezeu înseamnă experimentarea cuvintelor și lucrării lui Dumnezeu în baza credinței că Dumnezeu deține suveranitatea asupra tututor lucrurilor. Așadar, vei fi eliberat de firea ta coruptă, vei îndeplini dorința lui Dumnezeu și vei ajunge să Îl cunoști pe Dumnezeu. Numai după o astfel de călătorie se poate spune că tu crezi în Dumnezeu**” (Prefață la „Cuvântul Se arată în trup”).

„**Procesul actual de vorbire este procesul de cucerire. Cum anume ar trebui oamenii să coopereze? Prin a mânca și a bea aceste cuvinte în mod eficient și a le înţelege. Oamenii nu pot deveni cuceriți de unii singuri. Tu trebuie, prin a mânca și a bea aceste cuvinte, să ajungi să-ți cunoști stricăciunea și murdăria, răzvrătirea și nedreptatea ta, și să cazi înaintea lui Dumnezeu. Dacă poţi să înţelegi voia lui Dumnezeu și apoi să o pui în practică și, mai mult, dacă ai viziunea și poţi să asculţi în întregime aceste cuvinte și să nu îţi exerciţi niciuna dintre alegerile proprii, atunci vei fi cucerit. Și aceste cuvinte vor fi cele care te-au**

cucerit” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Adevărul lăuntric al lucrării de cucerire (1)”).

„Să se concentreze pe a mânca și a bea din cuvintele lui Dumnezeu și a căuta adevărul și intenția din cuvintele Sale și să încerce să înțeleagă voia lui Dumnezeu în toate. Aceasta este metoda fundamentală și vitală de practică. […] Devoțiunea sinceră față de cuvintele lui Dumnezeu implică, în primul rând, căutarea adevărului, a intențiilor din cuvintele Sale, concentrarea asupra priceperii voii lui Dumnezeu, a înțelegerii și obținerii de mai mult adevăr din cuvintele Lui. […] pe obținerea unei înțelegeri a firii și a frumuseții Sale. Petru a încercat, de asemenea, să înțeleagă diferitele stări corupte ale omului din cuvintele lui Dumnezeu, precum și natura coruptă și neajunsurile propriu-zise ale omului, îndeplinind astfel toate aspectele cerințelor pe care Dumnezeu le are de la om pentru a-L mulțumi. Petru a avut atât de multe practici corecte ce respectau cuvintele lui Dumnezeu; acest lucru era cel mai potrivit cu voia Lui și era cea mai bună cale prin care o persoană putea coopera în timp ce experimenta lucrarea lui Dumnezeu” („Cum să apuci pe calea lui Petru” dîn Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos).

După cum puteți vedea, noi, credincioși fiind, avem nevoie să înțelegem mai întâi ce înseamnă a crede în Dumnezeu. A crede în Dumnezeu înseamnă să experimentăm lucrarea Sa și cuvântul Său, să înțelegem adevărul și să-l trăim în realitate. Acesta este procesul de a crede în Dumnezeu. Lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este de a ne judeca prin cuvântul Său. Atunci, dacă vrem ca firea noastră coruptă să fie curățită și să dobândim mântuirea, trebuie mai întâi să depunem cu adevărat puțin efort în cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să mâncăm și să bem cuvântul lui Dumnezeu și să să acceptăm judecata și revelațiile din cuvântul

Său. Indiferent cât de mult ne străpunge, cât de aspru este sau cât ne face să suferim cuvântul lui Dumnezeu, nu uitați, cuvântul lui Dumnezeu este adevărul deplin și realitatea vieții pe care trebuie să o trăim. Fiecare exprimare a cuvântului lui Dumnezeu este menită să ne curețe și să ne schimbe, să ne ajute să ne lepădăm de firea noastră coruptă și să dobândim mântuirea, și, mai mult, să ne ajute să înțelegem adevărul, să dobândim cunoașterea de Dumnezeu. Deci trebuie să acceptăm judecata și mustrarea, emondarea și tratarea cuvântului lui Dumnezeu. Dacă vrem să dobândim adevărul cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să fim dispuși să suferim pentru a accepta și a asculta de cuvântul lui Dumnezeu și de adevăr. Trebuie să căutăm adevărul din cuvântul lui Dumnezeu, să aflăm voia lui Dumnezeu și să reflectăm și să ne cunoaștem pe noi înșine. Trebuie să reflectăm asupra cuvântului lui Dumnezeu ca să ne cunoaștem propria aroganță, ipocrizia și egoismul, cum facem târguri cu Dumnezeu, cum profităm de El și Îl înșelăm, cum denaturăm adevărul, și alte firi păcătoase, precum și diferitele necuviințe din credința noastră și intențiile de a obține binecuvântări. Astfel, vom ajunge să cunoaștem treptat adevărul din spatele corupției noastre și esența naturii noastre. După ce vom înțelege mai mult din adevăr, cunoașterea noastră despre Dumnezeu se va adânci și apoi vom ști în mod natural ce fel de om Îi place lui Dumnezeu și ce fel nu Îi place, ce fel de om va mântui sau va elimina, ce fel de om va folosi și ce fel de om va binecuvânta. Odată ce vom vedea aceste lucruri, vom începe să înțelegem firea lui Dumnezeu. Acestea sunt toate rezultatele trăirii judecății și mustrării cuvântului lui Dumnezeu. Oricine urmează adevărul ține seama de trăirea judecății și mustrării cuvântului lui Dumnezeu, încercând să caute adevărul în tot, să practice cuvântul lui Dumnezeu și să I se supună. Treptat, acești oameni vor începe să înțeleagă adevărul și vor intra în realitate trăind cuvântul lui Dumnezeu, vor dobândi mântuirea și vor fi desăvârșiți. Cât

despre cei care nu iubesc adevărul, deși ei pot recunoaște arătarea și lucrarea lui Dumnezeu din adevărul exprimat de El, ei cred că pot să dobândească mântuirea cu certitudine dacă abandonează totul pentru Dumnezeu și își fac datoria. În cele din urmă, ei tot nu pot primi adevărul după ce au crezut în Dumnezeu mulți ani. Înțeleg doar câteva cuvinte, slove și doctrine, dar cred că știu tot adevărul și că au dobândit realitatea. Se mint singuri și vor fi, cu siguranță, eliminați de Dumnezeu. Cum să experimentăm lucrarea lui Dumnezeu ca să dobândim mântuirea? Haideți să mai citim câteva pasaje din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernic spune : „**Viața unui om nu poate crește doar citind pur și simplu cuvântul lui Dumnezeu, ci numai când acesta este pus în practică. Dacă tu crezi că a înțelege cuvântul lui Dumnezeu este tot ceea ce e necesar pentru a avea viață și statură, atunci înțelegerea ta este distorsionată. Adevărata înțelegere a cuvântului lui Dumnezeu are loc atunci când practici adevărul, iar tu trebuie să înțelegi că «numai prin practicarea adevărului poate acesta să fie înțeles vreodată»**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Odată ce înțelegeți adevărul, ar trebui să-l puneți în practică”).

„**Petru, în credința lui în Dumnezeu, a căutat să-L mulțumească pe Dumnezeu în tot și a căutat să asculte de tot ceea ce venea de la Dumnezeu. Fără nici cea mai mică obiecție, el a putut să accepte atât mustrarea și judecata, cât și rafinarea, necazul și lipsa în viața lui, niciuna din acestea neputând să-i altereze dragostea pentru Dumnezeu. Nu este aceasta dragostea supremă pentru Dumnezeu? Nu este aceasta împlinirea datoriei unei creaturi a lui Dumnezeu? Fie că ești mustrat, judecat sau în necaz, ești mereu capabil să obții ascultare până la moarte, aceasta fiind ceea ce o făptură a lui Dumnezeu ar trebui să realizeze și aceasta fiind puritatea dragostei pentru Dumnezeu. Dacă**

omul poate obține atât de mult, atunci este o creatură calificată a lui Dumnezeu și nimic nu satisface mai bine dorința Creatorului” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Succesul sau eșecul depinde de cărarea pe care umblă omul”).

„**Dacă ceea ce cauți este adevărul, dacă ceea ce pui în practică este adevărul, și dacă ceea ce obții este o schimbare în firea ta, atunci cărarea pe care calci este cea corectă. Dacă ceea ce cauți este binecuvântarea trupului și ceea ce pui în practică este adevărul propriilor concepții, și dacă nu există nicio schimbare în firea ta, nu ești deloc ascultător lui Dumnezeu în trup și încă trăiești în neclaritate, atunci ceea ce cauți te va duce cu siguranță în iad, deoarece cărarea pe care mergi este cărarea eșecului. Dacă vei fi făcut desăvârșit sau dacă vei fi eliminat, depinde de propria ta căutare. Cu alte cuvinte, succesul sau eșecul depind de cărarea pe care merge omul**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Succesul sau eșecul depinde de cărarea pe care umblă omul”).

„**Dacă cineva Îl poate mulțumi pe Dumnezeu în timpul îndeplinirii propriei datorii, este principial în propriile cuvinte și acțiuni și poate intra în realitatea tuturor aspectelor adevărului, atunci este o persoană care devine desăvârșită de către Dumnezeu. Se poate spune că lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu au fost complet eficiente pentru asemenea oameni, iar cuvintele lui Dumnezeu au devenit viața lor, ei au dobândit adevărul și sunt capabili să trăiască în conformitate cu ale Lui cuvinte. După aceasta, natura trupului lor – adică, însuși fundamentul existenței lor inițiale – se va zdruncina și se va prăbuși. După ce oamenii posedă cuvintele lui Dumnezeu drept propria lor viață, ei vor deveni oameni noi. Dacă ale lui Dumnezeu cuvinte devin viața lor, dacă viziunea lucrării lui Dumnezeu, cerințele Lui de la omenire, revelațiile**

Lui către oameni și standardele pentru o viață adevărată, pe care El cere ca aceștia să le întrunească, devin viața lor, dacă ei trăiesc conform acestor cuvinte și adevăruri, atunci sunt desăvârșiți de cuvintele lui Dumnezeu. Astfel de oameni au renăscut și au devenit oameni noi prin cuvintele lui Dumnezeu” („Cum să apuci pe calea lui Petru” dîn Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos).

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Numai atunci când omul practică cuvântul lui Dumnezeu, viața lui poate înflori cu adevărat […].**” Acest rând este adevărul! Este mult prea practic. Credincioșii care nu practică și experimentează cuvântul lui Dumnezeu nu pot primi adevărul. Un om fără adevăr este un om fără viață. Dumnezeu Atotputernic a adus mărturie despre cum Petru a căutat activ adevărul pentru a fi desăvârșit. Petru a fost cineva care a căutat adevărul. El nu numai că a căutat să Îl iubească pe Dumnezeu, dar s-a concentrat, de asemenea, asupra schimbării firii vieții sale. Principala manifestare este că el a putut să se supună judecății și mustrării lui Dumnezeu și să accepte rafinarea și încercările care i s-au dat. Chiar dacă Dumnezeu i l-ar fi dat Satanei, el tot I s-ar fi supus până la moarte. El a fost răstignit cu capul în jos pentru Domnul, oferind o frumoasă și răsunătoare mărturie. Petru a pus deosebită stăruință și grijă în credința sa în Dumnezeu, ascultând de Dumnezeu cu sârguință și iubindu-L. El a făcut mari eforturi nu doar pentru a predica și a lucra, ci s-a concentrat în special pe practicarea adevărului și intrarea în realitate. De aceea, Petru a fost în cele din urmă desăvârșit și a primit aprobarea lui Dumnezeu. Conform mărturiei lui Petru, toți credincioșii trebuie să caute adevărul dacă vor să dobândească mântuirea, să depună efort în citirea cuvântului lui Dumnezeu, în a afla mai multe despre adevăr și despre intențiile lui Dumnezeu și în practicarea adevărului și intrarea în realitate. Prin urmarea acestei căi, noi putem vedea adevărul din ce în ce mai clar și putem avea

mai multe căi de a-l folosi. Înainte să ne dăm seama, vom intra în realitatea adevărului. Dacă noi ne vom mulțumi doar cu înțelegerea doctrinelor, atunci nu vom putea practica adevărul și intra în realitate. Să cunoaștem doctrine nu înseamnă să înțelegem adevărul. Doar înțelegerea adevărului ne va permite să Îl cunoaștem pe Dumnezeu, să ne cunoaștem pe noi înșine și să ne căim cu adevărat. Asta nu se întâmplă dacă doar cunoaștem doctrine. Cei care cunosc mai multe despre doctrine vor deveni mai aroganți și mai încrezuți. Și nu Îl vor cunoaște pe Dumnezeu și pe ei înșiși niciodată. Știm asta cu certitudine. Când vine vorba despre a experimenta lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, aceia care nu au iubire față de adevăr vor dori să evite judecata și mustrarea cuvântului lui Dumnezeu. Acel sentiment îi va face doar să se îndepărteze mai mult de Dumnezeu, în special când cuvântul Lui este pătrunzător și aspru. Cum ar putea astfel de oameni să dobândească adevărul? Oamenii care iubesc sincer adevărul sunt dispuși să îndure orice suferință de dragul de a-l dobândi. Ei se pot supune chiar și când suferă din pricina judecății lui Dumnezeu. Ei pot, de asemenea, să rămână neclintiți în fața încercărilor dificile. Chiar dacă își pierd familiile, libertatea sau viețile, ei tot pot mărturisi ferm pentru Dumnezeu. Oamenii ca ei pot dobândi cu siguranță adevărul și primi aprobarea lui Dumnezeu după ce au experimentat lucrarea Sa!

bazat pe scenariul filmului Cântecul victoriei

X. Întrebări și răspunsuri despre adevărul întrupării

Întrebare 2: De ce trebuie ca Dumnezeu să devină trup ca să-Și facă lucrarea de judecată în zilele de pe urmă? În Epoca Legii, Dumnezeu Și-a făcut lucrarea cu ajutorul lui Moise, deci, de ce nu poate folosi Dumnezeu omul ca să-Și facă lucrarea de judecată în zilele de pe urmă?

Răspuns: De ce trebuie ca Dumnezeu să devină trup ca să-Și facă lucrarea de judecată în zilele de pe urmă? E o întrebare care îi preocupă tare pe mulți dintre cei însetați după adevăr și care caută arătarea lui Dumnezeu. De asemenea, are legătură cu posibilitatea noastră de a fi răpiți în Împărăția cerurilor. Deci, e foarte important să înțelegem acest aspect al adevărului. De ce trebuie ca Dumnezeu să Se întrupeze ca să-Și facă lucrarea de judecată în zilele de pe urmă, în loc să-l folosească pe om pentru asta? Acest lucru e determinat de natura lucrării de judecată. Deoarece lucrarea de judecată e exprimarea adevărului lui Dumnezeu și exprimarea firii Lui drepte de a cuceri, purifica și mântui omenirea. Să citim un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic.

„**Lucrarea de judecată este lucrarea proprie a lui Dumnezeu, astfel că trebuie săvârșită, evident, de către Dumnezeu Însuși; nu poate fi săvârșită de om în locul Său. Deoarece judecata înseamnă folosirea adevărului pentru a cuceri omenirea, este de necontestat că Dumnezeu Se va arăta tot ca imagine întrupată pentru a săvârși această lucrare printre oameni. Aceasta înseamnă că, în zilele de pe urmă, Hristos va folosi adevărul pentru a-i învăța pe oamenii din întreaga lume și a le face cunoscute toate adevărurile. Aceasta este lucrarea de judecată a lui Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

„**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru**

a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

Din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic înțelegem că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă constă în exprimarea multor aspecte ale adevărului, exprimarea firii lui Dumnezeu, a tot ceea ce Dumnezeu are și ce este, dezvăluind toate tainele, judecând natura satanică a omului, potrivnică lui Dumnezeu și care-L trădează pe Dumnezeu, expunând și disecând discursul și comportamentul omului și dezvăluind întregii omeniri substanța sfântă și dreaptă a lui Dumnezeu și firea Lui de neofensat. Când aleșii lui Dumnezeu trec prin judecată după cuvintele lui Dumnezeu, este ca și cum ar fi față în față cu Dumnezeu, fiind expuși și judecați de către El. Când Dumnezeu îl judecă pe om, îi dă voie să vadă manifestarea firii Lui drepte, ca și cum ar vedea substanța sfântă a lui Dumnezeu, ca și cum ar vedea marea lumină ce se pogoară din ceruri, iar a vedea cuvântul lui Dumnezeu e ca o sabie ascuțită, cu tăiș dublu, care îți lovește inima și sufletul, provocându-ți chinuri de neimaginat. Doar în acest fel va ajunge omul să-și recunoască propria substanță coruptă și adevărul despre coruperea sa, să simtă umilirea deplină, să-și ascundă chipul de rușine și să se prosterneze cu căință adevărată în fața lui Dumnezeu, iar apoi va putea să accepte adevărul și să trăiască potrivit cuvântului lui Dumnezeu, să scape cu totul de influența Satanei și să fie mântuit și desăvârșit de Dumnezeu. O astfel de lucrare de judecată, purificare și mântuire a omului poate să fie făcută doar de Dumnezeu întrupat personal.

După ce am trecut prin judecata după cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, cu toții am simțit cum sfințenia și firea dreaptă a lui Dumnezeu nu pot fi jignite de către oameni. Fiecărei litere din cuvântul lui Dumnezeu i se atribuie măreție și mânie, fiecare cuvânt ajunge în adâncul inimii noastre, expunând în totalitate satanica noastră natură care I se opune și Îl trădează pe Dumnezeu, dar și elementele firii noastre corupte, atât de adânc îngropate în inimile noastre, încât nici noi nu putem să le vedem,

permițându-ne să recunoaștem cât de pline de aroganță, fățărnicie, egoism și trădare sunt natura și substanța noastră, cum trăim în funcție de aceste lucruri, asemeni unor diavoli ce cutreieră lumea, fără a avea nici cea mai mică urmă de umanitate. Dumnezeu consideră că acest lucru e dezgustător și detestabil. Ne simțim umiliți și copleșiți de regrete. Vedem propria noastră nimicnicie și răutate și știm că nu merităm să trăim în fața lui Dumnezeu, așa că ne prosternăm la pământ, dornici să primim mântuirea lui Dumnezeu. Experimentând judecata după cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, noi mărturisim cu adevărat arătarea lui Dumnezeu. Vedem că sfințenia lui Dumnezeu nu poate fi întinată, iar dreptatea Lui este de neofensat. Recunoaștem cele mai onorabile intenții și dragostea adevărată cu care Dumnezeu se străduiește să-l mântuiască pe om și vedem adevărul și substanța coruperii noastre în mâinile Satanei. Astfel, în inimile noastre, începem să simțim respect pentru Dumnezeu și acceptăm cu bucurie adevărul și ne supunem planurilor lui Dumnezeu pentru noi. În acest fel, firea noastră coruptă este purificată treptat. Schimbările pe care le-am realizat astăzi sunt rezultatul întrupării lui Dumnezeu pentru săvârșirea lucrării de judecată. Vedeți, așadar, doar când întruparea lui Dumnezeu exprimă adevărul, când exprimă firea dreaptă a lui Dumnezeu și tot ceea ce El are și ce este pentru a săvârși lucrarea de judecată, doar atunci vede omul arătarea adevăratei lumini, arătarea lui Dumnezeu, și începe să aibă cunoștințe adevărate despre Dumnezeu. Doar în acest fel poate omul să fie purificat și mântuit. În afară de Hristos, niciun om nu poate să facă lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Să mai citim un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Nimeni nu este mai potrivit și mai calificat decât Dumnezeu în trup pentru lucrarea de a judeca corupția din trupul omului. […] Satana poate fi înfrânt în totalitate doar dacă**

Dumnezeu în trup judecă corupția omenirii. Fiind la fel ca omul posedat de umanitate normală, Dumnezeu în trup poate judeca direct nedreptatea omului; acesta este semnul sfințeniei Sale înnăscute și al caracterului Său extraordinar. Doar Dumnezeu este calificat să și Se află în poziția de a judeca omul, pentru că El este înzestrat cu adevăr și dreptate, și astfel El poate să judece omul. Cei care sunt fără adevăr și dreptate nu sunt demni să-i judece pe alții” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

„**Tocmai datorită acestei judecăți ați fost în stare să vedeți că Dumnezeu este Dumnezeul cel drept și că Dumnezeu este Dumnezeul sfânt; El vă judecă și Își dezlănțuie mânia asupra voastră tocmai datorită sfințeniei și dreptății Sale. Pentru că El Își poate dezvălui firea cea dreaptă atunci când vede răzvrătirea omului și pentru că Își poate dezvălui sfințenia când vede murdăria omului, lucrul acesta este suficient pentru a arăta că El este Dumnezeu Însuși, care este sfânt și curat, cu toate că trăiește în țara murdăriei. Dacă o persoană se tăvălește în mocirlă cu alții și nu e nimic sfânt în legătură cu ea și nu are o fire dreaptă, atunci nu este calificată să judece nelegiuirea omului, și nici nu este potrivită să îndeplinească judecata omului. Dacă ar fi ca o persoană s-o judece pe alta, nu ar fi ca și cum s-ar lua la palme? Cum ar putea oamenii, care sunt la fel de murdari, să fie calificați să-i judece pe cei asemenea lor? Numai sfântul Dumnezeu Însuși este în stare să judece întreaga omenire murdară. Cum ar putea omul să judece păcatele omului? Cum ar putea omul să vadă păcatele omului și cum ar putea să fie calificat să condamne aceste păcate? Dacă Dumnezeu nu ar fi calificat să judece păcatele omului, atunci cum ar putea El să fie Dumnezeul cel drept Însuși? Când firile corupte ale oamenilor sunt dezvăluite, Dumnezeu vorbește pentru a judeca**

oamenii, și doar atunci oamenii văd că El este sfânt” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum se obțin efectele celui de-al doilea pas al lucrării de cucerire”).

Din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic înțelegem clar că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă trebuie efectuată prin exprimarea adevărului, a firii lui Dumnezeu și a atotputerniciei și înțelepciunii lui Dumnezeu pentru a-l cuceri, purifica și desăvârși pe om. Dumnezeu Se arată El Însuși pentru a face lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Această lucrare marchează începutul unei noi epoci și sfârșitul alteia. Această lucrare trebuie efectuată de întruparea lui Dumnezeu, niciun om nu poate s-o facă în locul Lui. De ce cred mulți că Dumnezeu trebuie să folosească oameni ca să-Și facă lucrarea, nu să Se întrupeze și s-o facă El Însuși? E incredibil! Oare omenirea chiar întâmpină venirea lui Dumnezeu? De ce sunt mereu atât de mulți oameni care doresc ca Dumnezeu să folosească oameni pentru a-Și face lucrarea? Motivul este că oamenii lucrează în conformitate cu concepțiile lor, ei fac lucruri după modul în care cred că acestea trebuie să fie făcute, așa că oamenii venerează cu ușurință alți oameni, îi urcă pe un piedestal și îi urmează dar modul de lucru al lui Dumnezeu nu e conform concepțiilor omului. El nu face lucrurile așa cum crede omul că trebuie făcute. Așadar, omul nu poate să fie compatibil cu Dumnezeu. Substanța lui Dumnezeu este adevărul, calea și viața. Firea lui Dumnezeu este sfântă, dreaptă și de neofensat. Cu toate acestea, omul a fost corupt de către Satana și are o fire satanică, deci nu poate să fie compatibil cu Dumnezeu. Așadar, omului îi este greu să accepte lucrarea întrupării lui Dumnezeu și nu e dornic să studieze și să cerceteze, în loc să venereze un alt om și să-și pună încrederea orbește în lucrarea acestuia, s-o accepte și s-o urmeze ca și cum ar fi lucrarea lui Dumnezeu. Care e problema aici? Ați putea spune că omenirea nu are nici cea mai vagă idee ce înseamnă să crezi

în Dumnezeu și să experimentezi lucrarea Lui, deci, lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă trebuie să se reducă la exprimarea adevărului prin întrupare pentru a pune capăt problemelor omenirii corupte. În ce privește întrebarea voastră despre motivul pentru care Dumnezeu nu folosește omul pentru a-Și face lucrarea de judecată în zilele de pe urmă, mai necesită ea un răspuns? Substanța omului este omul. El nu are substanță divină, așa că, omul nu poate să exprime adevărul, să exprime firea lui Dumnezeu, tot ceea ce Dumnezeu are și ce este și nu poate să facă lucrarea de mântuire a omenirii. Ba mai mult, oamenii au fost corupți de Satana și au o natură păcătoasă, așadar, ce îi califică pe ei să judece alți oameni? Deoarece omul imoral și corupt este incapabil să se purifice și să se mântuiască pe sine, cum poate el să-i purifice și să-i mântuiască pe alții? Astfel de oameni ar fi întâmpinați cu ocară când alții ar fi reticenți să accepte judecata lor. Doar Dumnezeu este drept și sfânt și numai Dumnezeu este adevărul, calea și viața. Așadar, lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă trebuie efectuată prin întruparea Lui. Niciun om nu poate să facă o astfel de lucrare, asta e cert. Am putea să nu înțelegem asta nici acum?

De ce a folosit Dumnezeu omul să-Și facă lucrarea în Epoca Legii? Motivul este că lucrarea din Epoca Legii și cea de judecată în zilele de pe urmă sunt diferite. În Epoca Legii, oamenii erau rasa umană nou-născută și fuseseră corupți foarte puțin de Satana. Lucrarea lui Iahve Dumnezeu consta mai ales în răspândirea legilor și a poruncilor pentru a le oferi îndrumare primilor oameni despre cum să-și ducă viața pe pământ. Această etapă a lucrării nu avea drept scop schimbarea firii omului, nu necesita exprimarea a mai mult adevăr. Dumnezeu a trebuit doar să folosească omul pentru a transmite legile pe care le făcuse pentru israeliți, astfel încât aceștia să știe cum să se supună legilor, să-L venereze pe Iahve și să ducă o viață normală pe pământ. Astfel, după aceea, această etapă a lucrării s-a încheiat.

Așadar, Dumnezeu l-a putut folosi pe Moise să încheie lucrarea din Epoca Legii. Nu a fost nevoie să se întrupeze pentru a efectua lucrarea personal. Spre deosebire de asta, lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă are scopul de a mântui omenirea care a fost profund coruptă de Satana. Transmiterea câtorva pasaje din cuvântul lui Dumnezeu și răspândirea unor legi nu sunt de ajuns în acest caz. Trebuie să fie exprimată o mare cantitate de adevăr. Firea inerentă a lui Dumnezeu, tot ceea ce Dumnezeu are și ce este trebuie exprimate în totalitate, adevărul, calea și viața trebuie să fie deschise în fața tuturor oamenilor, ca și cum Dumnezeu ar apărea față în față cu omenirea, permițându-i omului să înțeleagă adevărul și să-L cunoască pe Dumnezeu, iar, în acest fel, El să purifice, să mântuiască și să desăvârșească omenirea. Dumnezeu trebuie să facă asta personal, prin întrupare. Nimeni nu poate s-o facă în locul Lui. Dumnezeu poate să folosească profeți pentru a transmite câteva pasaje din cuvântul Lui, dar Dumnezeu nu îi lasă pe profeți să exprime firea inerentă a lui Dumnezeu, tot ceea ce Dumnezeu are și ce este sau să exprime adevărul în totalitatea sa, deoarece omul nu e vrednic să facă asta. Dacă Dumnezeu ar folosi omul ca să exprime firea Lui și adevărul în totalitate, s-ar putea ca ei să-L umilească pe Dumnezeu, deoarece omul are o fire coruptă, e predispus să-și trădeze propriile concepții și fantezii, și există impurități în lucrarea sa care ar putea foarte ușor să-L umilească pe Dumnezeu și să influențeze eficacitatea generală a lucrării lui Dumnezeu. De asemenea, omul e predispus să confunde tot ceea ce are el și ce este cu tot ceea ce are Dumnezeu și ce este, luând impuritățile lucrării sale drept adevăr. Acest lucru duce la o neînțelegere și umilire a lui Dumnezeu. De asemenea, dacă Dumnezeu ar folosi omul ca să exprime firea Lui și adevărul în totalitate, din cauza impurităților omului, lumea ar fi reticentă să accepte, ba chiar s-ar împotrivi. Satana ar găsi atunci o fisură și ar aduce acuzații, ațâțând flacăra

nemulțumirii omului față de Dumnezeu, instigând la revolte și incitându-i pe oameni să-și facă propria lor împărăție independentă. Acesta e rezultatul final al lucrării lui Dumnezeu efectuată de om. Mai ales în cazul mântuirii de către Dumnezeu a omului profund corupt în zilele de pe urmă, oamenii nu acceptă și nu se supun cu ușurință lucrării întrupării lui Dumnezeu. Deci, dacă Dumnezeu ar folosi oameni pentru a face această lucrare, cu atât mai puțin ar accepta și s-ar supune aceștia. Nu sunt acestea lucruri certe? Uitați-vă la pastorii și bătrânii din lumea religioasă, diferă cu ceva felul în care se împotrivesc și condamnă ei lucrarea întrupării lui Dumnezeu de felul în care s-au împotrivit fariseii și preoții iudei Domnului Isus? Mântuirea omenirii corupte de către Dumnezeu nu e o sarcină ușoară. Trebuie să înțelegem cum gândește Dumnezeu!

Pe de o parte, lucrarea de judecată a întrupării lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este să judece, să purifice și să mântuiască omenirea, iar pe de altă parte, și mai important, Dumnezeu Își face lucrarea prin exprimarea adevărului și prin exprimarea firii lui Dumnezeu și a tot ceea ce Dumnezeu are și ce este, pentru a permite omenirii să-L cunoască și să-L înțeleagă pe Dumnezeu și să vadă arătarea lui Dumnezeu în trup.

„**Pentru toți cei care trăiesc în trup, schimbarea firii lor necesită scopuri de urmărit, iar cunoașterea lui Dumnezeu necesită să fim martori la faptele reale și la fața reală a lui Dumnezeu. Ambele pot fi obținute doar prin trupul materializat al lui Dumnezeu și ambele pot fi îndeplinite doar de trupul normal și real. Acesta este motivul pentru care întruparea este necesară și pentru care este necesară întregii omeniri corupte. De vreme ce oamenilor li se cere să-L cunoască pe Dumnezeu, imaginile Dumnezeilor nedeslușiți și supranaturali trebuie să fie înlăturate din inimile lor și, din moment ce li se cere să lepede firea coruptă, ei trebuie să-și cunoască mai întâi firea lor coruptă. Dacă**

doar omul face lucrarea pentru a risipi imaginile Dumnezeilor nedeslușiți din inimile oamenilor, atunci el va eșua în a obține efectul potrivit. Imaginile Dumnezeilor nedeslușiți din inimile oamenilor nu pot fi expuse, lepădate sau înlăturate complet doar prin cuvinte. Făcând astfel, în cele din urmă, tot nu ar fi posibil să risipească aceste lucruri profund înrădăcinate de la oameni. Doar înlocuind aceste lucruri nedeslușite și supranaturale cu Dumnezeul practic și cu imaginea adevărată a lui Dumnezeu și făcându-i pe oameni să le cunoască treptat se poate obține efectul cuvenit. […] Doar Dumnezeu Însuși poate să-Și facă propria Sa lucrare, și nimeni altcineva nu poate face această lucrare în numele Lui. Indiferent cât de bogată este limba omului, el este incapabil să exprime clar realitatea și normalitatea lui Dumnezeu. Omul Îl poate cunoaște mai practic pe Dumnezeu și Îl poate doar vedea mai clar dacă Dumnezeu lucrează personal printre oameni și Își arată în mod complet chipul și ființa Sa. Acest efect nu poate fi atins de niciun trup omenesc” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

„**Închipuirile omului sunt, la urma urmei, goale, și nu pot înlocui chipul adevărat al lui Dumnezeu; firea inerentă a lui Dumnezeu și lucrarea lui Dumnezeu Însuși nu pot fi întruchipate de om. Dumnezeul invizibil din cer și lucrarea Sa pot fi aduse pe pământ doar de Dumnezeu întrupat care înfăptuiește personal lucrarea Sa printre oameni. Acesta este modul ideal în care Dumnezeu apare omului, în care omul Îl vede pe Dumnezeu și vine să cunoască adevărata față a lui Dumnezeu și acest lucru nu poate fi realizat de un Dumnezeu neîntrupat**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

„Sosirea lui Dumnezeu în trup este în primul rând pentru a permite oamenilor să vadă faptele reale ale lui Dumnezeu, să materializeze Duhul fără formă în trup și să le permită oamenilor să-L vadă și să-L atingă. În felul acesta, cei care sunt făcuți întregi de El Îl vor trăi, vor fi câștigați de El și după inima Lui. Dacă Dumnezeu doar ar fi vorbit în ceruri și n-ar fi venit de fapt pe pământ, atunci oamenii ar fi în continuare incapabili să-L cunoască pe Dumnezeu, ei ar putea numai să propovăduiască faptele lui Dumnezeu folosind teoria goală și nu ar avea cuvintele lui Dumnezeu ca realitate. Dumnezeu a venit pe pământ în primul rând pentru a acționa ca un exemplu și un model pentru cei care urmează să fie câștigați de Dumnezeu; numai în acest fel oamenii pot să-L cunoască efectiv pe Dumnezeu, să-L atingă pe Dumnezeu și să-L vadă și numai atunci ei pot fi câștigați cu adevărat de Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Ar trebui să știi că Dumnezeul practic este Dumnezeu Însuși”).

„Dumnezeul întrupat pune capăt epocii când doar spatele lui Iahve i-a apărut omenirii și, de asemenea, încheie epoca credinței omenirii în Dumnezeul nedeslușit. În special, lucrarea ultimului Dumnezeu întrupat aduce întreaga omenire într-o epocă mai realistă, mai practică și mai plăcută. El nu doar încheie epoca legii și a doctrinei; mai important, El dezvăluie omenirii un Dumnezeu care este real și obișnuit, care este drept și sfânt, care descuie lucrarea planului de gestionare (planului mântuirii) și demonstrează misterele și destinația omenirii, care a creat omenirea și pune capăt lucrării de gestionare și care a rămas ascuns timp de mii de ani. El aduce epoca nedeslușirii la un sfârșit complet, El încheie epoca în care întreaga omenire dorea să caute fața lui Dumnezeu, dar nu putea, El sfârșește epoca în care întreaga omenire a slujit Satanei și conduce întreaga omenire, până la

capăt, într-o epocă complet nouă. Toate acestea sunt rezultatul lucrării lui Dumnezeu în trup în locul Duhului lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

Lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă prin întrupare este cu adevărat semnificativă. Dumnezeu S-a întrupat pe pământ în zilele de pe urmă, trăind printre oameni și vestind cuvântul Său omenirii, exprimând maselor propria fire a lui Dumnezeu și tot ceea ce Dumnezeu are și ce este. Pe cine iubește Dumnezeu și pe cine detestă, către cine e îndreptată furia lui Dumnezeu, pe cine pedepsește El, starea Lui emoțională, pretențiile Lui de la oameni, intențiile Lui față de oameni, perspectiva omului asupra vieții, valorilor etc. El îi informează pe oameni cu privire la toate acestea și îi dă omului ocazia să aibă țeluri clare în viață, ca acesta să nu se avânte fără scop într-o căutare religioasă nedeslușită. Arătarea întrupării lui Dumnezeu a pus capăt epocii când „doar spatele lui Iahve i-a apărut omenirii” și a pus capăt epocii credinței omului în Dumnezeul nedeslușit. Toți cei care au experimentat cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă au o percepție comună: deși am trecut prin judecata și mustrarea lui Dumnezeu, am îndurat fel de fel de încercări și rafinări și am fost profund chinuiți de urmărirea și persecuția brutală și sălbatică a guvernului comunist chinez, am văzut firea dreaptă a lui Dumnezeu pogorându-se asupra noastră, am văzut măreția și furia lui Dumnezeu și atotputernicia și înțelepciunea Lui, am văzut manifestarea a tot ceea ce Dumnezeu are și ce este ca și cum L-am fi văzut pe Dumnezeu Însuși. Deși nu am văzut trupul duhovnicesc al lui Dumnezeu, firea inerentă a lui Dumnezeu, atotputernicia și înțelepciunea Lui și tot ceea ce El are și ce este ne-au fost dezvăluite pe deplin ca și cum Dumnezeu venise în fața noastră, dându-ne ocazia să-L cunoaștem cu adevărat pe Dumnezeu, iar

inima noastră să se teamă de Dumnezeu, ca să ne putem supune planurilor lui Dumnezeu pentru noi până la moarte. Cu toții simțim că, în cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu, Îl vedem și Îl cunoaștem pe Dumnezeu într-un mod practic și real, ne-am lepădat complet de toate concepțiile și fanteziile și am devenit cu adevărat cunoscători de Dumnezeu. Înainte, credeam că firea lui Dumnezeu este iubitoare și milostivă, fiind convinși că Dumnezeu Se va îndura și va ierta la nesfârșit păcatele omului. Dar, după ce am trecut prin judecata după cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, am ajuns să înțelegem cu adevărat că firea lui Dumnezeu nu este doar milostivă și iubitoare, ci și dreaptă, măreață și plină de mânie. Oricine Îi jignește firea va fi pedepsit. Astfel, Îl putem venera pe Dumnezeu, putem accepta adevărul și putem trăi după cuvântul Lui. Prin experimentarea lucrării de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă, cu toții am ajuns să înțelegem cu adevărat și practic că firea lui Dumnezeu este sfântă, dreaptă și de neofensat, am resimțit mila și dragostea lui Dumnezeu, am ajuns să apreciem cu adevărat atotputernicia și înțelepciunea lui Dumnezeu, am recunoscut cum S-a pogorât Dumnezeu în taină, am ajuns să cunoaștem cele mai serioase intenții ale Lui, multe calități atrăgătoare, starea Lui emoțională, onestitatea Lui, frumusețea și bunătatea Lui, autoritatea, suveranitatea Lui și cercetarea Lui atentă a tuturor lucrurilor etc. Tot ceea ce Dumnezeu are și ce este s-a arătat în fața noastră de parcă L-am fi văzut pe Dumnezeu Însuși, dându-ne ocazia să-L cunoaștem pe Dumnezeu față în față. Nu mai credem și nu Îl mai urmăm pe Dumnezeu pe baza concepțiilor și a fanteziilor noastre, ci simțim respect și adorație pentru Dumnezeu și I ne supunem și ne bazăm cu adevărat pe El. Am recunoscut cu adevărat că, dacă Dumnezeu nu S-ar întrupa personal pentru a exprima adevărul și a-l judeca pe om, nu L-am cunoaște niciodată pe Dumnezeu și am fi incapabili să ne eliberăm de păcat și să atingem purificarea. Deci, oricum am privi acest lucru, lucrarea de

judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă trebuie să fie efectuată de Însuși Dumnezeu întrupat. Nimeni nu-I poate lua locul. Având în vedere concepțiile și fanteziile omului, dacă Dumnezeu ar folosi omul pentru a face lucrarea de judecată în zilele de pe urmă, El nu ar putea să obțină efectul dorit.

bazat pe scenariul filmului Taina evlaviei

Întrebare 3: Spuneți că Hristos este adevărul, calea și viața. Aceasta este mărturia Duhului Sfânt și este incontestabilă. Dar Biblia menționează și cuvintele unor mari adepți spirituali și apostoli ai Domnului Isus. Exprimările lor pot fi considerate cuvântul lui Dumnezeu? Dacă ceea ce spun ei e considerat cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu sunt și ei adevărul, calea și viața? Din punctul meu de vedere, nu e nicio diferență între cuvintele lor și cele ale Domnului Isus, toate sunt considerate ca fiind ale lui Dumnezeu. De ce nu sunt ei considerați adevărul, calea și viața?

Răspuns: Dacă credincioșii pot să recunoască pe deplin că Hristos este adevărul, calea și viața, acesta este un lucru de mare valoare și arată că astfel de credincioși au o adevărată cunoaștere a substanței lui Hristos. Doar despre o astfel de persoană se poate spune că-L cunoaște cu adevărat pe Dumnezeu. Hristos este Dumnezeu întrupat real. Doar cei care-L recunosc pe Hristos și I se pot supune Îl pot cunoaște cu adevărat pe Dumnezeu deoarece adevărul, calea și viața izvorăsc din Dumnezeu, vin din exprimările lui Hristos întrupat. În afară de Hristos, despre nimeni nu se poate spune că e adevărul, calea și viața. Foarte puțini oameni înțeleg asta. Dumnezeu folosește capacitatea omului de a recunoaște întruparea lui Dumnezeu ca fiind standardul după care îl încearcă pe om. Doar cei care corespund acestui standard în credința lor pot primi lauda lui Dumnezeu. Toți cei care acceptă și se supun întrupării lui Dumnezeu sunt biruitorii care sunt răpiți în fața lui Dumnezeu pentru a fi desăvârșiți primii. Cei care nu acceptă și nu I se supun lui Hristos vor fi trimiși să îndure chinurile calamităților, deoarece ei nu recunosc întruparea lui Dumnezeu și sunt considerați fecioare nechibzuite. Ca atunci când a venit Domnul Isus, tuturor celor care prețuiesc adevărul și celor care au acceptat cuvântul Lui și L-au urmat într-adevăr pe munte, El le-a fost pavăză și învățător personal, în timp ce acelora din lumea religioasă și celor care au crezut în Dumnezeu

numai în interesul lor personal nu le-a acordat nici cea mai mică atenție deoarece ei au crezut doar în Dumnezeul nedeslușit din ceruri și nu au acceptat întruparea lui Dumnezeu. Au fost orbi în incapacitatea lor de a-L recunoaște pe Dumnezeu. Așadar, doar cei care acceptă și se supun lui Hristos întrupat vor primi lauda lui Dumnezeu și vor fi desăvârșiți de El. De ce doar Hristos este adevărul, calea și viața? Să citim un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Calea vieții nu este ceva ce poate fi deținut de oricine și nici nu poate fi obținută cu ușurință de către toți. Acest lucru se întâmplă deoarece viața poate veni doar de la Dumnezeu, cu alte cuvinte, doar Dumnezeu Însuși deține esența vieții, nu există nicio cale a vieții fără Dumnezeu Însuși și astfel doar Dumnezeu este sursa vieții și izvorul nesecat al apei vii a vieții. De când a creat lumea, Dumnezeu a săvârșit multă lucrare care implică vitalitatea vieții, a săvârșit multă lucrare care îi aduce viață omului și a plătit un preț mare pentru ca omul să poată câștiga viață, deoarece Dumnezeu Însuși este viața veșnică și Dumnezeu Însuși este calea prin care omul este reînviat. […] doar Dumnezeu este viață neschimbătoare și că doar Dumnezeu deține calea vieții. Din moment ce viața Lui este neschimbătoare, este astfel și eternă; din moment ce doar Dumnezeu este calea vieții, doar Dumnezeu Însuși este calea vieții veșnice**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). Din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic înțelegem că adevărul, calea și viața vin de la Dumnezeu. Doar Dumnezeu Însuși cunoaște calea vieții. Biblia spune: „La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu” (Ioan 1:1). Cuvântul este Dumnezeu. Cuvântul este cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este adevărul, calea și viața. Cuvântul care devine trup se referă la Duhul lui Dumnezeu materializat în trup, adică adevărul, calea și viața au venit toate în trup. Așa

cum spune Dumnezeu Atotputernic: „**ceea ce este crucial este dacă ești capabil să descoperi din această umanitate normală că a devenit Cuvântul trup și că Duhul adevărului a fost realizat în trup – că întregul adevăr, întreaga cale și întreaga viață au venit în trup, Duhul lui Dumnezeu a venit cu adevărat pe pământ și Duhul a venit în trup. […]**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Practica (4)”). Cele două întrupări ale lui Dumnezeu stau mărturie faptului că El este adevărul, calea și viața. Acest lucru i-a adus omului o revelație profundă, i-a arătat că numai Hristos este adevărul, calea și viața. Cuvintele și lucrarea lui Hristos, tot ceea ce El are și ce este sunt adevărul, calea și viața. Aceasta este substanța lui Hristos. Când Hristos exprimă cuvântul lui Dumnezeu, El o face fiind Dumnezeu Însuși care face lucrarea lui Dumnezeu, punând capăt epocii anterioare și inițiind una nouă, făcând lucrarea unei epoci întregi pentru toată omenirea. Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl exprimă Hristos este totalitatea cuvintelor Lui într-o etapă a lucrării. Este cu adevărat exprimarea firii lui Dumnezeu, tot ceea ce Dumnezeu are și ce este, taina planului de gestionare al lui Dumnezeu și cerințele și intențiile lui Dumnezeu pentru omenire. Întreg cuvântul Lui este adevărul. Nu doar că el poate să constituie viața omului, el poate să-i ofere omului viață. La fel ca atunci când a venit Domnul Isus, El a exprimat tot adevărul de care avea nevoie omul în Epoca Harului, permițându-i omului să-și mărturisească păcatele, să se căiască și să se întoarcă la Dumnezeu, dându-i dreptul să se roage la Dumnezeu, să vină în fața lui Dumnezeu ca să se bucure de harul Lui și să vadă mila și dragostea Lui. Acesta a fost rezultatul obținut în urma lucrării de răscumpărare. Lucrarea Domnului Isus a dus la iertarea păcatelor omului, răscumpărându-l pe om de păcat. Domnul Isus a săvârșit o etapă din lucrarea de mântuire a omenirii, inițiind Epoca Harului și punând capăt Epocii Legii. Dumnezeu Atotputernic întrupat în zilele de pe urmă a venit, a

exprimat toate adevărurile care purifică și mântuiesc omenirea și a săvârșit lucrarea de judecată începând de la casa lui Dumnezeu, permițându-i omului să vadă firea dreaptă a lui Dumnezeu și atotputernicia și înțelepciunea Lui, purificând și schimbând firea vieții omului, astfel încât omul să se teamă de Dumnezeu, să se ferească de rău și să se elibereze în totalitate de sub influența Satanei ca să se întoarcă în fața lui Dumnezeu și să fie cucerit de El. Lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic inițiază Epoca Împărăției și pune capăt Epocii Harului. Acest lucru ne arată că tot ce spune, ce face, ce exprimă și ce manifestă Hristos este numai adevărul. Doar Hristos poate să-i arate omului calea cea dreaptă și să-i ofere viață și mântuire. Niciun om nu deține și nu poate exprima astfel de lucruri. Hristos este izvorul nesecat al vieții omului, El este arătarea lui Dumnezeu. El este adevărul, calea și viața singura răscumpărare și mântuire a omului. În afară de Hristos, nimeni nu deține adevărul, calea și viața. Este foarte clar acest lucru.

Hristos este întruparea lui Dumnezeu, așa că El are substanță divină, în timp ce profeții și apostolii, deoarece ei nu sunt întruparea lui Dumnezeu, au doar substanță umană, deci nu putem pune profeții și apostolii la același nivel cu Hristos. Dumnezeu întrupat este întruchiparea adevărului și izvorul nesecat al cuvântului lui Dumnezeu, așa că El poate exprima adevărul direct ca să-i ofere omului viață, în timp ce profeții și apostolii pot doar să transmită cuvântul lui Dumnezeu, sau, alături de luminarea Duhului Sfânt, să spună cuvinte care sunt în acord cu adevărul, dar substanța lor este umană, ei nu sunt Dumnezeu întrupat. Cu siguranță ei nu dețin adevărul și nu îl pot exprima. Ei sunt cei pe care Dumnezeu îi folosește ca să-i stropească, să-i hrănească și să-i călăuzească pe aleșii Lui, ei își îndeplinesc îndatoririle lor umane, cu siguranță nu sunt vrednici să glăsuiască vocea

Duhului Sfânt. Să mai citim câteva pasaje din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic.

„Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi rostit ca acela al omului, cu atât mai puțin poate cuvântul omului fi rostit drept cuvântul lui Dumnezeu. Un om folosit de Dumnezeu nu este Dumnezeul întrupat și Dumnezeul întrupat nu este un om folosit de Dumnezeu; în acest caz, există o diferență substanțială. […] Cuvintele lui Dumnezeu întrupat inițiază o nouă epocă, îndrumă întreaga omenire, dezvăluie mistere și îi arată omului direcția înainte într-o nouă epocă. Luminarea obținută de om este doar practică sau cunoaștere simplă. Aceasta nu poate îndruma întreaga omenire într-o nouă epocă sau dezvălui misterul lui Dumnezeu Însuși. Dumnezeu, la urma urmei, este Dumnezeu, iar omul este om. Dumnezeu are esența lui Dumnezeu iar omul are esența omului. Dacă omul percepe cuvintele spuse de Dumnezeu drept luminare simplă a Duhului Sfânt și ia cuvintele apostolilor și ale profeților drept cuvinte rostite personal de Dumnezeu, atunci omul greșește” (Prefață la „Cuvântul Se arată în trup”).

„Acest lucru înseamnă că părtășia omului diferă de cuvântul lui Dumnezeu. Ceea ce transmit părtășiile oamenilor sunt viziunea și experiența lor individuală, exprimând ceea ce văd și experimentează în baza lucrării lui Dumnezeu. Responsabilitatea lor este de a descoperi, după ce Dumnezeu lucrează sau vorbește, ceea ce ar trebui să practice sau în ce trebuie să intre și, apoi, să le transmită adepților. […] Ceea ce exprimă Dumnezeu este ceea ce Dumnezeu Însuși este, iar aceasta este de neatins pentru om, adică dincolo de gândirea omului. El Își exprimă lucrarea de a conduce omenirea, iar acest lucru nu este relevant pentru detaliile experienței umane, ci, în schimb, are legătură cu propria Lui coordonare. Omul își exprimă experiența în timp ce Dumnezeu Își

exprimă ființa – această ființă este natura Lui inerentă și este inaccesibilă omului. Experiența omului este ceea ce vede și cunoștințele dobândite în baza exprimării lui Dumnezeu a ființei Sale. Asemenea capacitate de a vedea și de a cunoaște se numește ființa omului. Acestea sunt exprimate pe baza firii inerente a omului și a calibrului său real; prin urmare, acestea se numesc, de asemenea, ființa omului” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea omului”).

„**Să-i luăm pe Pavel și Petru, drept exemplu. Ei nu au avut experiențe personale proprii înainte de a păși[a] pe calea pe care conduce Isus. Abia după ce Isus le-a arătat calea, au experimentat cuvintele rostite de Isus și calea pe care conduce El; de aici, ei au câștigat multe experiențe și au scris epistolele**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”).

Cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic lămurește pe deplin diferența dintre cuvintele și substanța oamenilor pe care îi folosește Dumnezeu și cele ale lui Hristos Însuși. Hristos este exprimarea directă a Duhului Sfânt, deci tot ceea ce exprimă Hristos este cuvântul lui Dumnezeu și este adevărul. În ce privește apostolii și adepții spirituali, fie că vorbim despre literele, cuvintele sau scrierilor lor, ele reflectă doar experiența și înțelegerea lor personală a cuvântului lui Dumnezeu. În ciuda faptului că aproape tot ce spun ei este în conformitate cu adevărul, totuși nu poate fi numit cuvântul lui Dumnezeu. Încă există o mare deosebire între astfel de scrieri și adevărurile pe care le exprimă Hristos. Oamenii cred că ceea ce spun ei e în conformitate cu adevărul deoarece au primit luminarea și iluminarea Duhului Sfânt și au experiența și înțelegerea cuvântului lui Dumnezeu. Dar fără exprimarea adevărului de către Hristos, apostolii și adepții spirituali nu ar avea experiența și înțelegerea cuvântului lui Dumnezeu, ceea ce

înseamnă că lucrarea și cuvântul lui Dumnezeu sunt fundamentul pe care s-a ridicat lucrarea lor. Abia după ce a exprimat Hristos adevărul, au putut apostolii să aibă experiența și înțelegerea lui. Deci, în contextul lucrării lui Dumnezeu, numai Hristos poate exprima cuvântul lui Dumnezeu. Cuvintele celor pe care îi folosește Dumnezeu sunt doar o reflecție a înțelegerii și experienței lor personale, ele sunt mărturiile și răspândirea cuvântului pe care l-a exprimat Hristos. Nimic din cunoașterea despre care discută ei nu poate fi mai mare decât anvergura cuvântului lui Hristos și nimic din ceea ce spun ei nu poate atinge nivelul de profunzime al cuvântului lui Hristos. Deci, oricât de mult coincide cuvântul lor cu adevărul, el nu poate dobândi substanța adevărului cuvântului lui Dumnezeu. Asta e sigur.

Cuvântul pe care îl exprimă Hristos este inepuizabil. Este fântâna eternă cu apă vie pentru om. În ciuda faptului că profeții primesc învățătura lui Dumnezeu și transmit cuvântul Lui, cuvântul lui Dumnezeu pe care îl transmit ei este foarte diferit de cuvântul pe care îl exprimă Dumnezeu în lucrarea Lui. Profeții nu pot să facă lucrarea lui Dumnezeu, ei pot doar să transmită cuvântul lui Dumnezeu în circumstanțe speciale. Ei exprimă avertismente către aleșii lui Dumnezeu într-un context cu circumstanțe speciale sau evenimente și, de asemenea, comunică povețe, consolări și profeții pentru a călăuzi poporul lui Israel. Profeții sunt doar acei oameni pe care i-a folosit Dumnezeu în Epoca Legii în timp ce El apare în diferite epoci. Ei au reușit să transmită cuvântul lui Dumnezeu cu ajutorul învățăturii lui Iahve Dumnezeul. Ei doar L-au ajutat pe Dumnezeu să ducă la bun sfârșit niște lucrări nesemnificative și nu au făcut decât să-și îndeplinească datoria lor de oameni. Fără învățătura lui Dumnezeu, ei ar pierde rolul de a transmite cuvântul lui Dumnezeu. Acest lucru dovedește că profeții nu dețin adevărul și calea vieții. E de netăgăduit. Când Dumnezeu face lucrarea de începere a unei epoci, toată lucrarea este

săvârșită direct de întruparea lui Dumnezeu, iar El exprimă toată voia lui Dumnezeu pentru omenire și lucrarea Lui care urmează să se facă. Adică, doar Hristos poate să exprime direct cuvântul lui Dumnezeu, doar Hristos poate să ducă la bun sfârșit lucrarea „Cuvântul Se arată în trup". Mesajele fragmentate ale profeților nu reprezintă lucrarea lui Dumnezeu de începere a unei epoci. E de netăgăduit. Indiferent câte epistole sau tomuri au scris apostolii și adepții spirituali, în cele din urmă, ceea ce au exprimat se limitează la experiența și înțelegerea lor personală, la mărturia lor individuală și nu poate fi comparată cu exprimarea cuvântului lui Dumnezeu de către Hristos. Așadar, indiferent dacă vorbim despre oamenii pe care îi folosește Dumnezeu, apostoli sau adepți spirituali, niciunul dintre ei nu este adevărul, calea și viața, nici ei nu ar îndrăzni să spună că ei sunt adevărul, calea și viața și cu siguranță nu ar îndrăzni să spună că acele cuvinte pe care le-au spus sunt ale lui Dumnezeu sau sunt adevărul. Vedem și noi că apostolii sau adepții spirituali, indiferent câți ani ar lucra, sunt limitați în ceea ce pot face. Nu pot mântui sau desăvârși omenirea. Numai Hristos poate mântui și desăvârși omenirea, asta e sigur. Deci numai Hristos este adevărul, calea și viața. Niciun apostol sau adept spiritual nu este adevărul, calea și viața.

bazat pe scenariul filmului Taina evlaviei

Note de subsol:

a. Textul original nu conține expresia „a păși pe"

Întrebare 4: Am citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea lui Dumnezeu devenit trup” Cred că e un pasaj fantastic din cuvântul lui Dumnezeu, e foarte practic și e foarte important. Referitor la motivul pentru care omenirea coruptă trebuie să fie mântuită de întruparea lui Dumnezeu, acesta e un aspect al adevărului pe care omul trebuie să-l înțeleagă urgent. Vă rugăm să ne mai împărtășiți încă puțin despre acest lucru.

Răspuns: „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat,” acest pasaj din cuvântul lui Dumnezeu explică pe deplin sensul mântuirii omenirii corupte Să citim din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic.

„**Tocmai pentru că Satana a corupt trupul omului, și omul este cel pe care Dumnezeu intenționează să îl salveze, Dumnezeu trebuie să-Și poarte trupul pentru a lupta cu Satana și pentru a-l păstori personal pe om. Doar acest lucru este benefic pentru lucrarea Sa**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Restaurarea vieții normale a omului și conducerea lui către o destinație minunată”).

„**Trupul omului a fost corupt de Satana și orbit în cel mai puternic mod cu putință și vătămat profund. Cel mai fundamental motiv pentru care Dumnezeu lucrează personal în trup este că obiectul salvării Sale este omul, care este trup, și pentru că Satana folosește, de asemenea, trupul omului, pentru a perturba lucrarea lui Dumnezeu. Lupta cu Satana este, de fapt, lucrarea de a-l cuceri pe om și, în același timp, omul este și obiectul salvării lui Dumnezeu. În acest mod, lucrarea lui Dumnezeu întrupat este esențială. Satana a corupt trupul omului, iar omul a devenit întruchiparea Satanei și obiectul care trebuie învins de Dumnezeu. În acest mod, lucrarea de a lupta cu Satana și de a salva**

omenirea se desfășoară pe pământ, iar Dumnezeu trebuie să devină uman pentru a lupta cu Satana. Această lucrare are caracterul cel mai practic posibil” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

„**Trupul omului a fost corupt în cel mai profund mod posibil și a devenit ceva care I se opune lui Dumnezeu, care se opune chiar deschis și neagă existența lui Dumnezeu. Acest trup corupt este pur și simplu prea nesupus și nu e nimic mai dificil de tratat sau schimbat decât natura coruptă a trupului. Satana se întrupează în om pentru a da naștere la tulburări și folosește trupul omului pentru a perturba lucrarea lui Dumnezeu și pentru a împiedica planul Lui și, astfel, omul a devenit Satana și dușmanul lui Dumnezeu. Pentru ca omul să fie salvat, prima dată trebuie să fie cucerit. Din acest motiv, Dumnezeu acceptă provocarea și Se întrupează, pentru a săvârși lucrarea pe care intenționează să o săvârșească și pentru a lupta cu Satana. Scopul său este salvarea omenirii, care a fost coruptă și învingerea și anihilarea Satanei, care s-a răzvrătit împotriva Lui. El îl învinge pe Satana prin lucrarea Sa de cucerire a omului și, simultan, mântuiește omenirea coruptă. Astfel, este o lucrare ce atinge două scopuri în același timp**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

„**Când Dumnezeu lucrează în trup, El duce de fapt o luptă cu Satana în trup. Când El lucrează în trup, El Își face lucrarea Sa în domeniul spiritual și Își extinde toată lucrarea Sa pe tărâmul spiritual real, pe pământ. Cel care este cucerit este omul care este neascultător față de El, cel care este învins este întruchiparea Satanei (desigur, acesta este și el om), care este în vrăjmășie cu El, iar cel care este în cele**

din urmă mântuit este, de asemenea, om. În acest fel, este chiar mai necesar ca El să devină un om care are învelișul exterior al unei creaturi, astfel încât El să poată duce o adevărată bătălie cu Satana, cucerind omul care este neascultător față de El și înzestrat cu același înveliș exterior ca și El și, salvând omul care este din același înveliș exterior ca El și a fost rănit de Satana. Dușmanul Său este omul, obiectul cuceririi sale este omul, iar obiectul mântuirii sale este omul, care a fost creat de El. Deci, El trebuie să devină om și, astfel, lucrarea Sa devine mult mai ușoară. El este capabil să învingă pe Satana și să cucerească omenirea și, în plus, este capabil să salveze omenirea” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

Din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic înțelegem că motivul pentru care omenirea coruptă trebuie să fie mântuită de întruparea lui Dumnezeu este că trupul omului a fost amăgit și corupt în totalitate de către Satana. Toți oamenii trăiesc sub domeniul Satanei, nu mai pot distinge între bine și rău, între frumos și urât. Nu mai pot face diferența dintre pozitiv și negativ. Ei trăiesc după filozofia, legea și natura Satanei, sunt aroganți, fățarnici, nesăbuiți și nelegiuiți. Toți sunt întruchipări ale Satanei și au ajuns degenerați, uneltind cu Satana să I se opună lui Dumnezeu, dar nu-și dau seama de asta. Dumnezeu este Creatorul, numai Dumnezeu cunoaște pe deplin adevărata natură a oamenilor, până la ce nivel au fost ei corupți. Și numai Dumnezeu poate expune și analiza natura satanică și firea coruptă a omului, poate să-i spună omului cum să trăiască și cum să se poarte și poate să cucerească, să purifice și să mântuiască pe deplin omenirea. În afară de Dumnezeu, niciun om creat nu poate să înțeleagă esența coruperii omului și, cu certitudine, nu poate să-i ofere omului adevărul despre cum să se poarte. Deci, dacă Dumnezeu dorește să smulgă omenirea profund coruptă din

ghearele Satanei și s-o mântuiască, atunci doar dacă întruparea lui Dumnezeu exprimă personal adevărul și firea lui Dumnezeu și îi spune omului toate adevărurile pe care acesta trebuie să le posede, permițându-i omului să înțeleagă adevărul, să-L cunoască pe Dumnezeu și să ghicească planurile malefice și diferitele aberații ale Satanei, abia atunci poate omul să se lepede și să-l respingă pe Satana și să se întoarcă la Dumnezeu. De asemenea, lucrarea întrupării lui Dumnezeu expune tot felul de oameni, deoarece oamenii sunt aroganți și refuză să se supună. Când Dumnezeu Se întrupează pentru a exprima adevărul, oamenii răspund invariabil cu concepțiile lor, cu împotrivire sau chiar cu război. Astfel, adevărul despre împotrivirea omenirii corupte și despre trădarea lui Dumnezeu este dezvăluit în întregime, iar Dumnezeu Își săvârșește judecata asupra oamenilor pe baza coruperii și a adevăratei lor naturi pe care le relevă aceștia. Doar în acest fel cucerirea, purificarea și desăvârșirea omenirii de către Dumnezeu pot fi realizate fără probleme. Prin judecata după cuvintele lui Dumnezeu, omul este cucerit și purificat treptat. Când omul este cucerit pe deplin, el începe să se supună lui Dumnezeu întrupat, începe să accepte și să se supună judecății și mustrării lui Dumnezeu și să experimenteze lucrarea Lui, decide să caute adevărul și să nu mai trăiască niciodată după filozofia și regulile Satanei. Când omul trăiește în totalitate conform cuvântului lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu îl învinge pe Satana pe deplin, iar omul corupt e un trofeu al victoriei Lui asupra Satanei. În principal, Dumnezeu smulge omenirea coruptă din ghearele Satanei. Numai lucrarea lui Dumnezeu întrupat poate avea un astfel de efect. De aceea este absolut necesar ca Dumnezeu să Se întrupeze pentru a mântui omenirea și numai Dumnezeu întrupat poate cuceri și mântui pe deplin omenirea. Oamenii pe care îi folosește Dumnezeu nu pot să facă lucrarea de răscumpărare și de mântuire a omenirii.

Doar dacă Dumnezeu se întrupează și vine personal să lucreze printre oameni, să exprime adevărul cu privire la coruperea, natura și substanța omului, doar așa poate fi omul purificat și mântuit. Întruparea lui Dumnezeu este ceea ce ne trebuie cel mai mult nouă, oamenilor corupți. Dacă noi credem doar în Dumnezeu din ceruri și dacă înțelegem și vorbim doar despre teoriile fără conținut din lumea religioasă, nu Îl vom cunoaște niciodată pe Dumnezeu și nu vom fi niciodată mântuiți de El. Da, omul corupt are cu adevărat nevoie ca Dumnezeu să devină trup pentru a-l judeca și purifica personal dacă vrea să fie mântuit. În timpul interacțiunii lui Dumnezeu întrupat cu omul, El îi permite omului să-L înțeleagă și să-L cunoască față în față pe Dumnezeu. Deoarece adevărații căutători ai adevărului acceptă judecarea și purificarea lui Hristos în zilele de pe urmă, ei sunt, evident, capabili să se supună lui Dumnezeu și să simtă dragoste în inimile lor pentru Dumnezeu și să fie pe deplin salvați de sub domeniul Satanei. Nu e aceasta cea mai bună metodă prin care Dumnezeu să mântuiască și să desăvârșească omenirea? Deoarece Dumnezeu este întrupat, am avut ocazia să fim față în față cu Dumnezeu și să experimentăm adevărata Lui lucrare, și am avut ocazia să primim cuvântul pur al lui Dumnezeu și să fim păstoriți și udați direct de către El, ca să începem să ne bazăm pe Dumnezeu, să ne supunem lui Dumnezeu și să-L iubim cu adevărat. Dacă Dumnezeu nu s-ar întrupa pentru a face lucrarea de mântuire a omenirii, acest efect practic nu ar putea fi obținut. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Cel mai bun lucru despre lucrarea Sa în trup este că El poate lăsa cuvintele și îndemnurile exacte și voia Sa precisă pentru omenire celor care Îi urmează Lui, astfel încât, după aceea, urmașii Săi pot transmite cu mai multă precizie și mai concret toată lucrarea Sa în trup și voia Sa pentru întreaga omenire celor care acceptă această cale. Doar lucrarea lui Dumnezeu în trup printre**

oameni împlinește cu adevărat faptul că Dumnezeu există și trăiește împreună cu omul. Doar această lucrare îndeplinește dorința omului de a privi fața lui Dumnezeu, de a fi martor la lucrarea lui Dumnezeu și de a auzi cuvântul personal al lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”). „**Lucrarea care este de cea mai mare valoare pentru omul corupt este aceea care oferă cuvinte exacte, scopuri clare de urmărit și care poate fi văzută și atinsă. Doar lucrarea realistă și îndrumarea în timp util sunt potrivite gusturilor omului și doar lucrarea reală poate salva omul de firea sa coruptă și depravată. Acest lucru poate fi realizat doar de către Dumnezeul întrupat; doar Dumnezeul întrupat poate salva omul de firea sa anterioară coruptă și depravată**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”). „**De aceea, omenirea coruptă are nevoie mai mult de mântuirea Dumnezeului întrupat și are nevoie mai mult de lucrarea directă a Dumnezeului întrupat. Omenirea are nevoie de Dumnezeul întrupat s-o păstorească, s-o sprijine, s-o ude, s-o hrănească, s-o judece și s-o mustre și are nevoie de mai mult har și o răscumpărare mai mare de la Dumnezeul întrupat. Doar Dumnezeu în trup poate fi confidentul omului, păstorul omului, ajutorul cel mai de nădejde al omului și toate acestea sunt necesitatea întrupării astăzi și în timpuri trecute**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

Când Dumnezeu devine trup pentru a mântui omenirea coruptă, El poate folosi limba oamenilor ca să spună clar omenirii despre cerințele lui Dumnezeu, despre voia Lui, despre firea Lui și despre tot ceea ce El are și ce este. În acest fel, fără a fi nevoit să caute peste tot, oamenii pot să înțeleagă foarte clar voia lui Dumnezeu, să cunoască cerințele lui

Dumnezeu și modul în care ei trebuie să procedeze. Ca atare, ei pot să aibă și o înțelegere și o cunoaștere practică a lui Dumnezeu. La fel ca în Epoca Harului, Petru L-a întrebat pe Domnul Isus: „Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu când va păcătui faţă de mine? Până la şapte ori?” (Matei 18:21). Isus i-a spus lui Petru deschis: „**Eu nu-ţi zic să-l ierţi până la şapte ori, ci până la şaptezeci de ori câte şapte**” (Matei 18:22). De aici putem înțelege că Domnul Isus întrupat l-a întreținut și l-a sprijinit pe om oricând și oriunde a mers, oferind omului cele mai practice și cele mai clare provizii. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic S-a întrupat printre oameni, exprimând adevărul cu privire la situația efectivă a omului, exprimând firea lui Dumnezeu și tot ceea ce Dumnezeu are și ce este pentru a sprijini și a aproviziona omenirea, indicând toate inexactitățile și aberațiile credinței omului în Dumnezeu, informând omul despre voia lui Dumnezeu și despre cerințele Sale, oferindu-le oamenilor sprijin și cele mai practice și mai exacte provizii și susținere pentru viață. De pildă, când ne răzvrătim și ne împotrivim lui Dumnezeu fără să știm, cuvântul lui Dumnezeu ne dezvăluie și ne judecă direct, permițându-ne să vedem în cuvântul lui Dumnezeu cum însăși natura noastră satanică e împotriva Lui. Când Îl urmăm pe Dumnezeu în interes personal și suntem fățarnici făcând asta, Dumnezeu ne dezvăluie lipsurile și ne spune ce convingeri trebuie să avem în calitate de slujitori ai lui Dumnezeu. Când Îl înțelegem greșit pe Dumnezeu în experiența judecății Lui, cuvântul Lui ne amintește de intențiile onorabile cu care Dumnezeu mântuiește și judecă omenirea, risipind neînțelegerea noastră cu privire la Dumnezeu și la altele. Toți aleșii lui Dumnezeu au experimentat profund cum Dumnezeu întrupat ne ajută și ne aprovizionează constant ca să nu căutăm orbește peste tot. Nu trebuie decât să citim mai mult din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic pentru a obține cea mai practică hrană și udare a lui Dumnezeu. Prin cuvântul pe care îl exprimă Dumnezeu, noi

obținem o adevărată înțelegere a voinței lui Dumnezeu, a firii Lui și a tot ceea ce Dumnezeu are și ce este, iar prin această înțelegere, ajungem să cunoaștem cum să cercetăm în așa fel încât să ducem o viață adevărată și învățăm să ghicim planurile mișelești ale Satanei, să vedem limpede cum am fost noi corupți în profunzime de Satana, și astfel să ne lepădăm de păcat și de influența nefastă a Satanei. În consecință, firea vieții noastre se schimbă și pășim pe calea cea dreaptă, conștientizând realitatea adevărului. Întruparea lui Dumnezeu a făcut toate acestea posibile.

Dumnezeu S-a întrupat ca să-Și facă lucrarea și să-Și exprime cuvântul, ajutându-l pe om să obțină cele mai practice provizii pentru viață și susținere. În ciuda faptului că omul are multe concepții în ce privește lucrarea de judecată a lui Dumnezeu întrupat, Dumnezeu i-a adus omului un nou mod de viață și mântuirea eternă iar omul poate să se sprijine pe El! Să mai citim un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic!

„**N-ai cum să-ţi imaginezi sau să măsori lucrarea pe care El o face în trup, pentru că trupul Lui este diferit de cel al oricărui trup omenesc; deși învelișul exterior este identic, substanța nu este aceeași. Trupul Său produce multe concepții în rândul oamenilor despre Dumnezeu, totuși trupul Lui poate, de asemenea, permite omului să dobândească multe cunoștințe și poate chiar să cucerească orice om înzestrat cu un înveliș exterior asemănător. Căci El nu este numai un om, ci este Dumnezeu cu învelișul exterior al unui om, și nimeni nu-L poate pătrunde sau înțelege complet**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

„**Faptul că Dumnezeu devine un trup care are o formă tangibilă și care poate fi văzut și atins de către om se datorează lucrării Dumnezeului întrupat. El nu este un Duh fără formă, ci un trup care**

poate fi contactat și văzut de către om. Cu toate acestea, majoritatea Dumnezeilor în care cred oamenii sunt zeități lipsite de trup, care sunt fără formă, care au, de asemenea, o formă liberă. În felul acesta, Dumnezeul întrupat a devenit dușmanul majorității celor care cred în Dumnezeu, iar cei care nu pot accepta faptul întrupării lui Dumnezeu au devenit, în mod similar, adversarii lui Dumnezeu. […] Deși majoritatea oamenilor au devenit dușmanii lui Dumnezeu din cauza acestui trup, atunci când El Își încheie lucrarea, cei care sunt împotriva Lui nu doar că vor înceta să fie dușmanii Lui ci, dimpotrivă, vor deveni martorii Săi. Ei vor deveni martorii care au fost cuceriți de El, martori care sunt compatibili cu El și inseparabili de El. El va determina omul să cunoască importanța lucrării Sale în trupul omului și omul va cunoaște importanța acestui trup pentru semnificația existenței omului, va cunoaște valoarea Sa reală pentru creșterea vieții omului și, în plus, va ști că acest trup va deveni o fântână vie a vieții, de care omul nu poate suporta să se despartă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”).

În ciuda faptului că Dumnezeu a luat forma un Fiu al omului obișnuit în întruparea Lui în zilele de pe urmă pentru a mântui și desăvârși omenirea, în ciuda faptului că nu ne dă semne, nu face minuni și nu posedă calități supraomenești sau o statură impunătoare, în ciuda faptului că e ținta concepțiilor omului, a renegării, împotrivirii și respingerii acestuia, adevărul pe care îl exprimă Hristos și lucrarea de judecată pe care o săvârșește i-a oferit omului o abundență din cuvântul lui Dumnezeu și i-a dat ocazia să ajungă la adevăr și să vadă arătarea lui Dumnezeu. Deși nu am văzut ființa adevărată a lui Dumnezeu, I-am văzut firea inerentă și substanța Lui sfântă, ceea ce e ca și cum L-am fi văzut pe El în persoană. L-am văzut pe Dumnezeu trăind printre noi, de fapt. Credem cu adevărat că am fost

răpiți în fața tronului că trecem prin lucrarea lui Dumnezeu față în față cu El și ne bucurăm de abundența de apă vie care curge din tronul Lui, și începem să-L iubim și să ne supunem lui Dumnezeu cu adevărat. După ce am trecut prin lucrarea lui Dumnezeu până acum, ne-am dat seama că Hristos în zilele de pe urmă este cea mai mare mântuire a omenirii corupte. El e singura cale către cunoașterea lui Dumnezeu și primirea laudelor Lui! Să mai citim un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic!

„**De data aceasta, Dumnezeu vine să săvârșească lucrarea nu într-un trup spiritual, ci într-un trup foarte obișnuit. Nu numai că este trupul celei de-a doua întrupări a lui Dumnezeu, ci și trupul în care Se întoarce Dumnezeu. Este un trup foarte obișnuit. În El, nu poți vedea ceva diferit de alții, dar poți primi de la El adevăruri pe care nu le-ai mai auzit înainte. Acest trup nesemnificativ este întruchiparea tuturor cuvintelor adevărului de la Dumnezeu, care săvârșesc lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă și expresia întregii Lui firi pe care omul va ajunge să o cunoască. Nu îți dorești foarte mult să Îl vezi pe Dumnezeu în ceruri? Nu îți dorești foarte mult să Îl înțelegi pe Dumnezeu din ceruri? Nu îți dorești foarte mult să vezi destinația omenirii? El îți va spune toate aceste secrete pe care niciun alt om nu a putut să ți le spună și El îți va spune și adevărurile pe care nu le înțelegi. El este poarta ta către Împărăție și ghidul tău către epoca nouă. […] Lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este pentru a-i permite omului să Îl vadă în ceruri cum trăiește printre oameni pe pământ și pentru a-i permite omului să vină să Îl cunoască, să asculte de El, să Îl venereze și să Îl iubească. De aceea, El S-a întrupat pentru a doua oară. Deși ceea ce vede omul în această zi este un Dumnezeu asemenea omului, un Dumnezeu cu un nas și doi ochi, un Dumnezeu obișnuit, în cele din urmă, El vă va arăta că fără existența acestui om,**

cerul și pământul vor trece printr-o schimbare teribilă; fără existența acestui om, cerul se va tulbura, pământul va deveni haos, iar toată omenirea va trăi în foamete și ciumă. El vă va arăta că fără mântuirea întrupării Lui în zilele de pe urmă, Dumnezeu ar fi distrus de mult timp omenirea întreagă în iad; fără existența acestui trup, ați fi fost veșnic conducători ai păcătoșilor și cadavrelor. Trebuie să știți că fără existența acestui trup, toată omenirea s-ar confrunta cu o calamitate inevitabilă și i-ar fi greu să scape de pedeapsa mult mai aspră a lui Dumnezeu asupra omenirii în zilele de pe urmă. Fără nașterea acestui trup obișnuit, ați fi cu toții într-o stare în care nici viața, nici moartea nu ar veni, indiferent cât le-ați căuta; fără existența acestui trup, în această zi, nu ați putea să primiți adevărul și să veniți înaintea tronului lui Dumnezeu. Mai degrabă, ați fi pedepsiți de Dumnezeu din cauza păcatelor voastre cumplite. Știți? Dacă n-ar fi fost reîntruparea lui Dumnezeu, nimeni nu ar avea o șansă la mântuire; și dacă nu ar fi existat venirea acestui trup, Dumnezeu ar fi încheiat de mult epoca veche. Drept urmare, mai puteți respinge a doua întrupare a lui Dumnezeu? Din moment ce puteți profita din plin de pe urma acestui om obișnuit, atunci de ce nu L-ați accepta cu dragă inimă?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Știi? Dumnezeu a făcut un lucru minunat în rândul oamenilor”).

„Faptul că ați ajuns în această zi e mulțumită acestui trup. Aveți șansa de a trăi pentru că Dumnezeu trăiește în trup. Toată această avere a fost câștigată datorită acestui om obișnuit. Și nu numai asta, dar, în final, fiecare națiune I se va închina acestui om obișnuit și Îi va mulțumi și va asculta de acest om nesemnificativ, deoarece adevărul, viața și calea pe care El le-a adus au mântuit omenirea întreagă, au potolit conflictul dintre om și Dumnezeu, au micșorat distanța dintre ei

și au creat o legătură între gândurile lui Dumnezeu și ale omului. Tot El este Cel care I-a adus o și mai mare slavă lui Dumnezeu. Nu-i așa că un om obișnuit ca acesta este vrednic de încrederea și adorația ta? Nu este un asemenea trup obișnuit potrivit de a fi numit Hristos? Poate un asemenea om obișnuit să nu fie expresia lui Dumnezeu în rândul oamenilor? Nu este un asemenea om, care ajută omenirea să fie cruțată de dezastru, demn de iubirea voastră și de a fi păstrat? Dacă respingeți adevărurile rostite de gura Lui și, de asemenea, detestați existența Lui printre voi, atunci care va fi soarta voastră?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Știi? Dumnezeu a făcut un lucru minunat în rândul oamenilor”).

„**Fără lucrarea lui Isus, omenirea nu ar fi putut să coboare de pe cruce, iar fără întruparea de astăzi, cei care au coborât de pe cruce nu ar fi putut niciodată să fie apreciați de Dumnezeu sau să intre în epoca nouă. Fără venirea acestui om obișnuit, voi nu ați fi avut niciodată ocazia sau dreptul de a vedea adevăratul chip al lui Dumnezeu, pentru că voi sunteți toți cei care ar fi trebuit să fie distruși cu mult timp în urmă. Datorită celei de-a doua întrupări ale lui Dumnezeu, El v-a iertat și v-a arătat milă. Cu toate acestea, cuvintele pe care trebuie să vi le transmit în final sunt tot acestea: Acest om obișnuit, care este întruparea lui Dumnezeu, este de o importanță vitală pentru voi. Acesta este lucrul minunat pe care Dumnezeu l-a săvârșit deja în rândul oamenilor**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Știi? Dumnezeu a făcut un lucru minunat în rândul oamenilor”).

bazat pe scenariul filmului Taina evlaviei

XI. Întrebări și răspunsuri despre cum să sesizezi deosebirea dintre Hristos Cel adevărat și hristoșii falși

Întrebări și răspunsuri despre cum să sesizezi deosebirea dintre Hristos Cel adevărat și hristoșii falși

Întrebare 1: Cred că, dacă suntem credincioși numelui Domnului Isus și căii Domnului și nu acceptăm înșelăciunea Hristoșilor mincinoși, dacă suntem atenți cât așteptăm, atunci Domnul ne va oferi revelații când va veni. Nu este necesar să ascultăm vocea Domnului pentru a fi răpiți. Domnul Isus a spus: „**Atunci, de vă va zice cineva «Iată, aici e Hristos, sau acolo!», să nu credeți. Că se vor scula Hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși”** (Matei 24:23-24). Nu recunoașteți înșelăciunea Hristoșilor mincinoși și a prorocilor mincinoși? Deci, toți cei care mărturisesc despre venirea Domnului sunt mincinoși. Nu e nevoie să căutăm sau să cercetăm. Când va veni, El ni Se va revela și nu ne va părăsi. Cred că aceasta este interpretarea corectă. Voi ce credeți?

Răspuns: Domnul Isus a prezis, într-adevăr, că în zilele de pe urmă vor exista Hristoși mincinoși și profeți mincinoși. Aceasta se știe. Dar Domnul Isus a profețit în mod clar, că El se va întoarce. Desigur credem acest lucru, nu-i așa? Când cercetează profețiile întoarcerii Domnului Isus, mulți dau prioritate la a se feri de Hristoși și profeți mincinoși, și nu se gândesc deloc la cum să întâmpine sosirea mirelui și să audă vocea Lui. Deci care este problema? Nu e ca atunci când ești scump la tărâțe și ieftin la făină? De fapt, indiferent de modul în care ne păzim de Hristoșii mincinoși și de profeții mincinoși, dacă nu întâmpinăm întoarcerea Domnului și nu putem fi duși înaintea tronului lui Dumnezeu, suntem ca acele fecioare nechibzuite, care vor fi alungate și părăsite de Dumnezeu, și credința noastră în Domnul este un eșec total! Esențială pentru a putea întâmpina întoarcerea Domnului este capacitatea noastră de a auzi vocea lui

Dumnezeu. Dacă recunoaștem că Hristos este adevărul, calea și viața, vom putea identifica vocea lui Dumnezeu. Dacă noi nu putem discerne adevărul și ne concentrăm doar pe semne și minuni, atunci cu siguranță vom fi înșelați de Hristoși mincinoși și de profeți mincinoși. Dacă nu căutăm și nu cercetăm calea cea adevărată, atunci nu vom putea niciodată să auzim vocea lui Dumnezeu. Altfel, nu ne așteaptă moartea și ne atragem nenorocirea asupra noastră? Noi credem în cuvintele Domnului, oile lui Dumnezeu Îi aud glasul. Cei care gândesc și sunt capabili, și care pot auzi glasul lui Dumnezeu, nu vor fi înșelați de Hristoșii mincinoși și de profeții mincinoși. Căci Hristoșii mincinoși și profeții mincinoși nu pot face lucrarea lui Dumnezeu. Nu ar trebui să ne preocupe lucrul acesta. Numai cei care sunt confuzi și fără rațiune pot fi înșelați de Hristoși mincinoși și de profeți mincinoși. Fecioarele înțelepte nu vor fi înșelate de Hristoșii mincinoși și de profeții mincinoși, pentru că au protecția lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a făcut omul, fecioarele înțelepte au primit duh de înțelepciune și au putut auzi vocea Lui. Și astfel, oile lui Dumnezeu aud vocea Lui, care este rânduită de Dumnezeu. Numai fecioarele nechibzuite se dedică protejării împotriva Hristoșilor mincinoși și a prorocilor mincinoși și ignoră căutarea și cercetarea întoarcerii Domnului. Dacă vrem să întâmpinăm întoarcerea Domnului și să nu fim înșelați de Hristoși mincinoși și de profeți mincinoși, atunci trebuie să înțelegem cum înșală oamenii Hristoșii mincinoși. De fapt, Domnul Isus ne-a spus deja despre practicile Hristoșilor mincinoși și a profeților mincinoși. Domnul Isus a zis, „**Că se vor scula Hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**” (Matei 24:24). Cuvintele Domnului Isus ne arată că Hristoșii mincinoși și profeții mincinoși se bazează doar pe înfăptuirea de semne și minuni să-i înșele pe oamenii aleși ai lui Dumnezeu. Aceasta este manifestarea principală. Prin aceasta, trebuie

să înțelegem de ce Hristoșii mincinoși folosesc semne și minuni pentru a înșela oamenii. Pentru că Hristoșii mincinoși și profeții mincinoși sunt complet lipsiți de adevăr. Sunt prin fire spirite extrem de rele. Trebuie să se bazeze pe semne și minuni pentru a înșela oamenii. Dacă aceștia ar fi pătrunși de adevăr, nu ar folosi semne și minuni pentru a înșela oamenii. Hristoșii mincinoși și profeții mincinoșii fac semne și minuni pentru că asta e tot ce pot face. Dacă nu putem vedea asta, atunci vom fi înșelați cu ușurință. Doar Hristos este adevărul, calea și viața. Cel ce poate să exprime adevărul, să ne arate calea și să dea viață, Acela este Hristos. Cei incapabili de a exprima adevărul sigur sunt Hristoși mincinoși, niște impostori. Acesta este principiul identificării Hristoșilor și profeților mincinoși. Cei care caută adevărata cale ar trebui să respecte acest principiu, pentru a fi siguri de vocea lui Dumnezeu. Făcând asta, nu fac niciun rău. Dumnezeu Atotputernic a dezvăluit deja practicile Hristoșilor și profeților mincinoși. Să citim un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Dacă, în prezent, trebuie să apară o persoană capabilă să arate semne și să facă minuni, să alunge demoni, să vindece bolnavii și să facă multe miracole, iar dacă această persoană pretinde că vine de la Isus, atunci ar fi vorba despre un fals realizat de duhurile rele și imitația acestora a lui Isus. Reține! Dumnezeu nu repetă aceeași lucrare. Etapa lucrării lui Isus a fost deja finalizată, iar Dumnezeu nu va relua niciodată acea etapă a lucrării. […] În concepțiile omului, Dumnezeu trebuie să arate mereu semne și să facă minuni, trebuie să vindece bolnavii și să alunge mereu demoni, trebuie să fie mereu ca Isus, însă, de data aceasta, Dumnezeu nu e deloc așa. Dacă, în timpul zilelor de pe urmă, Dumnezeu ar arăta semne, ar face minuni, ar alunga demoni și ar vindeca bolnavii – dacă ar face exact așa cum a făcut Isus – atunci Dumnezeu ar repeta aceeași lucrare, iar lucrarea lui**

Isus nu ar avea semnificație sau valoare. Astfel, Dumnezeu realizează o singură etapă a lucrării în fiecare epocă. Odată ce fiecare etapă a lucrării Sale a fost finalizată, este imitată la scurt timp de duhurile rele, iar după ce Satana începe să calce pe urmele Lui, Dumnezeu trece la o metodă diferită. Odată ce El a completat o etapă a lucrării Sale, aceasta este imitată de duhurile rele. Asta trebuie să vă fie clar" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cunoscând lucrarea lui Dumnezeu astăzi"). „**Niciodată lucrarea lui Dumnezeu nu se conformează concepțiilor omului, pentru că lucrarea Lui este întotdeauna nouă și niciodată veche, iar El nu repetă niciodată lucrarea veche ci, mai degrabă, merge înainte cu o lucrare care nu a mai fost făcută niciodată**" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum poate omul, care L-a delimitat pe Dumnezeu în noțiunile sale, să primească revelațiile lui Dumnezeu?").

Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic ne spun în mod clar că Dumnezeu este întotdeauna nou și niciodată vechi, și nu repetă lucrarea. E ca atunci când Isus și-a început lucrarea: a inaugurat Epoca Harului și a pus capăt Epocii Legii. El a făcut o etapă a lucrării de răscumpărare și a salvat omenirea de păcat. Pentru ca lucrarea Sa să fie eficientă, El a făcut niște semne și minuni. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic a venit și a inaugurat Epoca Împărăției, încheind Epoca Harului. Dar El nu repetă lucrarea făcută de Domnul Isus. Pe baza lucrării de răscumpărare a Domnului Isus, El face lucrarea judecății, începând de la casa lui Dumnezeu. El exprimă toate adevărurile în folosul purificării și mântuirii omenirii, pentru a îndrepta firea păcătoasă și satanică a omului, și pentru a salva omul de sub influența lui Satana, ca omul să fie câștigat de Dumnezeu. Și Hristoșii mincinoși? Sunt duhuri rele care îl imită pe Hristos. Ei nu pot inaugura o nouă epocă sau încheia pe cea veche. Ei Îl pot doar imita pe Domnul Isus, înfăptuind semne și minuni simple pentru a-i înșela

pe cei care nu pot să discearnă. Dar ei nu sunt în stare să copieze ceea ce a făcut Isus, cum ar fi învierea morților sau hrănirea a cinci mii de oameni cu cinci pâini și doi pești sau despărțirea vântului și a mării. Acest lucru îi depășește complet. În esență, Hristoșii mincinoși sunt nelegiuiți, sunt duhuri rele și complet lipsiți de adevăr. Și astfel, ei trebuie să se bazeze pe semne și minuni pentru a înșela oamenii. Sau înșală și mustrează oamenii, imitând tonul cuvintelor lui Dumnezeu și cuvintele simple pe care Dumnezeu le-a rostit cândva. Pentru a face diferența dintre Hristosul adevărat și Hristoșii mincinoși, să ne uităm la cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Dumnezeu care S-a întrupat se numește Hristos, iar astfel Hristosul care le poate da oamenilor adevărul se numește Dumnezeu. Nu există nimic prea exagerat în această privință, deoarece El deține esența lui Dumnezeu și firea și înțelepciunea lui Dumnezeu în lucrarea Lui, care sunt nerealizabile de către om. Aceia care se numesc Hristoși pe ei înșiși și totuși nu pot săvârși lucrarea lui Dumnezeu, sunt escroci. Hristos nu este numai manifestarea lui Dumnezeu pe pământ, ci și trupul special asumat de Dumnezeu în timp ce Își săvârșește și întregește lucrarea printre oameni. Acest trup nu este unul care poate fi înlocuit de orice om, ci unul care poate purta așa cum trebuie lucrarea lui Dumnezeu pe pământ și poate exprima firea lui Dumnezeu și Îl reprezintă bine pe Dumnezeu, oferindu-i omului viață. Mai devreme sau mai târziu, cei care se dau drept Hristos vor cădea cu toții, pentru că, deși susțin că sunt Hristos, ei nu dețin nimic din esența lui Hristos. Și astfel spun că autenticitatea lui Hristos nu poate fi definită de om, ci este acceptată și decisă de Dumnezeu Însuși**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). Putem vedea clar din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, că Hristos este Dumnezeu întrupat, este Duhul lui Dumnezeu manifestat în

trup. Tot ceea ce Dumnezeu are și este, firea Lui, înțelepciunea Lui, sunt manifestate în trup. Hristos are esența divinității și este întruchiparea adevărului. El este capabil să ofere adevărul și să se îngrijească oricând de oameni. Doar Hristos poate să facă lucrarea de răscumpărare și de salvare a omenirii. Nimeni altcineva nu poate imita acest lucru, nici nu-l poate nega. Doar că majoritatea Hristoșilor mincinoși sunt posedați de spirite malefice. Sunt extrem de aroganți și ridicoli. În esență, sunt spirite rele și demoni. Indiferent de semnele și minunile făcute, de interpretarea greșită a Bibliei sau de cum vorbesc despre cunoștințe profunde, ei nu fac decât să înșele oamenii, să le facă rău și să-i ruineze. Nimic din ce fac nu e edificator. Tot ce fac e să aducă și mai mult întuneric, să-i lase rătăciți, și în final, să fie înghițiți de Satana. Putem vedea că Hristoșii mincinoși și profeții mincinoși sunt întruparea lui Satana, sunt demoni malefici veniți să zădărnicească lucrarea lui Dumnezeu. Dar pe oricâți îi înșală, îi rănesc sau ruinează, regardless of how many people they decive, harm or bring to ruin vor cădea în curând și vor pieri, căci sunt lipsiți de orice urmă de adevăr. Dacă înțelegem adevărul despre cum să deosebim pe adevăratul Hristos de cel fals, atunci nu avem cum să refuzăm să auzim vocea lui Dumnezeu sau să întâmpinăm apariția Lui. de teamă să nu fim înșelați de Hristoși mincinoși.

Avem discernământ doar datorită cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic, care ne revelează esența Hristoșilor și profeților mincinoși. Hristoșii mincinoși și profeții mincinoși sunt duhuri rele, fără urmă de adevăr. Ei pot face doar niște semne și minuni simple pentru a înșela. Dacă înțelegem acest adevăr, atunci nu vom mai fi înșelați de Hristoși mincinoși și de profeți mincinoși. Mai mult, ați mai menționat faptul că Dumnezeu îl va inspira cu siguranță pe om la sosirea Lui. De fapt, mulți oameni cred acest lucru: Cât timp sunt credincioși numelui și căii Domnului, atunci, când va veni Domnul, vor avea revelații vor fi duși în ceruri fără a fi nevoie

să audă vocea lui Dumnezeu. Acest lucru este contrar cuvintelor Domnului Isus. Domnul Isus a spus: „**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează**” (Ioan 10:27). Un alt verset, „**Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!**” (Apocalipsa 2:7). Domnul Isus a spus în mod clar că atunci când va veni, va exprima vocea lui Dumnezeu. Cei ce aud vocea lui Dumnezeu, o caută și o acceptă, vor întâmpina astfel întoarcerea Domnului și vor fi duși înaintea tronului lui Dumnezeu. Va fi suficient să auzim oameni care mărturisesc despre venirea Domnului și noi sa nu cercetăm? Cum ar fi posibil să așteptăm pur și simplu revelația Domnului? Așa acționează Domnul? Ne-a spus Domnul să așteptăm revelația Lui? Nu. Niciodată. Nu, nu a spus! Așadar, astfel de păreri sunt pur și simplu înșelătoare. Doar cei nechibzuiți ar putea spune așa ceva. Dacă așteptăm revelația Domnului conform acestor spuse, atunci nu vom face altceva decât să ne provocăm propria distrugere. Să ne uităm la cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Sunt alții, mai mulți, care cred că, indiferent de noua lucrare a lui Dumnezeu, ea trebuie să fie verificată prin profeții și că, în fiecare etapă a unei astfel de lucrări, toți cei care Îl urmează cu o inimă „sinceră” trebuie, de asemenea, să primească revelații; altfel, lucrarea nu I-ar putea aparține lui Dumnezeu. Nu este tocmai o sarcină ușoară pentru om să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu. Aceasta, adăugată inimii absurde a omului și naturii sale rebele de importanță de sine și îngâmfare, face să fie cu atât mai dificil pentru om să accepte noua lucrare a lui Dumnezeu. Omul nici nu acordă o atenție deosebită noii lucrări a lui Dumnezeu, nici nu o acceptă cu smerenie; mai degrabă, el adoptă o atitudine de dispreț, așteptând revelațiile și îndrumarea lui Dumnezeu. Nu este acesta comportamentul unui om care se răzvrătește și se împotrivește lui Dumnezeu? Cum pot astfel de oameni să obțină aprobarea lui**

Dumnezeu?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum poate omul, care L-a delimitat pe Dumnezeu în noțiunile sale, să primească revelațiile lui Dumnezeu?”). Frați și surori, când vine vorba de sosirea Domnului, dacă ne agățăm orbește de propriile închipuiri, dacă nu căutăm adevărul sau nu ascultăm vocea lui Dumnezeu și doar Îi așteptăm revelația, atunci nu vom întâmpina niciodată întoarcerea Domnului. În Epoca Harului, dintre toți cei care L-au urmat pe Domnul Isus, nu a existat nicio persoană care să-L fi urmat pentru că primise mai întâi o revelație. Toți au auzit mărturia oamenilor privindu-L pe Domnul Isus, sau au auzit propovăduirile Domnului Isus și I-au recunoscut vocea, și, astfel, L-au urmat pe Domnul. Și, deși Petru a primit o revelație de la Dumnezeu și a recunoscut că Domnul Isus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, asta s-a întâmplat după ce l-a urmat pe Domnul Isus pentru o vreme. Din cuvintele și lucrarea Domnului Isus, el a căpătat unele cunoștințe despre Acesta, și numai atunci a fost luminat de Duhul Sfânt. Aceasta se știe. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic întrupat face lucrarea judecății începând de la casa Lui. El a exprimat milioane de cuvinte și a primit nenumărați adepți, și niciunul nu a primit revelația lui Dumnezeu înainte de a-L urma pe EL. Toți cei care Îl urmau pe Dumnezeu Atotputernic au fost iluminați de Duhul Sfânt. Căutând lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, ei au simțit adevărul din cuvintele Lui, recunoscând vocea lui Dumnezeu, au acceptat lucrarea Lui din zilele de pe urmă și au fost duși la tronul lui Dumnezeu. Aceasta împlinește profeția din Apocalipsa: „**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi mânca cu el, şi el cu Mine**” (Apocalipsa 3:20) Cu toate acestea, în comunitatea religioasă, există oameni care refuză să renunțe la concepțiile și închipuirile lor. Ei așteaptă revelația Domnului și refuză vocea lui Dumnezeu. În special, pastorii și bătrânii, nu numai că nu caută și nu cercetează lucrarea zilelor de pe urmă a lui Dumnezeu

Atotputernic, ci, de asemenea, stârnesc zvonuri și se împotrivesc frenetic și Îl condamnă pe Dumnezeu Atotputernic. Înșală credincioșii și îi împiedică să cerceteze adevărata cale. Acești oameni au fost revelați ca neghină și antihriști de lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Și ei sunt chiar cei care sunt expuși și înlăturați de lucrarea lui Dumnezeu. De fapt, în cele două momente în care Dumnezeu s-a întrupat, El nu a revelat nimănui în prealabil. Căci Dumnezeu este Creatorul și El are propriul plan. El nu lucrează după închipuirile oamenilor, nici nu le cere sfatul. Darămite să le spună anticipat. Lucrând astfel, Dumnezeu este corect față de toată lumea. Acest lucru demonstrează perfect firea Sa corectă și dreaptă, și arată înțelepciunea lui Dumnezeu în lucrarea Sa. Oile lui Dumnezeu vor auzi vocea Lui. Dumnezeu folosește cuvinte și lucrări practice pentru a dezvălui pe cei ce iubesc și pe cei care păzesc adevărul. pe cei isteți sau proști, buni sau nelegiuiți. Așa cum a spus Domnul Isus, „**Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia Cerurilor!**” (Matei 5:3). „**Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după dreptate, căci ei vor fi săturaţi!**” (Matei 5:6). „**Ferice de cei cu inima curată, căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu!**” (Matei 5:8). Fiind credincioșii lui Dumnezeu, ar trebui să fim înfometați și însetați după dreptate, și să avem o inimă curată, așa cum ne-a cerut Isus. Ar trebui să ne concentrăm să auzim vocea lui Dumnezeu. Să căutăm adevărurile lui Dumnezeu Atotputernic. Și numai așa putem merge la sărbătoarea nunții Mielului. Dacă doar ne păzim orbește de Hristoși mincinoși și nu cercetăm lucrarea zilelor de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic așteptând revelația Domnului, atunci am devenit niște fecioare oarbe, nechibzuite, și ne vom elimina singuri.

bazat pe scenariul filmului Așteptarea

XVIII. Întrebări și răspunsuri despre calea vieții veșnice

Întrebare 1: Când am văzut acest rând din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, „**Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice.**” Mi-am amintit ce a spus odată Domnul Isus: „**Dar celui ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu-i va mai fi sete în veac, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă, ţâşnind spre viaţa veşnică**” (Ioan 4:14). Știm deja că Domnul Isus e sursa apei vii a vieții și că El e calea vieții veșnice. E posibil ca Dumnezeu Atotputernic și Domnul Isus să reprezinte aceeași sursă? Lucrările și cuvintele Amândurora să fie de la Duhul Sfânt? Și lucrările lor sunt înfăptuite de același Dumnezeu?

Răspuns: În lucrările celor două întrupări ale lui Dumnezeu, Ei au mărturisit că Ei sunt Adevărul, Calea și Viața, și calea vieții veșnice. Ei exprimă multe adevăruri și înfăptuiesc o etapă din lucrarea practică pentru a dovedi că Hristos este Adevărul, Calea și Viața. E suficient pentru a dovedi că amândoi provin din aceeași sursă. Amândoi vorbesc cu glasul Duhului Sfânt. Înfăptuiesc lucrarea aceluiași Dumnezeu și amândoi sunt mărturie că Dumnezeu e sursa vieții în toate formele ei, fiindcă adevărul exprimat de Dumnezeu e izvorul veșnic al apelor vii, este râul vieții care curge din tronul Lui și a căii vieții veșnice. Asta dovedește și mai clar că Dumnezeu Atotputernic e a doua venire a Domnului Isus și că amândoi sunt Dumnezeu care Își înfăptuiește lucrarea respectând planul Său de gestionare. Domnul Isus a spus: „**Eu sunt în Tatăl şi Tatăl este în Mine**” (Ioan 14:10). „**Eu şi Tatăl una suntem**” (Ioan 10:30). Asta dovedește că Domnul Isus reprezintă arătarea lui Dumnezeu. Domnul Isus a prezis că Se va întoarce și că va fi întrupat ca Fiul omului pentru a înfăptui lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Să citim un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Isus și cu Mine venim din același Duh. Deși trupurile noastre nu au legătură, Duhurile noastre sunt unul**

și același; deși ceea ce facem și lucrarea pe care o realizăm nu sunt la fel, Noi ne asemănăm în esență; trupurile Noastre au forme diferite, dar acest lucru se datorează schimbării epocii și a diferitelor cerințe ale lucrării Noastre; lucrările Noastre de slujire nu se aseamănă, deci lucrarea pe care Noi o prezentăm și firea pe care o dezvăluim omului sunt, de asemenea, diferite. […] totuși, Duhurile Lor sunt unul” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cele două întrupări încheie semnificația întrupării”).

„Deși lucrarea celor două trupuri întrupate este diferită, esența trupurilor și sursa lucrării Lor sunt identice; este doar că Ei există pentru a realiza două etape diferite ale lucrării și pentru a apărea în două epoci diferite. Orice s-ar întâmpla, trupurile întrupate ale lui Dumnezeu împart aceeași esență și aceeași origine – acesta este un adevăr pe care nimeni nu-l poate nega” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Esența trupului locuit de Dumnezeu”).

Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic ne spun clar că El și Domnul Isus sunt amândoi întrupări ale Duhului lui Dumnezeu. Se deosebesc doar prin faptul că Ei înfăptuiesc diferite lucrări în diferite epoci și folosesc nume diferite, dar reprezintă același Dumnezeu. Acum știm că, în ambele dăți în care Dumnezeu S-a întrupat, a mărturisit că El e sursa apei vieții și că are un izvor nesfârșit de apă vie. El mărturisește și că Dumnezeu Însuși e calea vieții veșnice. Cuvintele Lor și felul de a vorbi diferă puțin, dar esența celor spuse de Ei e aceeași. Așadar, care e calea vieții veșnice? Ce legătură există între calea vieții veșnice și intrarea în Împărăția cerurilor? Domnul Isus a spus că doar ascultând voința Tatălui ceresc pot oamenii să intre în Împărăția cerurilor. Cei care se supun voii lui Dumnezeu sunt cei care sunt capabili să practice vorbele lui Dumnezeu și să respecte poruncile Lui. Domnul Isus ne-a învățat că trebuie să-L iubim pe Dumnezeu cu toată

inima, cu tot sufletul și cu toată ființa noastră și să-i iubim pe alții așa cum ne iubim pe noi înșine. Am practicat noi aceste învățături? Dacă nu le-am practicat, atunci nu înfăptuim voia lui Dumnezeu. Dacă nu putem să practicăm cuvintele lui Dumnezeu și nu putem să respectăm poruncile Lui, cum vom putea noi să dobândim vreodată calea vieții veșnice? Nu vom putea niciodată! A dobândi calea vieții veșnice înseamnă a dobândi întregul adevăr exprimat de Dumnezeu pentru purificarea și mântuirea omenirii și a deveni, în sfârșit, oameni care îl cunosc pe Dumnezeu și care se supun voii Lui. Dacă noi credem în Dumnezeu, dar nu dobândim adevărul, nu ne schimbăm firea vieții și nu ne supunem voii lui Dumnezeu, putem pătrunde în Împărăția cerurilor? Pot cei care nu sunt capabili să pătrundă în Împărăția cerurilor să dobândească viață veșnică? Așadar, cei care nu se supun voii lui Dumnezeu nu au niciun mod de a dobândi calea vieții veșnice. În plus, în Biblie scrie: „**Cel ce crede în Fiul are viaţa veşnică, dar cel ce nu crede în Fiul nu va vedea viaţa**” (Ioan 3:36). A crede în Fiu înseamnă a crede în Cel trimis de Dumnezeu și a crede în Hristos întrupat. Domnul Isus Hristos a fost Fiul Omului. El s-a întors în ceruri după ce a înfăptuit lucrarea de răscumpărare. Domnul Isus ne-a promis că Se va întoarce. De aceea, e extrem de important să acceptăm întoarcerea lui Hristos în zilele de pe urmă. Oricine acceptă întoarcerea lui Hristos în zilele de pe urmă va dobândi calea vieții veșnice. Dacă noi doar credem în Domnul Isus și nu-I acceptăm a doua venire, ne curmăm relația cu sursa apei vii a vieții! Oare Domnul Isus ne va mai lua în seamă? Vom putea, totuși, dobândi viață veșnică? În timp ce credem în Domnul, trebuie și să acceptăm a doua venire a Domnului Isus, ceea ce reprezintă adevărata „credință în Fiu”. Doar cei care-L urmează pe Hristos din zilele de pe urmă vor dobândi viață veșnică. Dacă noi doar credem în Domnul Isus și respingem întoarcerea Lui, atunci

credința noastră e o risipă de efort, abandonată la jumătate de drum, iar noi nu vom dobândi niciodată aprobarea Domnului Isus.

Asta fiindcă faptele Domnului Isus din Epoca Harului sunt lucrarea de răscumpărare. El doar a exprimat adevăruri despre răscumpărarea omului, care pot doar să-i ajute pe oameni să-și mărturisească păcatele, să se căiască și să se întoarcă la Dumnezeu. Dar, fiindcă natura păcătoasă a oamenilor și firea lor coruptă dăinuie chiar dacă păcatele lor au fost iertate, ei încă păcătuiesc des, se răzvrătesc și I se opun lui Dumnezeu, asta e realitatea. E o dovadă că faptele Domnului Isus au fost lucrarea de răscumpărare. Doar lucrarea de judecată înfăptuită de Domnul Isus întors în zilele de pe urmă poate să mântuiască omenirea complet, permițându-i omului să se elibereze de păcat și de influența Satanei, să reușească o schimbare a firii și să fie câștigat de Dumnezeu. Așadar, lucrarea de judecată înfăptuită de Domnul Isus întors în zilele de pe urmă, e crucială pentru mântuirea omenirii. Dacă noi acceptăm doar lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus și vrem să intrăm în Împărăția cerurilor fără a accepta lucrarea de judecată înfăptuită de Domnul Isus întors în zilele de pe urmă, suntem nerealiști. De fapt, Domnul Isus a spus cu mult timp în urmă: „**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină**” (Ioan 16:12-13). La acea vreme, nimeni nu a înțeles cuvintele Domnului Isus, fiindcă omenirea tocmai se ivise în fața lui Dumnezeu și avea o statură insignifiantă. Dacă Domnul Isus ar fi exprimat cuvintele judecății din zilele de pe urmă, omul nu ar fi reușit să le suporte. Au trebuit să aștepte sosirea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă pentru a exprima complet adevărul care purifică, mântuiește și desăvârșește omenirea. Când vedem cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am ajuns la o conștientizare bruscă,

înțelegând, în sfârșit, voia lui Dumnezeu. De ce nu a înfăptuit Dumnezeu lucrarea de judecată din zilele de pe urmă direct în Epoca Harului ? Fiindcă există trei etape ale lucrării în planul lui Dumnezeu de gestionare a mântuirii omenirii. Dumnezeu înfăptuiește lucrarea de judecată în zilele de pe urmă, așa cum spune Dumnezeu Atotputernic. „**Deşi Isus a lucrat mult printre oameni, El a desăvârşit doar răscumpărarea întregii omeniri şi a devenit jertfa pentru păcat a oamenilor şi nu l-a scăpat pe om de toată firea lui stricată. Deplina mântuire a omului de influenţa Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci şi ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l scăpa pe om cu totul de firea lui, care a fost stricată de Satana. Şi astfel, după ce omului i-au fost iertate păcatele, Dumnezeu S-a întrupat pentru a-l conduce pe om în noua epocă şi a început lucrarea de pedeapsă şi judecată, şi munca aceasta l-a adus pe om într-un tărâm mai înalt. Toţi cei care se supun stăpânirii Lui se vor bucura de un adevăr mai mare şi vor primi binecuvântări mai mari. Ei vor trăi cu adevărat în lumină şi vor dobândi adevărul, calea şi viaţa**” (Prefață la „Cuvântul Se arată în trup”). Lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus a pavat drumul pentru lucrarea de judecată și de purificare a omenirii în zilele de pe urmă. Adevărul care îl mântuiește, îl schimbă și îl desăvârșește pe om va fi exprimat complet de Domnul Isus întors. Acest adevăr reprezintă calea vieții veșnice, cale conferită omului de către Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă. Așadar, dacă vrem să primim calea vieții veșnice, cheia e să acceptăm întoarcerea Domnului Isus. Domnul Isus a spus: „**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi mânca cu el, şi el cu Mine**” (Apocalipsa 3:20). „**[…] pentru că nunta Mielului a sosit, iar mireasa Lui s-a pregătit**” (Apocalipsa 19:7). „**Ferice de cei chemaţi la cina de la nunta Mielului!**” (Apocalipsa 19:9). Cei care acceptă

a doua venire a lui Hristos sunt fecioare înțelepte. După ce aud glasul lui Dumnezeu, vor merge alături de Miel la ospăț. Astfel de oameni sunt binecuvântați și ei au călcat pe urmele Mielului. Ei sunt cele dintâi roade purificate de judecata lui Dumnezeu în zilele de pe urmă și biruitorii făcuți de Dumnezeu. Așadar, doar cei care acceptă a doua venire a lui Hristos sunt cei care dobândesc calea vieții veșnice.

bazat pe scenariul filmului De la tron curge apa vieții

VII. Întrebări și răspunsuri despre adevărul întrupării

Întrebare 6: În Biblie scrie că, după ce a fost botezat Domnul Isus, s-a deschis cerul, Duhul Sfânt S-a pogorât asupra Domnului Isus, ca un porumbel, iar o voce a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea!” (Matei 3:17). iar noi, credincioșii, recunoaștem cu toții că Domnul Isus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Totuși, voi ați mărturisit că Hristos întrupat este arătarea lui Dumnezeu, că este Dumnezeu Însuși, că Domnul Isus este Dumnezeu Însuși, iar Dumnezeu Atotputernic este, de asemenea, Dumnezeu Însuși. Aceste lucru este o taină pentru noi și diferă de ceea ce știam înainte. Așadar, este Hristos întrupat Dumnezeu Însuși sau Fiul lui Dumnezeu? Ambele situații ni se par rezonabile și amândouă sunt în concordanță cu Biblia. Așadar, care este varianta corectă?

Răspuns: Acesta este tocmai chestiunea pe care cei mai mulți credincioși o înțeleg cu dificultate. Când Domnul Isus întrupat a venit să facă lucrarea de răscumpărare a omenirii, Dumnezeu a devenit Fiul omului, arătându-Se și săvârșind lucrarea printre oameni. El nu doar a deschis Epoca Harului, ci a și inițiat o epocă nouă în care Dumnezeu a venit personal în lumea oamenilor ca să trăiască alături de ei. Cu multă adorație, omul L-a numit pe Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. În acea vreme, Duhul Sfânt a fost, de asemenea, martor la faptul că Domnul Isus este Fiul preaiubit al lui Dumnezeu, iar Domnul Isus L-a numit pe Dumnezeu, Tată ceresc. Ca atare, omul a crezut că Domnul Isus era Fiul lui Dumnezeu. Astfel, a apărut noțiunea acestei relații Tată-Fiu. Și acum, să ne gândim puțin. Dumnezeu spune undeva în Geneză că are un fiu? În timpul Epocii Harului, a spus Iahve Dumnezeu vreodată că are un fiu? Acest lucru dovedește că există un singur Dumnezeu și că nu putem să ne referim la nicio relație Tată-Fiu. Unii ar putea să întrebe de ce a spus Domnul Isus, în timpul Epocii Harului, că El este Fiul lui Dumnezeu? Era Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu sau Dumnezeu Însuși? Puteți să spuneți că e o

chestiune pe care noi, credincioșii, am tot dezbătut-o de-a lungul veacurilor. Oamenii simt contradicția inerentă din această chestiune dar nu știu cum s-o explice. Domnul Isus este Dumnezeu, dar este și Fiul lui Dumnezeu, așadar, există și un Dumnezeu Tatăl? Oamenii sunt și mai puțin capabili să explice această chestiune. În ultimele două milenii, foarte puțini au recunoscut că Domnul Isus Hristos este Dumnezeu Însuși, că este arătarea lui Dumnezeu. De fapt, acest lucru este consemnat clar în Biblie. În Ioan 14:8, Filip L-a întrebat pe Domnul Isus: „Doamne, arată-ni-L pe Tatăl şi ne este de ajuns!" Deci, în acea vreme, cum i-a răspuns Domnul Isus lui Filip? Domnul Isus i-a spus lui Filip: „**De atâta timp sunt cu voi şi nu M-ai cunoscut, Filip? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum de spui: «Arată-ni-L pe Tatăl?»?! Nu crezi că Eu sunt în Tatăl şi Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la Mine, ci Tatăl, Care locuieşte în Mine, Îşi face lucrările Lui. Credeţi-Mă că Eu sunt în Tatăl şi Tatăl în Mine! Dacă nu, credeţi măcar datorită lucrărilor înseşi!**" (Ioan 14:9-11). Aici, Domnul Isus a spus foarte clar: „Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl." După cum vedeți, Domnul Isus este arătarea lui Dumnezeu Însuși. Domnul Isus nu a spus aici că El are cu Dumnezeu o relație de Tată-Fiu. El a spus doar, „**Eu sunt în Tatăl şi Tatăl este în Mine.**" „**Eu şi Tatăl una suntem**" (Ioan 10:30). Deci, conform cuvintelor Domnului Isus, nu putem să confirmăm că Domnul Isus este Dumnezeu Însuși, că există un singur Dumnezeu și că nu putem vorbi despre o relație Tată-Fiu?

bazat pe scenariul filmului Taina evlaviei – continuarea

X. Întrebări și răspunsuri despre calea vieții veșnice

Întrebare 1: Biblia este o mărturie a lucrării lui Dumnezeu, de o inestimabilă valoare pentru omenire. Prin citirea Bibliei, ajungem să înțelegem că Dumnezeu este Ziditorul tuturor lucrurilor, ajungem să realizăm măreția lui Dumnezeu, prin faptele Sale fătă seamăn. Având în vedere că Biblia conține multe din cuvintele lui Dumnezeu, atunci de ce calea vieții veșnice nu poate fi găsită în Biblie?

Răspuns: Prin citirea Bibliei ajungem să înțelegem că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor și începem să recunoaștem faptele Lui minunate. Asta deoarece Biblia este o mărturie a primelor două etape din lucrarea lui Dumnezeu. Este o consemnare a cuvintelor și a lucrării lui Dumnezeu și a mărturiei omului în Epoca Legii și în Epoca Harului. Deci, Biblia este foarte importantă credinței noastre. Gândiți-vă puțin, dacă n-ar fi fost Biblia, cum ar fi ajuns omul să înțeleagă Cuvântul Domnului și să-L cunoască pe Domnul? Cum ar mai fi fost omul martor la lucrarea lui Dumnezeu, întru dreapta sa credință în El? Dacă omul nu citește Biblia, cum altfel va cunoaște dreapta mărturie a tuturor sfinților de-a lungul veacurilor de ascultare de Dumnezeu? Așadar, citirea Bibliei este esențială pentru practica credinței și niciun credincios întru Domnului nu ar trebui să se abată de la Biblie. Putem spune că cine se abate de la Biblie nu poate crede în Domnul. Acest lucru este verificat de viețile sfinților de-a lungul veacurilor. Nimeni nu îndrăznește să nege valoarea și semnificația citirii Bibliei în practica credinței. Astfel, sfinții de-a lungul veacurilor și credincioșii consideră că citirea Biblia este o chestiune foarte importantă. Unii merge chiar mai departe și spun că citirea Bibliei și rugăciunea sunt la fel de esențiale ca cele două picioare ale noastre pentru mersul pe jos. Dar Domnul Isus a spus: „**Voi cercetaţi Scripturile deoarece credeţi că în ele aveţi viaţă veşnică, dar tocmai acestea sunt cele care depun mărturie despre Mine! Şi totuşi nu vreţi să veniţi la Mine ca să aveţi viaţă!**” (Ioan

5:39-40). Ei bine, unii oameni sunt confuzi, cred că, având în vedere că Biblia este o consemnare a Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei omului, citirea Bibliei ar trebui să dea omului viața veșnică! Atunci, de ce Domnul Isus a spus că nu există viață veșnică în Biblie? În realitate, asta nu-i atât de greu de înțeles. Atâta timp cât înțelegem povestea interioară și substanța cuvintelor și a lucrării lui Dumnezeu în Epoca Legii și Epoca Harului, precum și efectul obținut prin intermediul lor, atunci vom ajunge să înțelegem de ce nu este posibil să se primească viața veșnică prin citirea Bibliei. Pentru început, să privim la Epoca Legii. În această epocă, Iahve era preocupat în primul rând de promulgarea legilor, de poruncile și de rânduielile pe care urma să le urmeze omul. Cuvintele lui erau în mare parte un fel de ghid pentru ca omenirea, încă în fașă, să poată supraviețui pe pământ. Aceste cuvinte nu implicau schimbarea modului de viață al omului. Așadar, cuvintele lui Dumnezeu în Epoca Legii au fost menite să-i facă pe oameni să respecte legile și poruncile. Deși aceste cuvinte erau adevărate, ele reprezintă un adevăr foarte rudimentar. În timpul Epocii Harului, cuvintele și lucrarea Domnului Isus erau concentrate asupra lucrării de izbăvire. Cuvintele pe care le-a emis au fost despre adevărul izbăvirii și i-au învățat pe oameni că trebuie să-și mărturisească păcatele și să se pocăiască și să se abțină de la păcat și răutate. Aceste cuvinte i-au învățat pe oameni cum să se roage Domnului și i-au cerut omului să-L iubească pe Domnul din tot sufletul, să-și iubească aproapele ca pe sine însuși, să fie tolerant și răbdător, să ierte, etc. Toate acestea sunt incluse în calea pocăinței. Deci, prin citirea Bibliei, putem înțelege numai lucrarea lui Dumnezeu în Epoca Legii și în Epoca Harului. Înțelegem că toate lucrurile sunt create de Dumnezeu și învățăm să trăim pe pământ și să ne închinăm lui Dumnezeu. Înțelegem ce este păcatul, cine sunt cei binecuvântați de Dumnezeu și cine sunt cei blestemați de El. Învățăm să ne mărturisim păcatele și să ne pocăim

în fața lui Dumnezeu. Învățăm umilința, toleranța și iertarea și știm că trebuie să ne purtăm crucea și să-L urmăm pe Domnul. Vedem mila și compasiunea nelimitată a Domnului Isus și înțelegem că numai venind înaintea Domnului Isus cu credință, ne vom bucura de harul și adevărul Său abundent. Cuvintele și lucrarea lui Dumnezeu în Epoca Legii și în Epoca Harului, așa cum sunt consemnate în Biblie, au fost adevăruri rostite de Dumnezeu în conformitate cu planul Său de mântuire a omenirii și a nevoilor omenirii la vremea aceea. Aceste adevăruri erau capabile doar să determine omul să adopte comportamente superficiale, dar erau complet incapabile să rezolve rădăcinile păcătoșeniei omenești, să schimbe modul de viață al omului și să permită omului să obțină purificare, mântuire și perfecțiune. Astfel, cuvintele date de Domnul Isus în Epoca Harului pot fi numite doar calea pocăinței, dar nu și calea vieții veșnice. Deci, ce este calea vieții veșnice? Calea vieții veșnice este calea adevărului care permite omului să trăiască pentru totdeauna, adică este calea care permite omului să arunce legăturile și limitările naturii sale păcătoase, să-și schimbe dispoziția vieții și să-i permită să câștige adevărul ca viață, să se despartă de influența lui Satan și să devină compatibil cu Hristos. Îi permite omului să-L cunoască, să-L asculte și să-L venereze pe Dumnezeu, să nu mai păcătuiască prin împotrivirea sau trădarea lui Dumnezeu. Doar calea care poate realiza acest efect poate fi numită calea vieții veșnice. Omul moare ca urmare a păcatului. Dacă omul atinge adevărul ca viață și rezolvă tot păcatul ce-l întinează, Dumnezeu îl va binecuvânta cu viața veșnică. Așadar, numai primind mântuirea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, putem să dobândim viața veșnică de la Dumnezeu.

bazat pe scenariul filmului Cine este Domnul meu

Întrebare 2: Noi credem că, punându-ne credința în Domnul și urmându-L, putem să obținem viața veșnică. Cuvântul Domnului susține acest lucru: Domnul Isus a spus: „**Eu sunt învierea şi viaţa. Cel ce crede în Mine va trăi chiar dacă moare. Şi oricine trăieşte şi crede în Mine nu va muri niciodată**” (Ioan 11:25-26). „**Dar celui ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu-i va mai fi sete în veac, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă, ţâşnind spre viaţa veşnică**” (Ioan 4:14). Aceste pasaje sunt făgăduiala Domnului Isus. Domnul Isus ne poate da viață veșnică, calea Domnului Isus este calea vieții veșnice. Biblia spune: „**Cel ce crede în Fiul are viaţa veşnică, dar cel ce nu crede în Fiul nu va vedea viaţa, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el**” (Ioan 3:36). Nu este Domnul Isus Fiul Omului, nu este El Hristos? Prin credința în Domnul Isus ar trebui, prin urmare, să avem și calea vieții veșnice. Dar mărturisiți că Hristos al zilelor de pe urmă ne va aduce calea vieții veșnice. Nu prea înțeleg acest lucru, toți suntem adepți ai Domnului Isus Hristos. De ce nu este suficient acest lucru pentru a atinge calea vieții veșnice? Deci, de ce trebuie să acceptăm și cuvintele și lucrarea lui Hristos din zilele de pe urmă?

Răspuns: Domnul Isus este Dumnezeu întrupat, este arătarea lui Dumnezeu. Domnul Isus a spus, „**Şi oricine trăieşte şi crede în Mine nu va muri niciodată**” (Ioan 11:26). „**[…] ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă, ţâşnind spre viaţa veşnică**” (Ioan 4:14). Biblia spune: „**Cel ce crede în Fiul are viaţa veşnică**” (Ioan 3:36). Aceste cuvinte sunt toate adevărul, toate sunt fapte! Deoarece Domnul Isus este Dumnezeu întrupat, El are substanța și identitatea lui Dumnezeu. El este El însuși calea vieții veșnice. Tot ceea ce El spune și face este o manifestare firească a vieții lui Dumnezeu. Tot ceea ce El exprimă este adevărul și ceea ce Dumnezeu este și are. Deci, Domnul Isus este El însuși viața veșnică și

poate da calea spre viața veșnică. El poate aduce morții înapoi la viață. Crezând în Domnul Isus, noi credem în singurul Dumnezeu adevărat și astfel putem să primim viața veșnică. Fără îndoială. Învierea lui Lazăr de către Domnul Isus este o dovadă bună că Domnul Isus ne poate da calea vieții veșnice, El are această autoritate. Atunci de ce Domnul Isus n-a acordat calea vieții veșnice în Epoca Harului? Asta, pentru că Domnul Isus a venit să fie răstignit pe cruce pentru a izbăvi omenirea, nu pentru a face lucrarea purificării și a mântuirii, ca în zilele de pe urmă. Lucrarea de izbăvire a Domnului Isus nu s-a ocupat decât de iertarea păcatelor omului, nu și de îndreptarea naturii și a firii lui Satanice. Deci, crezând în Domnul, am fost iertați pentru păcatele noastre, dar firea noastră satanică nu a fost în niciun caz curățată. Încă mai păcătuim, ne împotrivim și-L trădăm pe Dumnezeu. Îhm. După ce am stabilit toate acestea, trebuie să fim clari asupra unui lucru. Lucrarea de izbăvire a Domnului Isus în timpul Epocii Harului a deschis calea pentru lucrarea judecății în zilele de pe urmă, deci, după ce și-a desăvârșit lucrarea de izbăvire, El a făgăduit că se va întoarce din nou printre oameni. Domnul Isus a spus: „**Eu am încă multe lucruri să vă spun vouă, dar voi nu puteți să le purtați acum. Totuși, atunci când El, Duhul Adevărului, are să vină, El vă va îndruma în întregul adevăr, pentru că El nu va vorbi despre El Însuși; dar oricâte El va auzi, El le va și spune și vă va arăta vouă lucruri care vor veni**” (Ioan 16:12-13). Din cuvintele Domnului Isus putem vedea că numai atunci când Domnul vine din nou, în zilele de pe urmă, va exprima tot adevărul care purifică și mântuie omul. Aici, „**atunci când El, Duhul Adevărului, are să vină, El vă va îndruma în întregul adevăr.**” Aceste adevăruri sunt exact cele pe care Dumnezeu Atotputernic le exprimă în zilele de pe urmă spre purificarea și mântuirea omenirii. Sunt cuvintele pe care Duhul Sfânt le spune bisericilor, și sunt calea vieții veșnice pe care Dumnezeu a dat-o

oamenilor în zilele de pe urmă. De aceea, adepții Domnului nu au putut obține calea vieții veșnice în Epoca Harului. Domnul Isus a spus, „**Și orice om care trăiește și care crede în Mine, niciodată nu va muri.**” Biblia ne mai spune, de asemenea: „**Acela care crede Fiului, are viață veșnică.**” Dar de fapt, Domnul a spus acest lucru pentru a mărturisi că El Însuși este arătarea lui Dumnezeu. Și numai El poate da omului viață veșnică. Promisiunea Domnului Isus că cei ce cred în El nu vor muri niciodată este o mărturie a autorității lui Dumnezeu. Dumnezeu Însuși este calea vieții veșnice, Dumnezeu este capabil să acorde omului viața veșnică. Aceasta nu înseamnă că omul a primit viața veșnică când a acceptat lucrarea Domnului Isus. Sunt sigur că toată lumea înțelege aceasta. Să reflectăm puțin la asta: Conform imaginației și concepției noastre, atâta timp cât păcatele ne sunt iertate, putem intra în împărăția cerurilor și putem dobândi viața veșnică, dar de ce Domnul Isus a proorocit în mai multe rânduri că va veni din nou? Și de ce a spus ucenicilor Săi atâtea profeții și pilde? Aceste profeții și pilde sunt lucruri pe care El le va realiza când vine din nou. Poate că oamenii cred în Domnul de mulți ani, dar încă nu văd aceste lucruri în mod clar? Dacă oamenii doar Îl acceptă pe Domnul, dar nu-I acceptă întoarcerea, ce fel de problemă este aceasta? Nu este aceasta o trădare a Domnului? Nu-i de mirare că Domnul Isus a spus: „**Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri. Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am profeţit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» Atunci le voi spune limpede: «Niciodată nu v-am cunoscut! Plecaţi de la Mine, voi, cei ce săvârşiţi fărădelegea!»**” (Matei 7:21-23). Cuvintele Domnului s-au împlinit acum. Dacă cineva acceptă numai pe Domnul Isus, dar nu acceptă întoarcerea Lui, este aceasta o persoană care crede cu

adevărat în Fiul? Un astfel de om Îl trădează pe Domnul! Adevărații credincioși în Fiul sunt aceia care nu numai cred în Domnul, ci și acceptă întoarcerea Lui, care îl urmează pe Hristos până la sfârșit. Doar o astfel de persoană poate dobândi viața veșnică, și asta e cert. Toți cei ce cred în Domnul Isus, fără să-L accepte pe Dumnezeu Atotputernic, Îl trădează defapt pe Domnul Isus. Ei cred în Domnul , dar pentru că nu Îl urmează pe Dumnezeu până la sfârșit, credința lor este inutilă – sunt ca sămânța căzută pe marginea drumului. Domnul Isus Îi consideră drept răufăcători, deoarece ei recunosc doar numele Lui, dar nu acceptă și întoarcerea Lui. El a spus: „**Niciodată nu v-am cunoscut! Plecaţi de la Mine, voi, cei ce săvârşiţi fărădelegea!**” (Matei 7:23). Deci, spuneți-mi, acei oameni care sunt astfel condamnați și izgoniți de Domnul, aceia care-I păstrează numai numele, pot dobândi viața veșnică? Cu siguranță că nu vor câștiga nimic. Mai mult, vor coborî în iad și vor fi pedepsiți! Aceasta dezvăluie pe deplin firea dreaptă și sfântă a lui Dumnezeu.

După cum știm cu toții, în ciuda faptului că atunci când omul și-a acceptat izbăvirea prin Domnul Isus, în Epoca Harului, păcatele sale i-au fost iertate și a primit dreptul de a se ruga lui Dumnezeu și de a se bucura de harul și binecuvântările Lui, nu se poate nega acest lucru; în momentul de față, omul este încă supus naturii sale păcătoase, trăind încă neputincios în păcat, total incapabil să pună în practică Cuvântul Domnului și fără niciun respect și ascultare față de Dumnezeu. Azi, omul continuă să-L mintă și să-L înșele pe Dumnezeu, căutând faimă și averi, poftă de bani și urmând moda lumească. Mai cu seamă când lucrarea lui Dumnezeu nu este tocmai potrivit așteptărilor sale, omul Îl învinuiește, Îl judecă și chiar I se împotrivește. Astfel de oameni nici nu se pot pocăi cu adevărat, deci, ce credeți, ar putea ei să obțină aprobarea Domnului? Chiar dacă mulți oameni pot să-L urmeze, să-L mărturisească, chiar să-și sacrifice viețile pentru

Domnul și s-au pocăit cu adevărat, în realitate, poate firea lor coruptă să fie curățată, astfel încât să ajungă la sfințenie? Cu siguranță că nu. Deci, Îl cunosc ei cu adevărat pe Domnul? Înseamnă că s-au eliberat de influența Satanei și că au fost câștigați de Dumnezeu? Nu, deloc, acest lucru este recunoscut de toată lumea. Acest lucru este suficient pentru a dovedi că lucrarea Domnului Isus în Epoca Harului a fost doar o lucrare de izbăvire. Cu siguranță nu a fost lucrarea mântuirii și a perfecționării din zilele de pe urmă. Cuvintele pe care Domnul Isus le-a exprimat în Epoca Harului au arătat oamenilor doar calea pocăinței, nu și cea a vieții veșnice, de aceea Domnul Isus a promis că se va întoarce. Întoarcerea Domnului Isus are menirea de a exprima adevărul și de a acorda omului calea vieții veșnice, astfel încât acesta să poată scăpa de sub influența Satanei și să trăiască viața cea adevărată a omului cunoscător și ascultător de Dumnezeu, respectând pe Dumnezeu și devenind compatibil cu El, pentru a putea astfel să intre în Împărăția cerurilor și să dobândească viața veșnică. Pe temelia lucrării de izbăvire făcută de Domnul Isus, Dumnezeu Atotputernic Și-a început în zilele de pe urmă lucrarea de judecată pornind de la casa lui Dumnezeu și a exprimat toate adevărurile pentru a purifica și mântui omenirea. El a dezvăluit omenirii firea dreaptă, măreață și de nejignit a lui Dumnezeu, a judecat și a expus substanța și faptele pervertirii omului de către Satana. El a dezgropat rădăcina răzvrătirii și împotrivirii omului față de Dumnezeu, și le-a expus oamenilor toate intențiile și cerințele lui Dumnezeu. În același timp, El a explicat omenirii cu claritate toate adevărurile de care omul are nevoie pentru a putea fi mântuit, cum ar fi povestea interioară și substanța tuturor celor trei etape ale lucrării lui Dumnezeu de mântuire, precum și relația dintre aceste trei etape, diferența dintre lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea omului, povestea interioară și adevărul Bibliei, taina judecății în zilele de pe urmă, taina răpirii la cer a fecioarelor înțelepte și cea a

perfecționării oamenilor în biruitori, înaintea dezastrelor, taina întrupării lui Dumnezeu și ce înseamnă să credem cu adevărat, să-L ascultăm și să-L iubim pe Dumnezeu, să-L respectăm și să ne ferim de rău, pentru a deveni compatibili cu Hristos, să înțelegem rostul vieții și așa mai departe. Aceste adevăruri sunt calea vieții veșnice dăruită de Dumnezeu oamenilor, în zilele de pe urmă. Așadar, dacă vrem să aflăm adevărul și viața, să fim mântuiți, purificați și sfințiți, atunci trebuie să acceptăm și să ascultăm cuvintele și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, Hristos din zilele de pe urmă. Aceasta este singura cale prin care putem ajunge la adevăr și la viață. Să cercetăm cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Dumnezeu Însuși este viața și adevărul, iar viața Lui și adevărul coexistă. Cei care sunt incapabili să dobândească adevărul nu vor câștiga niciodată viața. Fără îndrumare, sprijin și furnizarea adevărului, vei dobândi doar slove, doctrine și, mai mult decât atât, moartea. Viața lui Dumnezeu este mereu prezentă, iar adevărul și viața Lui coexistă. Dacă nu poți găsi sursa adevărului, atunci nu vei dobândi hrana vieții; dacă nu poți dobândi darul vieții, atunci, cu siguranță, nu vei avea adevărul și, astfel, în afară de imaginații și concepții, întregul tău corp nu va fi nimic altceva decât trup, trupul tău împuțit. Să știi, cuvintele din cărți nu sunt considerate viață, istoria scrisă nu poate fi considerată ca adevăr, iar doctrinele din trecut nu pot servi drept istorisire a cuvintelor rostite în prezent de Dumnezeu. Doar ceea ce este exprimat de Dumnezeu atunci când vine pe pământ și trăiește printre oameni este adevărul, viața, voia lui Dumnezeu și modul Său actual de a lucra. Dacă aplici consemnările cuvintelor rostite de Dumnezeu din veacurile trecute în prezent, atunci tu ești un arheolog și cel mai bun mod de a te descrie este ca pe un expert în patrimoniul istoric. Acest lucru se întâmplă deoarece tu ai**

crezut mereu în urmele lucrării pe care Dumnezeu a săvârșit-o în timpurile ce au trecut, crezi doar în umbra lui Dumnezeu lăsată de atunci când a lucrat mai înainte printre oameni și crezi doar în calea pe care a dăruit-o Dumnezeu discipolilor Lui în vremurile trecute. Tu nu crezi în direcția lucrării lui Dumnezeu de astăzi, nu crezi în chipul slăvit al lui Dumnezeu de astăzi și nu crezi în calea adevărului exprimat în prezent de către Dumnezeu. Și astfel ești, fără îndoială, un visător complet deconectat de realitate. Dacă încă te mai agăți de cuvinte care nu pot aduce viață omului, atunci ești o bucată de ramură uscată[a], fără speranță, deoarece ești prea conservator, prea refractar, prea insensibil în fața rațiunii!

[…]

Hristos din zilele de pe urmă aduce viață și aduce calea trainică și veșnică a adevărului. Acest adevăr este cărarea prin care omul va dobândi viața și singura cărare prin care omul Îl va cunoaște pe Dumnezeu și va fi aprobat de Dumnezeu. Dacă nu cauți calea vieții oferite de Hristos în zilele de pe urmă, atunci nu vei obține niciodată aprobarea lui Isus și nu te vei califica niciodată să pășești prin porțile Împărăției cerurilor, deoarece tu ești atât o marionetă, cât și un prizonier al istoriei. Cei care sunt controlați de norme, de slove și sunt încătușați de istorie, nu vor fi niciodată capabili să dobândească viața și nu vor putea niciodată să câștige calea veșnică a vieții. Acest lucru se întâmplă deoarece tot ceea ce au ei este o apă tulbure de care s-au agățat timp de mii de ani, spre deosebire de apa vieții, care se revarsă din tron. Cei cărora nu li se dau provizii de apa vieții vor rămâne pentru eternitate cadavre, jucării ale Satanei și fiii iadului. Atunci cum pot ei să-L privească pe Dumnezeu? Dacă doar încerci să te agăți de trecut, doar încerci să menții lucrurile așa cum sunt stând liniștit și nu

încerci să schimbi starea de fapt și să renunți la istorie, atunci, asta nu înseamnă că vei fi mereu împotriva lui Dumnezeu? Pașii lucrării lui Dumnezeu sunt uriași și puternici, precum valurile furtunoase și tunetele care bubuie – și, cu toate acestea, tu stai și aștepți pasiv pieirea, rămânând în nebunia ta, fără să faci nimic. În felul acesta, cum poți fi considerat cineva care urmează pașii Mielului? Cum poți justifica Dumnezeul, de care tu te agăți, ca pe un Dumnezeu mereu nou și niciodată bătrân? Și cum pot cuvintele din cărțile tale îngălbenite să te poarte către o nouă epocă? Cum pot ele să te conducă pentru a căuta pașii lucrării lui Dumnezeu? Și cum te pot duce ele sus în cer? Ceea ce ții în mâinile tale sunt slove care pot oferi doar o consolare temporară, nu adevărurile care sunt capabile să dea viață. Scripturile pe care le citești pot doar să îți îmbogățească limbajul, nu sunt cuvinte de înțelepciune care te pot ajuta să cunoști viața oamenilor, cu atât mai puțin căile care te pot conduce către desăvârșire. Oare aceste discrepanțe nu îți oferă un motiv de a reflecta? Oare nu îți permit să înțelegi tainele conținute în interior? Ești capabil să te oferi cerului pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu pe cont propriu? Fără venirea lui Dumnezeu, te poți ridica în cer să te bucuri de fericirea în familie cu Dumnezeu? Încă mai visezi acum? Îți sugerez atunci să te oprești din visare și să te uiți la cine lucrează acum, la cine săvârșește lucrarea de mântuire a omului în zilele de pe urmă. Dacă nu faci aceasta, nu vei obține niciodată adevărul și nu vei obține niciodată viața.

Cei care doresc să dobândească viața fără să se bazeze pe adevărul rostit de Hristos sunt cei mai ridicoli oameni de pe pământ, iar cei care nu acceptă calea vieții adusă de Hristos sunt pierduți în fantezie. Și astfel spun că acei oameni care nu-L acceptă pe Hristos din zilele de pe urmă vor fi mereu disprețuiți de Dumnezeu. Hristos este poarta omului

către împărăție în timpul zilelor de pe urmă, pe care nimeni nu o poate ocoli. Nimeni nu poate fi desăvârșit de Dumnezeu decât prin Hristos. Crezi în Dumnezeu și astfel trebuie să accepți cuvintele Lui și să te supui căii Lui. Nu trebuie să te gândești doar la a obține binecuvântări fără să primești adevărul sau să accepți acordarea vieții. Hristos vine în timpul zilelor de pe urmă, astfel încât toți cei care cred cu adevărat în El pot să primească viața. Lucrarea Lui este de dragul închiderii vechii epoci și intrării în cea nouă și este cărarea ce trebuie luată de către toți cei care ar intra în noua epocă. Dacă nu ești capabil să Îl recunoști și, în schimb, Îl condamni, blasfemiezi sau chiar Îl persecuți, atunci ești sortit să arzi pentru eternitate și nu vei intra niciodată în Împărăția lui Dumnezeu" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice").

Dumnezeu Atotputernic, Hristos din zilele de pe urmă, a exprimat toate adevărurile ce vor purifica și vor mântui omenirea. Aceste cuvinte sunt abundente, cuprinzătoare și au toată susținerea pe care o oferă Dumnezeu. Ne deschid ochii și ne îmbogățesc cunoștințele, permițându-ne să vedem că Hristos este calea, adevărul și viața. Hristos este calea vieții veșnice. Cuvintele pe care Dumnezeu le-a exprimat în Epoca Împărăției depășesc cu mult ceea ce s-a spus în Epoca Legii și în Epoca Harului. În special în „Cuvântările lui Dumnezeu pentru întregul Univers" din Cuvântul Se arată în trup, Dumnezeu se face cunoscut pentru prima oară întregii omeniri. De asemenea, este prima dată când omenirea întreagă aude cuvântările Creatorului. Acest lucru a trimis unde de șoc în întregul univers și a deschis ochii omului. Aceasta este lucrarea judecății înaintea marelui tron alb, în zilele de pe urmă. Epoca Împărăției este vremea în care Dumnezeu înfăptuiește lucrarea judecății și este epoca în care firea dreaptă a lui Dumnezeu se manifestă pentru întreaga omenire. Deci, în Epoca

Împărăției, Dumnezeu exprimă Cuvântul Său, judecând, purificând și perfecționând omul. El trimite tot felul de catastrofe asupra omului, răsplătindu-i pe cei buni și pedepsindu-i pe cei răi. El dezvăluie omenirii dreptatea, măreția și mânia lui Dumnezeu. Toate adevărurile pe care Dumnezeu Atotputernic le exprimă pentru a purifica, mântui și perfecționa omul sunt calea vieții veșnice pe care Dumnezeu o dăruiește omului în zilele de pe urmă. Aceste adevăruri sunt apa din râul vieții ce izvorăște din tronul lui Dumnezeu. Așadar, în credința noastră în Dumnezeu, dacă vrem să dobândim calea vieții veșnice, să fim răpiți la cer și să intrăm în Împărăția cerurilor, trebuie să acceptăm lucrarea judecății lui Dumnezeu Atotputernic, Hristos din zilele de pe urmă, precum și judecata și mustrarea cuvintelor Sale. Numai astfel putem să dobândim lucrarea Duhului Sfânt, să aflăm și să înțelegem adevărul, să obținem purificarea și să fim mântuiți. Doar cei ce se supun judecății și mustrării lui Dumnezeu Atotputernic, în zilele de pe urmă, au dreptul să intre în împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este o realitate absolută! Dacă vom continua să ne menținem propriile noțiuni religioase, în cele din urmă noi vom fi cei care vom pierde. Fecioarele înțelepte se concentrează numai pe căutarea adevărului și pe ascultarea cuvintelor lui Dumnezeu, dar fecioarele nechibzuite ascultă doar de scrierile Bibliei, de ideile și imaginația lor proprie, fără să caute adevărul sau să asculte glasul lui Dumnezeu. Până ce, într-o zi, vor cunoaște dintr-o dată nenorocirea, cu plânsul și scrâșnirea dinților, dar atunci căința le va fi deșartă. Deci, toți cei care nu-L acceptă pe Dumnezeu Atotputernic vor cunoaște nenorocirile și vor fi pedepsiți. Așa a poruncit Dumnezeu și nimeni nu poate schimba asta. În special cei ce condamnă vehement lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă au fost deja dezvăluiți de Dumnezeu ca fiind anticriștii zilelor de pe urmă – aceștia vor suferi pedeapsa veșnică și nu-L vor mai cunoaște niciodată pe Dumnezeu.

Lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, în zilele de pe urmă, este aceea de a-i tria pe oameni în funcție de natura lor, de a le determina soarta și de a încheia epoca.

bazat pe scenariul filmului Cine este Domnul meu

Note de subsol:

a. O bucată de ramură uscată: expresie chinezească, cu sensul de „fără speranță”.

Site-ul Evangheliei

https://ro.kingdomsalvation.org

Site-ul nostru

Descarcă aplicația

YouTube: https://l.kingdomsalvation.org/ro/video

Facebook: https://l.kingdomsalvation.org/ro/facebook

Email: contact.ro@kingdomsalvation.org